

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றர்ப்பலம்.

இ வ ர ா ச ப் பு ர ன ன ி

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவண்ணாமலையாதினத்து

விழ்வான்

ப் ர ம் ம ஸ்ரீ

க ணே ச ப ண் டி த ர வ ர் க ள்

இயற்றியது.

இ ஃ து,

இனையாற்றங்குடி நகரத்தாரால்

சென்னை

கலாரத்நாகா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

* மன்மதஸ்ரீ சித்திநாமன்.

சிவமயம்.

விஞ்ஞாபனம்.

மலர்தலை யுலகின் மாண்பெருங் கேள்விப் பல்மி
குந் துயர்ந்த பாவலர் நயந்த தொகுத்தல் விரித்த
றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பெனப் படுகின்ற நால்
வகை நூல் யாப்பினுள் மொழிபெயர்த்தல் யாப்பா
னூல் செய்வான் றொடங்கிய கந்தபுராண நூலாசிரி
யர் முதலியோர் சிலபாகந் தொகுத்துஞ் சிலபாகம்
விரித்தும் வேண்டும் விகற்பங்கூறியும் நூலியற்றி
னர் சேதுபுராண நூலாசிரியர் முதலியோர் வட
மொழியி் விருந்தவண்ணமே தழுவி யியற்றினர்.
இங்ஙனமாக : இனையாற்றங்குடி நகரத்தாரும் அவர்க
ளாசாரியவரரும், சீரமபநோதனபுர மாண்மியமெ
ன்னும் வடமொழி யினேசைமாண்மியத்தைச் சேது
புராண முதலியனபோலத் தமிழின் மொழிபெயர்த்
தியற்றித் தரல்வேண்டுமென்றமையால், யான் அத
னை யங்கிருந்த முறையே மொழிபெயர்த்துச் சிற்சில
ஷ்டங்களின் வேண்டும் வருணனைகளுஞ் சேர்த்துப்

பன்னிரண் டத்தியாயங்களையும் பன்னிரண்டு பீட
 லங்குளாககிப் பாயிரம் திருநாட்டுப்படலம் திருநக
 ரப்படல்மெல்லு மிம்மூன்றையும் மூன்றெனவைத்து
 இளைசைப்புராணமெனப் பெயரிட்டு இந்நூலை யிய
 ற்றினேன். ஆதலின், இந்நூலின் வருஞ் சரித்திர
 நடைகளுஞ் சம்பிரதாயங்களும் பிறவும் வடமொ
 ழிப் பாலனவேயா மென்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

க. ப.

MAHAMAHO PADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

உ
கணபதிதேவர் 28 6 9

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்விசைப்புராணம்.

பாமிரம்.

கீடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

சிவமெனும் பொருட்டாய் மூன்று திகழெழுத்
துடைத்தாய் நின்ற, வுலமையில் பிரணவத்தை யுல
கெலாந் கெளிய வாங்கே, கவளமா பூதந் தேவு கலந்
ததோ ருருவங் கொண்டு, நவமுற வுதித்த முன்னே
னற்பதம் போற்றி வர்ழ்வாம். (க)

பாசிவம்.

வெறு.

அருவினையு முருவினையு மருவாரு பருவினையும்,
வருவினையுந் செல்வினையும் வராவாரும் பெப்பரி
னையு, மிருவினையு நினைவினையு மெதிராரு மறப்பி
னையு, மொருவினையு மொன்றாத வொருவனைநன் குள்
கிவொம். (உ)

ப ர ா ச த் தி.

தெரிவரிய திலதைலங் தெற்றுமணிக் தெள்ளோ
சை, டெர்ருவரிய பூவாசம் புணீம்ணியின் பொலி
பொளிபோற், கரவரிய கலைப்பொருளாங் கடவுளி
டைக் கலந்தமரும், பரவரிய பரையினது பதமுளத்
திற்பதித்திடுவாழ். (௩)

கைலாயநாதர்.

உமையாளையொருவாமையுறவிருத்தியுலகுய்யக்
கமையாளுங்கயிலாயக்கடிவரையிற்சாட்டுருவ
மிமையாளுமிருவிழிகளிடமாரவீந்தருளி
நமையாளுங்கயிலாயநாதனடிநண்ணிடுவாம். (சு)

நித்தியகல்யாணி.

சித்தியலுஞ்சிவைக்கன்றிச்சிவனிடத்திற்சீவர்தமை
யுய்த்தியலொல்லாமையுணர்வுறக்கண்ணுவமுனிக்
சத்தியலுஞ்சங்கரனாற்சாட்சுபத்தைச்சார்வித்த [ருச்
நித்தியகல்யாணிபதநெஞ்சகத்துநிறுத்திடுவாம். (ரு)

சுபாநாயகர்

வேறு.

சிருட்டிதிதி சங்கார திரோபவா நுக்கிரகச் செய
லிவ்வைந்து, முருட்டிகழ்வார் துடியபய மழலுன்
றுந் தாளுயர்த்து மொண்டா ளென்னும், பொருட்
டிறஞ்சே ரானந்த பூரணமார் தனியுருவப் புனித
மூர்த்தி, யருட்டிறத்த வேங்காரவாச்சியன யருளு
ட மகத்துள் வைப்பாம். (சு)

தக்ஷிணமூர்த்தி.

வரமீருவு சனகன்முதன் ழாமுனிவர் நால்வறுக்கு
மருட்கை தீரத் திரமருவு சிவசீவ வைதீகியுர் மெய்
ப்பொருளைத் தெரிக்கும் போதக், கரமருவு நிலைகா
ட்டிக் கல்லாலின் கீழிருந்து காட்சி.தந்த, பரமருரு
மூர்த்திப்த பதுமயுகம் பணிந்துபுவம் பாற்று கிற்
பாம். (எ)

விநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

சயசய வென்று போற்றுஞ் சால்புடை யன்பர்
செய்யுஞ், செயலுறு மூற்றுவெற்புச் சிதைக்கும்வச்
சிரமா யன்னோர்க்; கியைதரு பொருளை யெல்லா
மீந்தருள் கின்ற தொல்லைக், கயமுகம் படைத்த
மேலோன் கழலினை கருத்துள் வைப்பாம். (அ)

வைரவக்கடவுள்.

உயிரவ மொழிக்கு மொணகை யுதிரமார் கபாலங்
காட்டக், *கயிரவ ழுணிச்செம் மேனி கருமணிக்
கவர காட்டச், உயிரவ னென்னுங் காட்சி தீவி
னை மூற்றல் காட்டி, வயிரவ மூர்த்தி கொண்ட வடி
வினை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

கப்பிரமணியக்கடவுள்.

பொருட்கடல் வேதமூலப் பொருளையு முயிர்க்கட்
குள்ள, மருட்கட ளைற்று மாக மப்பொரு டளையு
மான்ற, கருட்கடல் பருகி னோனுக் கமைதரக் கரு

ணை செய்த, வருடகட லாப செவ்வே ளருங்கழ லக
'த்திற் சேர்ப்பாம். (க0)

ச ர ச வ தீ.

வெல்லும்வெவ் வினைகள் வீட்டி வீட்டினை வினைக்
குஞ் செய்கை, வல்லவாம் கலைகளுக்கு வயங்கொரு
வடிவ மாகிப், பல்லுயிர் நாவு தோறும் பயின்றுநின்
றருளா நின்ற, சொல்லினுக் கிறைவி பாதந் தொழு
துசொற் பொருள்க டேர்வாம். (கக)

கீநநந்திதேவர்.

எந்தைவீற் றிருக்கும் கைலை யிருங்கணத் தலைமை
பூண்டுஞ், சந்தநான் மறையின் வாய்மை சாற்றுபல்
புராண மிம்பர், வந்திட வருளா லீந்து மாணலம்
புனைந்து நின்ற, நந்தியம் பெருமான் பாத நளினமா
மலர்கள் போற்றி. (கஉ)

தீநநானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மீனசம்பந்தம்போலவியனுயிர் எளித்துநோக்கா
லானசம்பந்தநீக்குமுமையருண் ஞானமாம் பாற்
றானசம்பந்தத்தா லேதனிமுதல் பாடிப்போற்று
ஞானசம்பந்தமூர்த்தியில்லடிமுடிமேற்கொள்வாம். ()

கீநநாவுக்காசநாயனார்.

தேவினுக் கரசா முண்மைச் சிவன்றிரு வடிக
ஞன்னிட பாவினுக் கரசாம் பான்மைப் பதிகங்கள்
பகர்ந்து சைனப், பூவினுக் கானசெய்த பொருவிறு
ன் பகன்ற சீர்த்தி, நாவினுக் கரசுநற்ற னாறுமலர்
சிரமேல் வைப்பாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அந்தர மூர்த்தி ருக்மீச ரணங்கினர்ப் பொருவா
ண்டு, மந்தர மூர்த்திக் கொங்கை மங்கைமேன் மயங்
கா வண்ணம், வந்தர மூர்த்தி தானே வலிந்துவந்
தடிமை கொண்ட, சுந்தர மூர்த்தி பொற்றூட் டிணை
ஐயந் தலைமேற் கொள்வாம். (கரு)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வேதவூரரசு செய்யும்விண்ணவர்க்கிறைவசத்தி
நாதவூரரசன்பாய்மாநண்ணுவானுற்றுந்துன்பம்
போதமூரருணல்கென்புரிந்தவனருளப்பெற்ற
வாதவூரடிகள் செந்தாமரையடிசென்னிவைப்பாம். (1)

திருத்தொண்டர்.

வேறு.

இலகுப்பரும புவனமெலா மீறுபெறாத் தன்னரு
ளா லியங்கி நிற்ப, நிலவுமொரு பரமபதி நிறைபரம
சிவனென்னு நிலைபே றுற்றுச், சலமகலஞ் சாலோ
கத் தலையுதவுஞ் சரியாதி சதூர்த்தா பாதஞ், செல
வொழுகிச் சிவனடிசேர் திருத்தொண்டர் திருவடி
கள் சிரமேற் சேர்ப்பாம். (க௭)

முதனால்வந்தவழி.

வேறு.

இறைவனா ரருள்சேர் நந்தி யிசைத்திடச் சனற்கு
மார, னறைதர வியாத னென்னு மருந்தவ னறிந்து

ஊதல் - பரத்தல்.

கூற, முறையினிற் றெளிந்த சூத முனிவரன் முனி
வர்க் கோதுந், துறைகெழு புராண மூவா றென்பது
லுணர்ந்த தொல்லோர். (கஅ)

அன்னமூவாறினுள் ளுமகிலநாயகனும்சன்
றன்னுயர்புராணம்பத்துச்சாற்றியவவற்றுளொன்று
முன்னரும்பிரமாண்டப்பேருத்தமபுராணமாங்கண்
மன்னியவிளைசைமேலாமான்மியம்வகுக்கப்பட்ட்.()

நூல்செய்தந்தூக்காரணம்.

அப்பெருமான்மியத்தையரவணிசடையினுர்தஞ்
செப்பருமுகத்தில்வந்தசீர்கெழுசூரவன்னு
மெப்பெரும்புகழும்வாய்ந்தவிளைசைமாநகரத்தாருந்
தப்பருந்தமிழின்பாவாற்பாடியேதருகவென்றார். ()

அனையவரன்பினாலேயறைந்திடும்வார்த்தைதன்னை
நினைவுறக்கொண்டியாதுநிகழ்ச்சியுமாராய், து
பனுவலினியல்புதேர்துபாடுதலுணராதேனுந்
துனியிலாவாசைநின்றுதுண்டிடப்பாட லுற்றேன். ()

அவையடக்கீர்.

இலக்கண வரம்பு நல்ல விலக்கிய வரம்புந் தேறும்,
புலத்தினி யெங்ஙன் பாடப் புலவர்போற் புகுந்தா
யென்னின், மலைப்பிலென் பொருட் டா லன்றோ வழு
உமை வொன்று முன்னோர், விலக்குற தருளி னாலே
வேண்டிய தென்று சொல்கேன். (உஉ)

சொல்லெலா மெம்பீ ராட்டி கொல்லுருப் பொ
ருள்க ளெல்லாம், வல்லவெம் பெருமான் றெல்லை

வழிவமேயாத லானும், புல்லுமன் னவர்பொற் காதை
பொருந்துத லானும் தேர்ந்த, நல்லவர் கிறியேன்.
பாவி னவைசொனார் படுத்துகாப்பார். (௨௩)

குற்றமுங்குணமும்யாண்டுங்குறுகிடுங்குற்றமின்மை
புற்றிடலரிதேயோரினுயர்ந்தநற்புதுமந்தாங்கும்
மற்றுடைநாளமுள்ளாற்பல்கியதினையவாற்றாற் [ர்.
கற்ற்வொன்பாக்குற்றங்கருதிடார்குணமாக்கொள்வா

வேறு.

விழுத்தகுங்கதிவிண்ணுளோர்வழிபடும்வன்னிக்
குழுத்தனுப்பிரான்புனியுள்ளார்பூசையுங்கொளலாற்
பழுத்தவன்புடைப்பாவலர்பாடலேயன்றிப் [மே.
புழுத்தநாயினுங்கடையனென்புன்சொலுங்கொளு

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

* முறைதிகழ் பாண்டி நாட்டுண் முதிர்ந்தல மாகி நின்
ற, மறைதிகழி னைசை மேலா மான்மிபந் தமிழாற் செ
ய்தா; னிறைதிகழ் வடநா நென்னு னிலைவலோன்
சுருதியாளன், பொறைதிகழ் தருக னேச பண்டிதன்
புகழ்மிக் கோனே. (௨௪)

பாயிர முற்றிற்று.

• ———

திருநாட்டுப்படலம்.

—(1000)—

சீழ்மலிந்திடுகிலைநன்னாயகச்செம்மல்
வார்மலிந்திடுவனபுலேமங்கலையுடனே
நேர்மலிந்திடுமிளைசையையகந்தழீஇநிலவும்
பார்மலிந்திடுபாண்டிநாட்டணிசிலபகர்வாம். (க)

குலந்தரும்பலவுயிர்க்குநல்லருள்செயுங்கொள்கை
புலந்தரும்படிபூழியன்பூவையைமணந்து
நலந்தரும்பிரான்முடிநவித்தரசியனடாத்தப்
பலந்தருந்தவம்புரிந்ததுபாண்டிநாட்டு. (உ)

மாலினுந்தியந்தாமமைமலர்மிசைவேதா
வாலுமாமறையிசையொடுமமர்தல்போற்பொதிய
மேலிசைத்திடுதமிழொடுமகத்தியமேலோன்
பாலினோங்கிடப்பயில்வதுபாண்டிநாட்டு. (ஈ)

கொன்றையந்தொடைக்குழகனுங்குமரவேடானு
மன்றுமுத்தமிழ்ச்சங்குமேல்வீற்றிருந்தருளி
மன்றவாய்தமிழ்வாய்த்தலிற்செந்தமிழ்நாடா
நன்றிசேர்பெயர்நணியதுபாண்டிநாட்டு. (ச)

பொருநவைகையேருமரியேபொருவில்வெள்ளா
மருவுதேனதிமுதலியவருபுனணிகை [தே
டரணிமங்கைமார்பணிந்தபன்மணிதிகழ்தாமம்
பரவுபான்மையிற்பொலிவதுபாண்டிநாட்டு. (ஓ)

நன்மைவாய்ந்த துநனி வளம்வாய்ந்த துநசையுந்
தன்மைவாய்ந்த துதகூவருள்வாய்ந்த துதணவா
வன்மைவாய்ந்த துவண்மைகள்வாய்ந்த துமக்கட்
பன்மைவாய்ந்த துபல்புகழ்பாண்டிநன்னாடி. (௬)

பூதியாகி பசாலிகைபொலிவுறப்பூண்டே
யோதுமஞ்செழுத்தாகியவொண்படைதாங்கிக்
கேசுதினாற்றவத்தானைக்கோலியேபிறவிப்
பாதகப்பகைசாய்ப்பதுபாண்டிநன்னாடி. (௭)

எங்குமாமறையாகமமெங்குமெய்ப்புராண
மெங்குநால்வர்வாய்த்திருமொழியெங்குமாலயங்க
ளெங்குமொண்கிவபூசைகளெங்குநல்லறங்க
ளெங்குமேநிறைடாண்டிநாட்டிபல்சொலவெளிதோ.
மனைடி.

கண்ணுவன்றனக்கெம்பிரானழைத்தருள்கங்கை
நண்ணுமநெனவாரிதிருண்ணிரீர்பருகித்
துண்னைனாவருள்சுரத்தல்போற்சுரந்தொருசேது
வண்ணதீர்த்தமுன்வந்தெனவந்தனமேகம். (௮)

எங்கனாபகனிளவலுக்கேற்றதோர்தேவி
யங்கமீதுவெப்புறுத்தவெங்கோடையாமரியைப்
பங்கமாக்கியேவேரொடுபறிக்குதுமென்னுப்
பொங்கியேயுருத்துரப்புதல்போலவேமுழங்கி. (௯)

கொற்றவாளினைவிதிர்த்தெனமின்னலேர்குலவப் .
பெற்றுவில்லினைகுற்றிடுமம்புநள்பெருகப்
பற்றியாகவநிலத்தினிற்படருதல்கடுப்பப் [கி-
பொற்றையாம்பொதியத்தினிற்பொருக்கெனப்போ

வருணனே வியவன் மழைமாரியை விலக்கக்
தருணையங்கடலாகிய சுந்தரக்கடவு
டரணியுய்ந்திட விடுத்த நீர்ச் சீதரங்கர் மே
லரணமான போன் மலையிசையடையவு மெய்த்து. ()

கோடையுட்கிடவச்சிரக்கோனிரையன்ன
பிடுறும் புனற்றாரைக் கயிலையம்பெம்மான்
வாடுமாருயிர்வன் றியர் மாற்றிட மதித்து
நாடுமின்னருள் பொழிந்தெனப் பொழிந்தனன்றே.
பொதியமீமிசையொலிகெழுபுயன் மழைபொழிதல்
கதியையிந்திடுங்கயிலையங்கரணன் முடிமேன்
முதியவானவர் முன்னவன் மறையிசைமுன்ன
விதியமஞ்சனமாட்டுதல் போன்மென்மேவும். (கசு)

மலையி டந்தொறும் பொழிந்தன மரமிகு பழுவத்,
தலையி டந்தொறும் பொழிந்தன தட்டம்பொலிகழ
னி, நிலையி டந்தொறும் பொழிந்தன நெடுங்கழி
குழு, மலையி டந்தொறும் பொழிந்தன வனமவிலார்
கொடைபோல். (கடு)

எங்கு மாமழைபொழிதலுமிறை கொள்வெங்கோடை
மங்கியேயழிந்தொழிந்தது செய்யகோன்மன்னன்
பெருங்கியேயெழுந்துற்றுழிப்புன்மைசெய்குறும்பர்
தங்கிவாழ்ந்திடவல்லரோசற்றுமவ்விடத்து. (கசு)

துய்ய வான்மழை சொரிதலும் வெவ்வழ ரெலை
நல், செய்ய வார்சடைச் சீத்தர்தம் பிரானருள் செய்
பு, மெய்ய ஞானமே லெழுதலும் விழைசுபத் திர

சைப், பொய்யின் மைந்தரை யவிச்சைவிட் டொழிந்
திடல் புரையும். (க௭)

கழுமலத்திறையொத்ததுகணமுகில்கிடனீர்
தொழுமறைப்பரைதொன் முலைப்பாலினையொத்த
தெழுமழைப்பெயலிசைத்திருப்பாடலைபொத்த
விழுமடச்சமனோத்ததுவிரவுவெங்கோடை. (க௮)

முகில்கள் பெய்திடுநீரெலாமெங்கணுமொய்த்து
மிகுதல்கொண்டிடுமுகங்களின்மேவியேபோதல் [ந்
பகைகொள்வெப்பமெங்காயினுமொளித்துறல்பயிலு
தகவினன்னதுபார்த்துமென்றடைதல்போற்சாலும்.

கரையலானருளபறறவர்கருதுமானந்தம்
விரையுமுள்ளமேயாமெனமேகநன்னீரால்
வரைநிறைந்த அவனங்கருநிறைந்தனவயலி
னிரைநிறைந்தனநெய்தலுநிறைந்தனமன்னே. (௨௦)

பயன்படார்களும்பண்பினர்பாற்படிற்பெருகப்
பயன்படும்வகைபெறுகுவரென்பதுபார்த்தாம்
பயன்படாவுவநீர்முகிற்பாற்படுஉப்பெருகப்
பயன்படும்வகைபெற்றனபடியுளோர்யார்க்கும். (௨௧)

மழையின் வெள்ளமே யெங்கணு மணந்துகுழந்
தொன்றித், தழையும் வெண்ணிறஞ் சாலவும் படை
த்திடுந் தன்மை, குழையும் பூமகள் குளிர் பொறாண்
மெய்யினிற் கேரலி, விழையும் வெண்படா மொன்
வினைப் போர்த்தென மிளிரும். (௨௨)

பெய்யுமாமழைப்பெருக்கினுற்செழித்திடப்பெற்று
வையமேத்திமும்பாண்டிநாடதன்வயின்மருவல்
செய்யுநானிலத்தைநீணையர்கியதிறத்துட் • [வாம்.
தொய்யுமேனலர்குறிஞ்சியின்கொள்கையைக்குயில்
குறிஞ்சி.

எந்தைமாம்லையிடங்கனிநிருந்துடல்செய்யு
மைந்தன்யானுமப்படிசெயன்மாண்பெனமதித்து
வந்துமால்வரைதொறுந்தொறுங்குமரவேள்வைடு
தந்தைசெய்கையைமைந்தனுஞ்சார்வதுதகவே. (1)

வதுவைவேண்டிமான்றோலொடுபூணுநான்மாற்பிற்
றதையுமானிகள்பற்பலர்சேயையுட்டரித்து
முதிர்ந்தவம்புரிந்துறைந்திடல்போலுமேழ்கிலோ
டுதவுகின்றநீரருவிசேர்த்துற்றிடும்வரைகள். (20)

இரவின்மேலொருபுடைமதியிலங்கிடக்கீழே
கரியகல்லுறுசோதியந்தருவினோர்காட்சி
பிரமனாகியவெகினமுமரியெண்ப்பேசு
மரியுந்தேடநின்றருள்சுடரமலனேநேரும். (21)

சந்துகாரகிற்றருக்களைத்தழலெரிமடுத்து
வந்தபுன்பயிர்வளர்க்குவர்குறும்பொறைவாணர்
முந்திடுந்தரந்தெரிகிலார்முற்படினயர்வு
கந்துதாழ்வெனத்தாழ்வுயர்வென்னவேநண்ணும். (22)

திணிகொண்மெய்யுடையிறவுள்தினைகளையரியக்
குணிலுறுங்கரக்கொடிச்சியர்சிவகுடிசுறுக
புணிகொளுங்குறிதோற்றியேயலர்வனவேங்கை
கணியெனும்பெயர்பெற்றதிக்காரணம்போலும். (23)

சோகமாக்குறுமாரவேளம்பெனத்துயர் கூர்
 நீகெல்லெய்துவையசோகமாழிகழ்பெயரென்று
 வேகமோடவண்மாதரார்மேவியேயுடைப்ப
 வாகுமொய்யலர்கொள்ளுவவடைபொதுள் பின்னி
 குறத்திமார்முலைக்கோட்டினுக்கஞ்சியேகொண்மூத்
 திபுத்தைமேலுறக்கொண்டனகரந்திடுஞ்செல்லா
 வறத்தமாமலைக்கோடுகளன்றியுஞ்செல்லு
 மறத்தமாமலைக்கோடுகள் விளர்த்திடுமன்றே. (௩௦)

கவலையாம்வழிநண்ணுவோராயினுங்கருதுங்
 கவலையாம்வழிநண்ணுவரல்லராத்கதிர்கொள்
 கவலைவாழ்வினோவழந்தாவர்கன்முலையார்க்
 கவலைவாழ்வினினமுந்துவர்கானவராநோர். (௩௧)

பள்ளமாக்கிழேகிழங்கெழப்பறித்திடுமாத
 னொள்ளனீன்மணிவருதலுமெடுத்தெடுத்தெறிவார்
 வள்ளிநாயகியம்மையாமணியினைத்தம்பாற்
 கொள்ளுமற்றவரிவற்றையுங்கொள்வரோகொள்ளார்.

நாடுநுந்தகையகியுமையவணயந்து
 வாடுநுந்தவவங்கியின்வடிவமுற்றருளிப்
 பாடுநும்புகழ்ப்பரமனார்பரிந்தருள்செய்த
 கோடுநுங்கொடுங்குன்றினையடையதுகுறிஞ்சி. ()

அன்பினாலெமையூர்பவற்கிவ்வழியணங்கை
 முன்புநல்கினோனாத்தியென்றெழியையமுன்னித்
 தன்பெருங்கிளைபான்மயிலகவுதறவிராத்
 தென்பரங்கிரிதன்னெடுத்திகழ்ந்துவாய்ந்திடுமால் ()

மாலயன்றன தூர் தியையுண்பவமாயாது
கோலம்ஞ்ஞைதன் னொருதனிவடிவினிற்குமா
மேலவன்றிருக்கருணையேமெய்யெனமேவச்
சாபுமாமயின்மலையையுந்தன்னிடத்துடைத்தால். ()

காதுவேல்* வளைதரிட்டிரற்காய்ந்துமிக்காருள் கூர்
நாதனாகியவிநாயகனகருநல்லருளான்
மாதமிட்டிரன்வலிகவர்வைரவனகரு [பா.
மீதுகொண்டதாற்குறிஞ்சியின்பெருமையார்விரிப்

ழ ல் லே.

வேறு.

கொன்றையுந் தும்பை தானுங் குலவுக் விளையுங்
கோலம், துன்றிய வறுகும் யாறுந் துவன்றியே துலங்
கும் வண்ண, மொன்றுறக் கொண்ட கொள்கையுல
ப்புற திருக்குங் காடு, தென்றலந் தேரார் செற்ற
சிவன்றிருச் சடைக்கா டொக்கும். (ங௭)

நெருங்குறுமண்டர்குழிறைவொடுமலருங்காயா
வொருங்குசாரூபமுற்றவுத்தமர்நிலைமைகாட்டத்
தரங்கெழுதுளவஞ்சுமிந்தலைவன்வீற்றிருத்தலாலே
வரங்குலாவற்றகானம்வைகுந்தநிகர்க்குமாமே. ()

குலந்தருமலர்ப்பூங்காயாக்குலவுறுபிருந்தையைத்த
வலந்தரக்கொள்ளுநீரான்மாயவன்றன்னேநேரு [ன்
நலந்தருபாடிமாதர்நாசிக்குத்தேர்ந்துக்கூம்பி [நே.
பலந்தருநீராகூம்பலாம்பெயர்குமிழ்கொண்டன்

*கற்பென விவற்றி லேதிப் பெயரெவன் கலந்த வெ
ன்னுட், கற்பினார் நகைப்பப் பூக்குங் கற்பெனும் பெ
யர்கொண் முல்லை, கற்பினெண் பொருளீ தாமோ
கருதுதும் மூரற் சீர்தேர், கற்பினே மடைத சேநீ
னெனநகை காட்டல் போல. (ச௦)

ப்சுநிரையெழுதலானும்பலதருத்தொன்றலானு
மிசையமுதுறுதலானுமிக்கதேமருவலானு
மிசைவுறுமண்டரானுமிறைபெறுதிருமாலானும்
வசையில்பாற்கடலையொத்தேமருவிடும்புறவமன்னே

ஒருபுறங் கொன்றை பூப்ப வொருபுறங் காயாப்பூ
ப்ப, மருவியே நடுவட் பூத்த மலர்கெழு பலாசின்
றோற்ற, மொருபுற மலரோன் றோன்ற வொருபுற
மாலோன் றோன்ற, மருவியே நின்ற வெங்கள் வள்ள
லாஞ் சிவ்வே போலும். (ச௨)

*அட்டுறு சுவைப்பா லுண்டா மனையுண்டாம் வெ
ண்ணெ யுண்டா, மட்டிய ரிழுது முண்டாம் வனத்
தில்வா முண்டராலே, முட்டிலா திந்த வண்டர் முடி
க்கல ரவற்றை யாங்குக், கிட்டிவ மெனவந் துற்றான்
கீரவே லையைமா னீங்கி. (ச௩)

விழைதரு கோப மன்றி வேறொரு கோப மில்லை,
குழைவுறு களவேயன்றிக் கூறிடுங் களவொன்றில்லை
பொழிநிலா மதிக்கே, ளன்றிப் புன்கணைய் மதிக்கோ
ளில்லை, பழியின்மான் மருட்சி யன்றிப் பகரொரு
மீருட்சி யில்லை. (ச௪)

எள்ளொடுபயறுசாமையிறங்குநற்றுவரைசிம்பை
கொள்ளொடுவரகுநூழ்கூலமேயாதிதாக
வுள்ளபல்வளமும்பாலையுள்ளிட்டுள்ளனவுட்யாவுந்
தள்ளறமிகுமேயென்றாற்றளர்வவண்யாதுகொல்லோ

தெய்வமொன் றிருக்கும்பாலே சிறப்புடைத் தெ
ன்பர் மேலோர், மெய்வரத் தேவ றெல்லா மேவுறு
பசுவொன் றேயோ, வெவ்வமி லெண்ணி லாத விருந்
தன கானத் தூடே, நைவறு பெருமை தன்னை டாமெ
வ னவில வல்லோம். (சசு)

வானப்பேர்கொண்டவேணிவள்ளலார்மலையமீன்ற
ஞானப்பேர்முலையாளோடுநயந்துவீற்றிருந்துநங்க
ஞானப்பேரயர்வுநீக்கியுய்தரவருளாநின்ற
கானப்பேருடையதென்னிற்கானியல்ஊறற்பாற்றோ

எல்லையில் கருணா யோடு மெம்மையா ளிறைவன்
வைகுந், தொல்லையா டானைதன்பாற் றுலங்கவே தவ
ஞ்செய் துற்ற, முல்லையம் பெருமை தன்னை மொழிந்
திட வல்லார் யானோ, யொல்லுநன் மருதச் சால்பை
யுணர்ந்தவா வுரைக்கலுற்றாம். (சசு)

ம ரு த ம்.

அரம்பைகடருக்கடேனுலம்புயும்பணிலஞ்சோதி
பரம்புறுமணிகளோடும்பானமாக்கினோருளோடு
கரம்பயில்குலிசப்புத்தேள்கவினவீற்றிருத்தலாலே
வரம்புயர்மருதவைப்புலா னுலகொத்ததாமே. (சசு)

கலயமா மலையிற் றேன்றி மருங்கினு லயங்க ளண்
மி, யலைகெழு கரத்தாற் சந்து மாணுறு மைந்துந் தே
னும், பொலியுமான மதமும் வீசிப் பூந்துணர் பொ
ழிந்து மிக்க; வொலியொடு மடியார் போல வொழுது
தும் பொருநை யாறு. (௧௦)

ஆன்றொரு பூதத் திற்கா வடைந்துளே னெதென்
வண்மை, யின்றுபற் பலபூ தங்க டமக்குமே யின்ப
ஞ் சாரச், சென்றிடு கின்றே னென்னுத் திரைப்புனற்
பெருக்கு மிக்கு, வென்றியின் வந்த தென்ன வினாந்
தெழுந் ததுநல் வைகை. (௧௧)

பொதியுமா முனிவன் முன்னுட் புரிசடைப் பெரு
மான் றன்னை, மதுவினா லாட்ட லோடு மற்றது பெ
ருக்க மிக்கே, துதிமது நதிப்பேர் பெற்ற தொன்ன
தி யினைசை மேய, பதியருட் பெருக்குப் போலப்
பரம்பியே பெருகிற் றம்மா. (௧௨)

சிவனிஷடப் பயன்கொள் ட ருஞ் சிவனருள் வழி
ப்பட் டோர்பா, லவமறுப் பயன்கொள் வாரு மாமெ
ன மனையி னீராத், றவநிறை யேரி தாமுந் தரும
ழை நிறைந்த யாற்றாந், கவையுறு மேரி தாமுங் கணி
ப்பிலா திருக்கு மன்னே. (௧௩)

காண்புறு பவர்க ளீது கடல்கொலென் றயிர்த்துத்
தீம்பான், மாண்புறு நீரை யள்ளி மாந்திய பின்னீர்த்
தேறி, யேன்படு மேறி தானு மீதெனத் துணிய நின்
தே, ஆண்பய னுதவு கின்ற ஷுனாத்திடும் பலவாங்
கண்வாய். (௧௪)

நதியினே ரியினும் வந்த நற்புனல் வெள்ளம் போந்து, மதகினூ டனேபேரம் பார்தள் வகையெனப் புகுந்து பண்ணை, விதமுட நிறைந்தி யாண்டு மேவியே யுயிர்க டோறும், பதியெனு ம்சன் மல்கிப் பரவுறு நிலைமை தேற்றும். (௫௫)

நீர்விடா யுடையார் தண்ணீர் நேர்த்துழிப் பருகிக் தாகந், தீர்வுற வுளங் குளிர்த்து திகழ்முக மலர்தல் போலச், சார்வுறு வெள்ள நீராற் றடம்பனை குளிர்ந்து பொங்கிப், பார்விட ரொன்றி யோங்கிப் பொலிந்தன பழன மெல்லாம். (௫௬)

நல்குர வெய்தி நின்றோர் நன்னிதி கண்டாற் போல, வெல்குறு விரக மிக்கோர் மெல்லிபர்க் கண்டாற் போலப், பல்கொரு நூல்வெஃ குன்றோர் பார்படக் கண்டாற் போல, மல்குநீர் வருதல்கண்டு மகிழ்ந்தனர் மள்ள லெல்லாம். (௫௭)

நன்னிதி முதலா முன்னர் நவில்பொருள் பெற்ற காலே, யன்னவ ரறத்தை யாற்ற வனுபவஞ் செய்ய வாய், முன்னினர் முயலு மாபோன் முனைகெழு கலப்பை யேந்திக், கன்னெடுந் திரடோண் மள்ளர் கலந்துழ வமைந்து சூழ்ந்தார். (௫௮)

நுகங்கொள வேர்க்கால் சேர்த்தி நோன்பக டெருது பூட்டி, நுகங்கொளு மேழி தன்னை முகிழ்தரு மிடக்கை பற்றி, நுகங்கொளும் வலக்கை யோர்கோ னலமுறப் பற்றி வாயா, லகங்கொளு மருதம் பாடி யார்வமோ டிழுத லுற்றார். (௫௯)

தடம்பணை மாக்க ணின்று சால்கெழு வழுத போ
ழ்து, திடம்படு மணியும் பொன்னுந் திகழ்ந்தெழுந்
தொளிர்ந்து தோன்றி, யிடம்படு பூமிநாம மிரத்தின
கருப்பை யீன்று, முடம்படு வகதை யென்று முந்
தகா ரணத்தைக் காட்டும். (கூ0)

• நாமுறு நிலத்திற் கின்ன னண்ணயா நிருத்த லெ
ன்னென், நேமுறு றீரர் போல வெழுந்துமேற் பா
யுந் சேல்க, டமையிங் கிதற்கி யாமென் செய்துமெ
ன் றழுங்கி யேங்கி, யானைக ளொளிக்குந் சென்றே
யாற்றலில் லார்கள் போல. (கூக)

உழவர்கண் மாறி மாறி யுழுதலும் புற்க ளாதி, யழி
தரக் குழவி னிங்கு மறிஞ்சிற் றனித்துத் தொண்
டர், குழைதரு முள்ள மென்னக் குழைந்தொரு மா
யை யெங்கும், உழைதரல் போலச் சேறு உதைந்த
ன மருத மெல்லாம். (கூஉ)

சீடர்தமுன்குதைச்செப்பஞ்செய்திடுங்குரவர்மான
மேடவனீங்கச்செய்யுள்விரிபரம்பழுத்தியொப்பு
நாடிநன்னுளின்மேகநாயகற்போற்றிச்சாறு
நீடநன்முளையிட்டென்னநென்முளைவித்தினார்கள். (.)

முளையெலாம் வெள்ளி போல முளைத்தலும் புசி
தேர் தாய, ரிளமகார்க் கூட்டும் பால்போ லேற்றநீர்
பருவத் தூட்டக், கொளுமவை மரக தம்பொற் கு
லாவியே பசந்த * வயி, லுளபுயற் றன்மை யீண்டு
முற்றிடன் முறையே யன்றோ. (கூச)

உயிர்களைப் பருவ நோக்கி யுற்றபல் புவனந் தோ
றுஞ், செயிர்களைந் தமருந் வண்ணஞ் சிவபிரதீன் செ
லுத்தல் போலப், பயிர்களைப் பருவ நோக்கிப் பயில்
பல வயல்க டோறு, மயிர்களை யாற்றன் மள்ள ரமை
வுற நடுதல் செய்தார். (சுரு)

நடுதலு மறியா ஆரி னண்ணினோ ரென்ன வாடி,
யுடையதோ ருயர்வு நோக்கி யூரொலாம் போற்ற வன்
னோ, ரடைதரு மகிழ்வி னோங்கு மமைவெனத் தொ
ழுவர் வேண்டும், படிசெயத் தோகை காட்டிப் பயி
ரொலாந் தழைந்த மாதோ. (சுசு)

வறுமைநோய் கல்வி தன்னை வந்துகூழ்ந் துற்றா
லென்ன, வறைதருங் காம மாதி தவத்தினை யடைந்
தா லென்னக், குறைசெயு முலோபு நல்ல குணத்
தினைச் சார்ந்தா லென்ன, நிறைதரு பயினை யெல்லா
நெருங்கின களைக ணீடி. (சுஎ)

களைகளைபருவச் செவ்விகளமர்களானோர்கண்டு
வளமலிவயலிற்சாரவாழ்க்கைசேருழத்திமானா
விளைதருமகிழ்விந்கூவமென்னடையன்னமென்ன
விளமயிலென்னவந்தாரிசைமலிமருதவாயார். (சுஅ)

வாக்குறு நறவந் தன்னை வள்ளமீ மிசையே கொள்
ளத், தேக்கின ராடி யென்னச் சீர்முக மதனுட் டோ
ன்ற, நோக்கினர் நுனித்து ஈள்ளர் நுண்ணிடைப்
பாவை யன்னார், மேக்குறு காத லோடு மிசைந்திட
லுற்று ரன்றே. (சுசு)

வாடுகின் றூர்கள் சில்லோர் மயங்குகின் றூர்கள்
சில்லோர், ரூடுகின் றூர்கள் சில்லோ ருயிர்த்திடு கின்
றூர் சில்லோர், பாடுகின் றூர்கள் சில்லோர் பணிவுறு
கின்றூர் சில்லோ, ராடுகின் றூர்கள் சில்லோ ரந்நி
னர் மதுவை யார்ந்தார். (௭௦)

மதுமலர்வாய்வெருப்பவடுவகிர்விழிகள்சேப்ப [தத்
விதுமுகம்வேர்வுதோன்ற மென்மொழி விகற்பமெய்
ததைமலர்க்கூந்தல்சோரத்தானையுஞ்சரியமாதர் [ர்.
பதிதகண்மெய்யின்பந்தோய்ந்தபண்பினர்போலவானு

இவ்வகை வெறுயை மாந்தி யியன்றிடுங் கடைசி
மார்கண், மைவனா. யனைய வன்றோண் மள்ளர்க ளே
வலாலே, தெவ்விய லடைந்த வாகிச் செம்மைசேர்
பயிரை வாட்டு, மவ்வகை பெற்று நிற்கு மடர்களை
களைத லுற்றார். (௭௨)

ஒருகுலத் துறுவேர் தாமே யொருவன்செய்
திமை நோக்கிப், பருவர லியற்ற லொப்பப் பயி
ரடுங் கமலந் தன்னே, யருவிழிக் கமலங் காட்டு மவி
ரடிக் கமலங் கிட்டும், பொருகரக் கமலங் கொய்யும்
பொலிமுகக் கமல்மோங்கும். (௭௩)

ஒருவனோர் குற்றஞ் செய்யி னுற்றிடு மரபின் யார்
க்கும், வருமஃ தென்னுந் தன்மை மற்றிவட் கண்டா
மெங்கள், சுரபதி செல்வ டெல்லார் தொலைத்ததா
மரையின் சார்பென், றுருவறக் கமல மெல்லா முழ
த்தியர் பறித்தார் மாதோ. (௭௪)

தத்தமக்குரியதானந்தலைப்படலலதுகீழ்மை
புய்த்திடுந்தானஞ்சாரினுறுகணையுறுதலுண்ணம்
பைத்திடுகுவளைவாவிநீங்கியேப்ணையென்றேற்று
மத்தலையடைந்தநீராலழிந்தனகடைசிமீர்ரால் (எரு)

திருந்துமெவ் ஷயர்ச்சி மேவிச் சிறப்பினும் பகை
யொன்றின்றிப், பொருந்தலே வாழ்க்கை யாகும். பூச
னைக் குரிமை வாய்ந்து, முருந்துறழ் மூரலார்த முனை
விழிப் பகையொன்றாலே, கருந்தகை யுற்பலங்கள்
களைவுறப் பட்டயாவும். (எசு)

ஆம்பனீர்பருகமுன்னரதற்பினர் வெளியசேய
வாம்பனும்பொருவதும்வாயெனநிமிர்ந்தமருந்தோற்
தாம்பலையாம்பலென்னவாம்பலர்கோலியட்டா [றத்
ராம்பலம்பிடியேயென்னவாற்றுக்காலாட்டிமார்கள். ()

களைகளைகடைசிமார்கள் கழனிவாய்நீரிற்றங்க
ளொளிமுகநடுவண்வாய்ந்தலீண் கணும்வாயுந்தோன்
களினமாமலரினாடுநறுமலர்க்குவளையோடு [ற
வளமலியாம்பலீண்டுமலர்ந்ததற்புதமாமென்மார். ()

கமலமுற்பலமேயாம்பல்கலந்திடும்வள்ளையாதிக்க
குமைதருகளைகளைல்லாங்குலந்தருபயிவாவாட்டத்
தமுதுளத்திரங்கிவந்துதாமவைகட்டல்செய்தா
ரமைதருல்லாறொன்னுமரும்பெயரவர்க்கேசாலும் ()

இன்னணங் களைகட் டோம்பி யின்செயல் புரித
லோடுங், தன்னிக ரிளைசை புக்கீர் தம்பவப் பகை
கண் மாழ்க, மன்னுநல் விளையே மிக்கு வளர்ந்துறு

மாறு போலத், துன்னுபைங் கூழ்க ளெல்லாந் துவ
ன்றிழே தழைந்த மன்னே. (அ௦)

தழைதரு பயிர்கள்யாவும் தவந்தரு பயனை யொ
ப்ப, வுழைதரு கதிர்க ளீன்ற வுற்றிடுங் கதிர்களை
முன்போ, லெழுபதம் விளர்த்துப் பின்ன் ரியைந்
தன. பசுமை யீன்றோர், வழிவரு துணத்தின் பான்
மை மகவினுக் குறாது கொல்லோ. (அ௧)

செல்வம்வந்துற்றகாலேச்செருக்கொடுநிமிர்ச்சிமிக்கு
நில்வகைமாந்தொன்னநெற்றலே தூக்கிநின்று
பல்குறுந்தோறுஞ்செல்வம்பணிதருநல்லோ ரொன்ன
நல்வருமுதிர்வுதேறுநறுங்கதிர்பணியுமன்றே. (அ)

தக்கபேரறிஞருள்ளஞ்சால்சிவவினைவைமான [டு
மெய்க்கதிர்ச்சுருவியெல்லாம்வினைந்தனவினைதல்கண்
மைக்கருங்கடுங்கான்மள்ளர்வானவர் பதிக்குப்பூசை
யொக்கமிலன்பினோடுயிபுரிந்திவையியற்றலுற்றார். (அ)

அங்கையி னரிவாள் வாங்கி யருங்கினை முழங்க
வெள்ளைச், சங்கமங் கதிரச் சேலுஞ் சலமலி கயலும்
பாயப், பங்கமின் றரிய ரிந்து பாங்குறக் களத்திழ்
சேர்த்து, மங்கையோர் பங்க னேந்தா மலைபல ல்
மைத்தல் செய்தார். (அ௨)

மகபதியாயமேலோன்மலைகளைத்தள்ளிவீழ்த்தி [பீத்
முகில்களைமிதிக்கவிட்டமொய்கெழுதோற்றமெடப்
தகவுறுநெற்போவொல்லாஞ்சரியவேதள்ளிவீழ்த்திப்
புகடுகண்மிதிக்கவிட்டார்பன்னருமாற்றன்மள்ளர். (அ)

தம்மிறை யுயிரு மெய்யுந் தனித்திடப் புரித லே
ய்ப்பச்சு; செம்மைசேர் நெல்லும் வையும் பிழித்தன
செழிய மேதி, வெம்மறு நீக்கிநீர்மை கைக்கொளு
மேலோர் மானப், பொம்மெனத் தூற்றி நெல்லைக்
குவித்தனர் பதடி போக்கி. (அ௬)

குவித்தநென் றுலக டம்மைக் கூறுசெய் தளவீவ
கண்டு, கவித்தவெண் குடையாண் மன்னன் கடன்
கொடுத்திலோ ரின்மை, யவித்திட நல்கி யெஞ்சி
யமைந்திடு நெல்லை யாருஞ், செவித்துணை பொத்து
மார்ப்பிற் றிகழ்மனை கொடுசென் றுய்ப்பார். (அ௭)

பிறத்தலும்வளர்தருனும்பின் னுறழ்ப்புல்ந்தே
யிறத்தலுமுலகினா னுமியைந்திடுமியலேபோல்
வுறுத்தியேநடுதருனுமோம்பலுமோம்பிப்பின்ன [ம்.
ரறுத்திடுசெயுலுநாட் டினகத்திடை யோழித்திடாவா

அரும்பயிர் நெல்லை நெல்லை யாமெனக் கரும்
பைக் கண்டுங், கரும்பினைக் கரும்பா மென்னக் கமு
கினைக் கண்டு மந்த, விரும்புறு கமுகு தன்னைக் கமு
டுகன விளங்கித் தோன்றுங், குரும்பைகொ டெங்
கைக் கண்டுங் குறித்துளந் துணிவர் வந்தோர் (அ௯)

மாப்பலாப் பழம்பெப் சாறும் வாழைமென் கனி
யின் றேனு, மீப்பல மலர்கள், சிந்தும் விழுமெனு
மதுவு மோடிக், கோப்புறு வயலிற் போகிக் குளிர்
பயிர் வளர்க்கு மங்கண், யாப்புறுத் தமரு நீரோ வி
சைத்திடிந் மிகையே யாகும். (௯௦)

மொழுகம் வளையே கணட மயிலைவாள் விழிக ளா
ம்பல், பெருகுவா யறன்மென் கூந்தல் பெட்புறுங்
குமிழி கொங்கை, தரளிமே தந்த மாகச் சார்ந்திடுந்
தடங்க ளரிங்கே, பருவமங் கையார்கள் பல்வேரார்
பரந்தெனப் பரந்து வைகும். (சூக)

• தனாயெலாஞ் செந்நெல் சூழும் தடமெலா மன்ன
ம் வாழும், கனாயெலா மணியின் கூட்டங் காவெலா
ஞ் சுரும்பி னீட்ட, நிராயெலா மூடல் பெற்றோர்
நீலொலா மாட லுற்றோர், புனாயெலாந் துஞ்சு மஞ்
சிப் புலமெலா மஞ்ச ளிஞ்சி. (சூஉ)

செந்பதங் கடந்த சேம சுந்தரக் கடவு டொல்
லைச், சிற்பர வடிவத் தூடு திருவடி மாறி நின்றே,
யற்புதத் திருக்கூத் தூடு மாலவாய் நகரைத் தன்பா
ற், பொற்புதச், கொண்ட மேன்மை மருதத்தைப் பு
கல்வார் யாரோ. (சூகூ)

திருமகள் வழிபட் டேத்தச் சிறந்தநல் வரத்தை
யீந்த, மருமல ரிதழி வேணி வள்ளலார் கோயில்
கொண்ட, பொருவறு திருப்புத் தூராம் பொற்பதி
தனையு மேற்கொ, ளருமைய மருத மாட்சி யறைந்தி
ட நாமா வல்லேம். (சூசு)

நெய்தல்.

வேறு.

தவிசுமல்கியேதணந்திடாத்தனியிடத்தன்றிச்
சிவனுமற்றொருதலத்திடைச்சேர்ந்திடறகாதென்
றிவருமுள்ள மேலிசைந்தெனவிருஞ்சுருவுலவு
ழுவரிநீர்க்கரைநெய்தலிணுறைந்தனவருணன். (1)

கட்குளித்துமுத்தெடுத்திடுங்கடலராவமும்
படிக்கோளுப்பமைப்பார்களினமலையும்பஃறி
விடுதலார்ப்புமீன்முதலியவிற்பலினையு
மொடிவில்வாரிதியோசையயுண்டிமேலெழுமே. ()

பொருவிலாண்மைகொளிராமனார் புரையினைப்போக்
யிருளியங்கணரிசாமநாதப்பெயரடைந்தே [கி
மருவியின்னருள்செயுமிராமேச் சரமகிமை
பெருகியோங்கியதன்னிடைப்பெற்றதுநெய்தல். ()

தடையின்மாமன்றமும்முதைதன் பெயரொடுத்துக்
குடிசையோடிசைத்தேத்திடுங்குமரவேளமர்ந்து
படியினல்லருள்செய்திடுஞ்செந்தியம்பதியை
யுடையதென்றிடினெய்தலையெந்நானமுரைக்கேம். ()

பாலை.

வேறு.

கொற்றமாருருக்கொடுகுலவுக்கொற்றவை
யுற்றிடுபலிவகைமறவருட்டிடப்
பெற்றருள்வழங்கியேபிறங்கும்பேற்றினைப்
பற்றியேயிருந்திடும்பாலையாநிலம். (௧௦௫)

பாலையைப்பயனிலதென்றுபன்னுத
லேலுமோவழிச் செலுமியல்பினாக்கெலாங்
கோலுறுபசியினைக்குறைக்குமீந்துகள்
சாலுறுநீர்விடாய்தனிக்குநெல்லிகள். (௧௦௬)

பரற்கடுநிலத்திடைப்பயிலுநிம்பமாந்
ந்ருக்கிளர்பழத்தினைக்கழுகுசார்வது

திருக்கழுக்குன்றமேற்றிகழுஞ்சோதியை
யுருக்கிளர்கழகடைந்துறுதல்காட்டுமே. (௧௦௭)

எயினர் தஞ்சி நுமியொடுப்பவெண்பொரி,
நம்முறச்சிதறினெலன்னநன்னிலம்
பயிலுறுகுரவம்பூம்பாவைக்கேற்றிடு
மயலுறமுருங்கைநளலர்கள்கிந்துமே. (௧௦௮)

சீரினர்சீரிலார்திறததுவந்தெனக்
கார்கிறேன்றிடுங்கள்ளியின்புடை
யேரினெம்பெபருறுமிந்நிலம்மெனாப்
பாருறுபாலைகள் பழுத்துநின்றவே. (௧௦௯)

ஆடவர்பின்னொடர்ந்தடையுமாதமார்
பாடகமெல்லடிபரிவுறாமலே
கோடியர்கோங்குகள்குலவும்பஞ்சினே,
நீடவேசொரிந்துபாரிதைத்துநிற்பன. (௧௧௦)

வழிபறித்திட்டவுஞ்செழியமாண்பதி
யுழிகவர்ந்திட்டவுமொளிகொளெல்லிடை
யெழுவவிச்சுறைசெய்திட்டவும்பொரு
ளழிவறவாழ்குவம்மறவராயினோர். (௧௧௧)

திணையங்கம்.

வேறு.

குலமயிலாடல்கண்டுக்கொன்றைபொன்சொரியாநிற்கு
மலிதருபுழைக்கைநீட்டிமுதகரிநிறங்குகொள்ளு
நலமிகுருயில்போய்த்தேமாநுந்தளிர்கோதிப்பட்டு
மெலிவின்கூர்ங்கோட்டுமேதிவிசுவசுரகுமேயும். (௧)

கள்ளமுண் டகம்வா ழன்னம் கழிகொண்முண்
டகத்திற் சாரும், பிள்ளைநன் மூதூர் வந்து 'பிடியுறு
சோழி கொள்ளும், விள்ளுநர் மதுவு மான் பா லதுவு
முண் வேழிச் சாறுந், தள்ளுநக் கூடன் மூவர் தமிழு
மொன் னுற்ற போலும். (௧௧௩)

கீறிவளர்கொடியுமுல்லைக்காணுயர்கொடியும்வள்ளை
யறைதருகொடியுந்துப்பினவர் தருகொடியுந்தன்பா
னெறிவரப்படரநிற்குநெடுங்குராமரபுநான்பும்
பெறுமடமாதர்புல்லப்பெற்றவாண்மகனே போலும்.

இன்னபல்வளங்களோங்கியிலுநாற்குலமும்வேறு
துன்னுபல்குலமுடல்கித்தொன்னெறிவழாமலீசன்
றன்னடியன்பின்வாழ்ந்தன்னிகர்பாண்டிராட்டின்
மன்னியலறிந்தென்சொற்றும்வளநகர்வகுக்கலுந்.

திருநாட்டுப் படல முடிந்திற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௪௧.

திருநகரப்படலம்.

——

வேறு.

பயன்மருவுற்றிடும்பாண்டிரட்டினு
ணயன்மருவுற்றிடுங்கரம்பாவினும்
வியன்மருவுற்றிடுமேன்மைசான்றதோ
ரியன்மருவுற்றுளதிளைசைமாநகர். (க)

வீசணைவாநதிவிளங்கித்தென்றிசே
ராசையையாள்யமனனுகவஞ்சலாற்
றேசிகநிலைக்கொருதேயமாகலா
லீசனைநிசருவதிளைசைமாநகர். (உ)

எம்மையுமிடர்கெடுத்தின்பமீதலாற்
செம்மைசேர்ச்சங்கநற்களத்தின்சீரினாற்
கொம்மைமென்சொங்கைமேன்மேவலானம
தம்மையையன்னதாஸீளசையாநகர். (ங)

சித்தியும்புத்தியுஞ்சேருமாண்பினால்
வித்தைகளனைத்தினுமுதன்மைமேவலா
லெத்திறவினைவருமிடருநீக்கலா
லத்திமா முகவனையனையதநகர். (ச)

சந்தமார்தெய்வதயானேசார்தலா
லந்தமிழ்சூர்படையடல்பெறுழையான்
மைந்துடைப்பிணிமுகம்தற்றுமாண்பினாற்
கந்தவேளொப்பதுகன்னிமாநகர். (ஐ)

மன்னியமாலினை மருவிவைகலாற்
றுன் னூந் பொருளெலாந்துவரநல்கலாற்
பன்னரும்புவிநிநிற் பொலிந்தபண்பினாற்
பொன்னிலைப்புரை குவதுளைசைப்பொன்னகர். (௫)

காணியகாட்சியாற்கவினும்*கச்சபிப்
மாணியைத்தாங்கல் கொள்பான்மையாலெவர்
பேணியநாவினும்பிறங்கிநிற்றலால்
வாணியைமன்னுவதுளைசைமாநகர். (௭)

பயிலுறும்பண்ணாவர்படிவர்போற்றலான்
மயிலனவுமையொடும்வள்ளன்மேவலாற்
றுயிலருந்தன்மைசேத்துயரந்தீர்த்தலாற்
கயிலைம்பொருப்பினைக் கடுப்பதப்பதி. (௮)

தண்டிளவாகியவிபவஞ்சார்தலாற்
கண்டிடையேதார்மெய்யர்க்காட்டலா
லண்டருங்கருடனதடிநையக்கொள்ளலால்
விண்ணினகொனவிளங்குமநகர். (௯)

கரையகல்வேதநற்கானமோங்கலால்
விரியுலகேழினுண்மேலதாதலாற்
பொருவலில்விதித்திறம்பொருந்தும்பொற்பினாற்
பிரமன்மாநகரொனப்பிறங்குமப்புரம். (௧௦)

* கச்சபிப்டாணிமெய்தற்கு - இஃசைக்கிபையக் கொள்
ளுங்கால் கச்சபத்தையுடைய சீரொனவும், சரசுவதிக்கியையக்
கொள்ளுங்கால் கச்சபிப்பின்னும், வீண்பொருந்திய எய்யென
வும் பொருளாம். கச்சபத்தையுடையது கச்சபி
தூன் முடிபு. (௨௨)

உலகினையுதவுவோனுமைகொணாயக
 ன்லமுதப்படைததருணயத்ததாமென
 வலமொடுவழங்கியநகர்மற்றித
 னிலவியபெருமையார்நிகழ்த்தவல்லுநர்.' (கக)

அருளினையுடையநல்லமலற்குழுவற
 நிராகெழுமன்பிழைநெருங்கிரின்றெனத்
 திருநகர்ப்புறத்தினிற்றிகழ்ந்தாநின்றதான்
 மருவுதேன்வணடிசைமல்குபூம்பொழில். (கஉ)

மாவுழுபொழின்மலர்வாசமிக்கெழீஇக்
 காவுறுகற்பகங்களுலும்பொன்மலர்
 மேவியேகமழ்ந்திடவினைக்குமன்றிப்பொற்
 பூவினுக்கொருமணம்புவனத்துண்டுக்கொல். (கங)

வெயிலிடைவருந்தினைநாளைமேவுழி
 நயமுறகுளிப்பொழிநவிலவ்வெய்யிளி
 நயலுறவினாவினிலடையச்செய்யுமாற்
 பயனுறப்பகையினைப்பண்ணுவானென. (கச)

ஆன்றபூந்தழைபொதுளலர்மென்சோலையற
 தேன்றுளிசிதறலுந்திகழுமாமயில்
 வான்றருமழையெனமதித்துத்தோகையை
 யேன்றிறவிரித்துநின்றெழிலினாமே. (கரு)

கற்பகச்சோலையைக்கருதிநக்கென
 நிற்புளசோலேமேனிமிந்தருமீடவ
 மைந்துடைமலர்தெரிபொறிவண்டாத்திடு
 கந்தவேவுபொருந்துமற்றன்னதென்பழிபால். (கக்)

மரிமைகொண்கரினர்ப்பொருதுமாவே

ளேழுறுசிலையையிறவிறப்பினுந்

தாமனீவகொள்ளுவர்ன்றழையவைத் தெனக

காமுறவளநுமாற்கரும்பினிட்டமே.

இளைசைமாநகர்தனதிடத்துவீற்றிரு

துளகருணாகரற்குயர்கைநீட்டியே

மிளிருறுசாமரம்வீசுமாமெனக்

களிதருபாளையோடசையுங்கந்தி

கோழுறுகாட்சியிற்குலவிநின்றும்

வாமையினிலைகளின்வாருநெற்கதிர்

தாமுறக்கிடந்திமித்தன்மைபின்னிக

முழுறுசெயலேமுன்னுணர்த்தலொக்குமே. (௧௯)

தென்றல்வந்தசைவுறத்திகமுழுசுளேர்

மன்றலங்கமலமேன்மகிழுமன்னமுற்

றொன்றுதேன்சோலைவண்ணிவந்துபாடித்

தன்றுணைதன்னொடுஞ்சயனஞ்செய்யுமால். (௨௦)

தையனர்குடைந்திடுந்தடத்தின்வானைகள்

மொய்யின்மேற்பாய்ந் தெழுஉமுசிலைக்கீறியே

யொய்யென்ச்சிதைத்திடவுவந்துபைம்பொழில்

செய்யதேன்களியெதிர்சிறப்பவீசுமே. (௨௧)

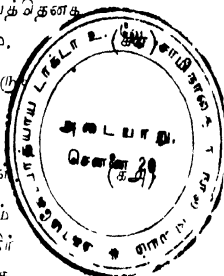
ஆடியல்கருங்கணராடுப்போதின்

வீடியகோவையுமணிபுமிக்குநீஇத்

தேடுநின்மையிற்றிகழுமாதரிற்

தோடுறுவா வியங்குலவுமென்பவே.

(௨௨)

பேணுறுமூன்றுகண்பெற்றபான்மையாற்
 ருணுவநிகர்த்தகாய்சான்றனம்மென
 வேணுறுகொள்கையினெழுந்தவாறெனச்
 பேணுறநிவந்ததுதென்னஞ்சோலையே. (௨௩)

பரிதிதேர்ப்பாகொருபகலினீர்விடா
 யொருவவித்தென்னிளநீரையூக்கியே
 வினாவொடுபறித்தலுந்தவறிவீழ்ந்தனன்
 கரைதருமவனிருகாலுமிற்றவே. (௨௪)

சோலேவாய்த்தென்னையந்தலையுந்தோகைமார்
 கோலமென்மாற்புநற்குரும்பைகாட்டிடு
 மோலிடிற்சிறுமையின்மறையுமொன்றுள
 மாலுறப்பெருமையின்மறையுமற்றது. (௨௫)

தங்கண்மெய்யெடுத்தவன்றன்பகைக்கின
 மிங்கிவையெனத்தெளிந்திடர்செய்தன்மைபோ
 லங்குயின்மாமரத்தலங்கல்டேகாகியே
 வெங்கவைமீமிசைமிதித்துச்செல்லுமே. (௨௬)

நந்தனகளத்துமைநாதன்ரெண்டினர்
 நந்தனமேயெனநயந்துபொற்றிடு
 நந்தனவனமவைநாகர்நாட்டுறு
 நந்தனநாணுறநண்ணும்பற்பல. (௨௭)

புறநகீ.

உரலடியுடையனவுலக்கைக்கனையின
 வரிமுறச்செவியனகும்பம்வாழ்ந்தன
 தருபலகாரமேற்றரிப்பவாகிய
 கரியினநகர்ப்புறங்கலந்துமன்னுமே. (௨௮)

காநூறுநிறத்தினுற்கடியிடிப்பினுற்
சாரும்கூல்லணியினுற்றானமாரியான்
மூரிமால்யானைகண்முகிலினின்றிடும்
வாரிகளெண்ணிலமல்குகின்றன. (௨௯)

மதமிசுமநுவியவயிரக்கோட்டின
முதிர்பெருவடிவினமணிகொண்மொய்ம்பின
பதலைகணிகர்த்திடும்பருங்கையானைகள்
கதிகொளுஞ்செலவினிற்காட்டும்பேதமே. (௩௦)

கந்துகமொப்பனகூலிற்செல்வையின்
வந்தினையொப்பனமடங்கலொப்பன
கந்தலிலார்ப்பினின்றத்தினுட்கர்
தந்திறமொப்பனசரிக்கும்பாடலம். (௩௧)

தந்தனித்தன்மைகொண்மறையின்றன்மையை
யந்தமிருமுமுற்றமைந்தபண்புபோற்
கந்துகமாயினகதிகள் காட்டுவ
மந்திரமுறுவனமங்கலத்தன. (௩௨)

பரியெனவிதிவயம்பரிப்பித்தான்கொலோ
வொருபரிப்பெயரடைவுற்றவவ்வய
மருவியவியல்வயமாவெனும்பெயர்
தெரிவுறச்செய்திடச்சிறக்கும்வாசிகள். (௩௩)

கண்ணுதல்பொற்றதேர்கடுக்குமவ்வயி
னண்ணுறுதொனநலிலலாகுமோ
கண்ணியவியல்புடைத்தருவனன்னதை
மெண்ணலன்கவர்ந்திடவிழிந்ததென்றிடின. (௩௪)

பரிதிதேர்நிகொனப்பகர்துமேயெனி
 னிருநிலத்தேகுதலிலதுமற்றதோ
 ருருளினையன்றியேயொழிந்தவிலலது
 தரியலர்வைகலுந்தடுத்தல்செய்வது. (௩௫)

மாடுறுநேமியவயிரவச்சின
 பாடுறுசெம்மணிப்பரப்பபச்சையிற்
 றேடுறுகாலகாழ்மேலதேரவை
 பாடுமைம்பூதமாரடுக்குநேருமே. (௩௬)

வேலெதிர்மேவினும்விழியிமைக்கலார்
 காலனேர்கடுகினுங்கால்பின்வைக்கலார்
 மால்வனாவீழினும்வாட்கைசோர்கலார்
 கோலியபோரொனக்குலவும்வீரோ. (௩௭)

படையினுற்போரினிலாகம்பற்றிய
 வடுவதுவேயுலால்வடுவொன்றோர்கிலா
 ரடலுறுகாலையிலரியவாவினயக
 கடைதருபுல்லெனக்கணிப்பர்வீரோ. (௩௮)

படைபயிலிடங்களும்பகருங்கோழியோ
 டுடுமுதற்போர்தெரியிடமுமுற்றிடும்
 புடைநகரியலிலென்புகலுற்றாமினி
 யிடைநகர்வளத்துளுமியம்புகின்றனம். (௩௯)

இடைநகர்.

வேறு.

புளிநஞ்செய்வனாபொய்கையே பூம்பொழில்பொன்
 கொளுவுமாடமேகூடமேமுதலவாக்கூறும் [னேர்

வளீமெலாந்தெரீஇக்கண்ணிமையார்களாய்வானத்
துளபெருஞ்சுரர்நோக்குவரின்னமுமுறங்கார். (௪௦)

மிடையுந்நன்னிர்மிக்கதோர்வரிமலர்ப்பொங்க
ரிடையின்மென்மொழிக்குயிலனொழிலினொடாட்ட
வடுவிவாசலுற்றாடுவார்மாதரார்மருங்கி
னீடையுமாடவருளத்தையுமாட்டுவோருசல். (௪௧)

மாவடுப்புளாவரிவிழிமங்கையர்தங்கை
மேவுபந்தினையடித்தலுங்கச்சுகவெளியிற்
ருவிநோக்கிடுந்தடமுலைதம்பகைக்கின்னல்
பாவியுற்றிடின்கமிழ்வொடியாவர்தாம்பாரார். (௪௨)

பதுமமார்தட்டத்தெருமகன்பயின்முகந்தோற்றி
வதியுமர்தினைத்தேடலுமற்றவணகைக்கப்
புதியதாமரைமுத்தெனாப்புகன்றுபின்றேட
விதமொடையெழமகிழுவனின்னவர்பல்லோர். (௪௩)

உனாகொண்மாதரார்தமமிசையுங்கெழுருமார்
மருவிவெஃகிடமாரவேள்வடித்தவிற்கணைகள்
பொருதல்வேண்டிடாமற்றவர்புருவவில்லிரண்டோ
டரிவிழிக்கணையிரண்டுளவன்னவேயமையும். (௪௪)

அளத்தல்செல்லருமளவினவரும்பொருளான்ற
வளத்தசேய்மையிற்றோன்றுவவன்பெருநிலைய
முனேத்தமாமுடிமாடங்கண்மொய்வனாரேருங்
கிளக்கின்மாடங்களழிநெவழகிலகிரிகள். (௪௫)

யாகமன்றியுமாடமேனெறிவழியேகி
நரகமுற்றிடல்குடமானரிவண்ணனும்

போகமற்றவணின்மையின்வெறுத்தனர்போகார்
மாக்கமோர்பெயர்வெறுக்கையந்நகரொனமன்னும். (௮)

குலவுமாமணிமாடமேலாடுறுங்கொழுக
னிலையெனச்சொலுமுலோபிகளிடத்தினிலேகீர்
புலமைமிக்குளீரிந்நகர்ப்பொலிந்தவரிடத்துப்
பலமுறும்படிவழிமினென்றழைத்தெனப்பரவும். (௯)

மாடமேலுறச்செம்பொனின்மணியினின்வகுத்த
நீடுமேன்மையகுடங்கூர்கணிராநிராநிலவும்
பீடுதங்குசெந்தாமரைப்பிராட்டியையாட்டக்
கூடுமன்பினினமைத்திடுமாமனுக்குடம்போல். (௧௦)

செம்பொன்மாடமுநித்திலமாடமுந்திகழ்ப்
பம்புமாமணிமாடமுமடுக்கியேபயிற
லும்பரிற்பொலிபரிதநல்லுடுபதியெரிக
டம்பரம்புறுமண்டலமுன்றெனச்சாலும். (௧௧)

செம்மணித்திருமாடமேற்கருமுகில்செறியு
மெம்மையாளரன்கரியுரிபோர்த்ததையேய்ப்பக்
கொம்மைவெம்முலைக்கொடியனார்குளிர்முகடிதியாற்
பொம்மலம்புலிக்கார்தநன்மாடநீர்பொழியும். (௧௨)

துங்கமேனிலைமாடமேற்றோகையினிருந்து
மங்கைமார்குழற்கூட்டகிற்கொழும்புகைமருவி
யங்கணற்பலகணியுறவ்வழியுடையுந்
திங்கண்மெய்ப்படக்களங்கழென்றாயதுதெரியின். (௧௩)

மருவுமாடமேன்மைந்தோடேடியமகளிர்
விரவுபன்மணித்தாரினையகைத்தனர்விரைவி

ஹ்ருவிவிண்ணிடையழுந்தறவோச்சலுமழுந்திப்
பெருகுதாரகைப்பெயரினைப்பெற்றனபிறங்கும். ()

மீதுயர்ந்திடுமாளிகைமீசையுற்றிற்
மாதொருத்தியின்மருங்குலேவானவர்நோக்கி
மீதுவானொருகும்பமேயுற்றுளதிரண்டா
லோதுகும்பமுற்றுள்ளதவ்வானென்னவுவப்பார். ()

மலையினிற்கொடிதோன்றிடல்வழக்கதாமலேதா
னிலைகொடியினிற்றேரூன்றிடலிவ்வியலிகந்து
கிலவுநன்மலையிரண்டுமேற்றேரூன்றிடநிகழு
மலகில்பூங்கொடியங்குறுமரம்பையர்நாண. (௩௪)

மைந்தர்மாதர்களுப்பரிகைமருவியேமாறுச்
சிந்துகின்றபொற்சீவிறியிற்பெறித்திடும்பணிநீ
ரந்திலாக்குறுஞ்சேற்றனையன்னவர்பின்ன
ருந்துபுரந்சுணமுலர்த்திடவொளிர்த்திடும்வீதி. ()

வரத்தினையுஞ்ஞாரகற்றியமணிகளேமறையோர்
கரத்தினுக்கியதானநீர்வெள்ளமேற்கலந்து [ற
புரத்தினின்றுபோந்தெங்கணும்புதைந்துமேற்றேரூன்
விரத்தினுகரமெனும்பெயரொத்தியதாழி. (௩௫)

மேக்குயர்ந்தபொன்மாடமெல்லமளியின்விளைக்கு
மாக்கமன்னவராடவர்கலவியினயர்வை
கீக்குமைந்தருமலர்மணநீடிவானதியின்
மேக்குநீரளாய்வந்திடுந்திகழுமென்காற்று. (௩௬)

இரதிநேரொழின்பூதர்பஞ்செழுதடிச்சுவடு
திருமிசுந்துளகாளையர்குஞ்சியிற்றிகழு

முனாகொண்மாரனேர்மைந்தர்கொளிர்தகச்சுவடு
குர்வமநர்குழன்மங்கையர்கொங்கையிற்றிகழும். (1)

மலையிடத்தவும்வனத்தினதிடத்த்வுமருத்,
நிலையிடத்தவுநெடுங்கடவிடத்தவுநகரத்
தலையிடத்தவுமாம்பொருள்சாருமாவணமுன்
னுலகமேழையுழுண்டமாலொருவயிரொக்கும். .. (2)

அநநகர்.

திகிரிமால்வனாநாணுமத்திகழ்வனாயுடுத்த
நிகரிலாப்பெரும்புறக்கடருனுமேனேர்ந்து
தகவினுற்றெனப்பல்பொறித்தடம்பெருமதின
மகழியும்புறஞ்சூழ்ந்திடுமகநகரழைவாம். (சு0)

முந்துகின்றகாலாக்கினியுருத்திரமுதல்வன்
செந்தழற்படிவத்துறுதியதோர்வெம்மை
வந்தெமக்குறாதவன்றலம்வனாயுறவாழ்ந்தே
யந்தமில்லகமடத்தொடுமமர்ந்திடுமகழி. (சு1)

வெங்கராமுதலாயினவகத்திடைவிரவப்
பங்கயம்முதன்மலர்கண்மேற்பரவுறும்பரிகம்
பொங்குதிக்குணமுள்நூறப்பொய்யவேபுறத்திற்
றங்குநற்குணங்காட்டிடும்வஞ்சனாத்தகையும். (சு2)

குமுதமம்புயங்குவனையென்றின்னவைகோலி
நிமிருமோடையினிற்றலநகரநேரிழையா
ரமுதவாய்முகம்விழியுறும்மழகினைவெல்லத்
திமிருநீரினுற்றநுந்தவஞ்செய்திடல்சிவனும். (சு3)

திருமவாழ்க்கையான்சார்தனம்புறத்துளார்தமக்கு
மருவநன்மைபவழங்கல்போலிளைசையின்மன்னும்
புரிசைமேலுறுங்கீழுறுமூல்கையும்புரக்கு
மொருதனிப்பெருந்தன்மையையுடையதுமன்னே.()

வென்றி கொள்பொறி யடக்கலாற் ப்கைப்புலம்
வினிய, வொன்று மேன்மையா லதத்திடை யுயர்பொ
ரு ளமைந்து, துன்று வண்மையாற் றொலைவரும் தன்
மைசே ருரவாற், குன்ற வில்பெரும் தவத்தரிற் குல
வுறு மிஞ்சி. (சுடு)

மதிவிற்கோபுர மேலிலைப்பூளிற் புழைவழியாக்
கதிக்கொள்பா னுதேர்ப்பரிப ளங்கெய்தலுங்களித்து
முதிரும்வேனிவிற்றழுத்துநின்றேகுவமொழியு
மது பொருட்டினுற்பகற்பொழுதறவுநீடுமால். ()

பாத்தையர் வித்.

வேறு:

இகபரத்தாசைநீத்தோரொன்னினுமணுகினன்னே
ரகமுறமயங்கச்செய்யுமழுகினர்கற்பினரின்
மிகுதியினன்புகாட்டிவேழமுண்விளவையொக்கும்
வகையினுடவரையாக்குமாதரார்சேரிமல்கும். (சுஎ)

பயனொரு வருக்கே யாக்கும் பான்மையர் தமினும்
பல்லோர்க், கியலுற னாக் கு லோரோ யேற்றம துடை
யா னென்னு, முயர்வுறு முலக நீதி யுண்மையை யுண
ர்ந்தார் போலு, மயர்வறு ப்யனை யார்க்கு மாக்குவார்
வரைவின் மாதர். (சுஅ)

ஆடவர்முத்தமீவாரவர்களுமுத்தமீவா
 ராட்வர்தனங்களீவாரவர்களுந்தனங்களீவா
 ராடவராசையீவாரவர்களுமீசையீவா
 ராடவரமெய்யன்புள்ளாரவர்களோமெய்யின்புள்ளார்.

சிலர் பொரு ளவி நயத்தின் றிறத்தொடு மாட லா
 னுஞ், சிலர்பொரு ளமுதம் போலத் தெளிவுறுப்
 பாட லானுஞ், சிலர்பொரு ளுள்ளம் பூப்பத் தெரித்
 திடும் விநோதத் தானுஞ், சிலர்பொருள் கலவி யா
 னுஞ் சேருற வெளவிச் கொள்வார். (௭௦)

புல்லுறல் சுவைத்த லங்கம் புணர்நகக் குறி சுவை
 த்துப், பல்லுற வழுத்த லோடு பூணியாற் றட்ட
 லாதி, யெல்லையில் செய்கை தேற்றி யெழுதுசித்
 திரங்கள் காட்டி, மல்லல்சேர் மைந்த ருள்ள மயக்கு
 வார் கணிகை மாதர். (௭௧)

மைந்தராம்வயலைத்தங்குட்பார்வையாம்விலையின்வருங்
 தந்தநேர்முலையலத்தாற்சாலுறவுழுதுகாம [கித்
 மந்தமிலாதுவித்தியமுதவாய்நீரைப்பாய்ச்சி
 முந்துமன்னவர்தஞ்செல்வமுதிர்வினாவெய்துவார்கள்.

வேளாளர்வீதி.

மண்ம்கண் மகார்க ளென்னும் வண்பெயர்க் கேற்ப
 மண்ணி, னுண்மலி விளைவின் வாழ்வா ருயர்கங்கா
 குலத்த றென்னுந், தண்மைசாஸு பெயருக் கேற்பத்
 தவாதநற் றாய்மை மிக்கார், திண்மைசேர் வேளாண்
 மாக்கள் செல்வமா மனைகள் சேரும். (௭௩)

• தம்முயிர்க்கிடுக்கண் வந்து சாரினும் வாய்மை காத்த
துச், செம்மையி னிறுத்த வல்ல செய்கையை யுடைய
யா ரீசன், மெய்ம்மைசேர் திருவ டிக்கண் மேவுநல்
லன்பு வாய்ந்தோர், பொம்மல்சேர் விருந்து செய்
வார் புகழுறு வேளாண் மாக்கள். (எசு)

வைசியர்வீதி.

தருமநம் குணங்க ளெல்லாஞ் சான்றிடுந் தகை
யோ ராகித், திருவுறு சீர்க ளெல்லாஞ் சிறந்திடுந்
செல்வ ராகிப், பெருமைசேர் புகழ்க ளெல்லாம்
பெருகிடப் பெற்றோ ராகி, மருவுறும வணிக மாக்
கண் மல்லன்மா ளிகைகண் மல்கும். (எரு)

இறைதிகழ் காம கோட்டத் திறைவிழுந் னெண்
ணன் காய, வறவகை வளர்த்தல் செய்தா ளறம்பெ
நீஇ ஊடநா ிய்ய, நிறையுமன் னதுதான் செய்யா
ணித்தகல் யாணி யம்மை, முறையொழிந் நாட்டி
னாய்க முத்தல்வரை வைத்த நீரால். (எசு)

இளைசைமா நகரந் தன்னி லியல்பெரு வணிகர் தம்
பா, லளியொடு வறியோர் செல்லி னன்னவர் மிடி
யை யேரீட்டித், தளர்வறு தனத றொன்றே சாற்றிடத்
தருவா றென்னின், விளைவுறு மன்னோர் செல்வ மே
ன்மையார் விரிக்க வல்லார். (எரு)

மனைவியே மைந்த ராகி வகையினர் பொருட்டே
நாளுந், தனமவை யீட்டல் செய்யுந் தன்மையோர்
நாண மெய்த, முனைதரு மன்ன தான மாலய தரும

முன்னும், வினைகளின் பொருட்டே நாளும் விரும்பி
நன் கீட்டல் செய்வார். (எஅ)

பொருளினே முன்ன ரீட்டும் போதினிற் காணி
யென்னு, மொருசிறு கணக்கைத் தானு மொராயிரம்
பங்கா வெண்ணி, ஷராவொடு மீட்டு வார்கண் மா
நகர் வணிக மாக்க, டருமமேற் செலுத்தும் போது
தாமது நினையா ரம்மா. (எக)

அவர்திருப்பணிகள் செய்யாவாலயம்பாண்டுமில்லை
யவர்திறத்தமைத்திடாதவன்னசத்திர முடில்லை
யவர்வயினிரந்திடாதாரவனியில்யாருமில்லை
யவர்வயினேற்றிட்டோருக்காவதேரர்மிடியுமில்லை. ()

கோணுத லின்றிக் கோடி கோடியாப் பொருள்
கொடுக்கு, மாணுடை யவர்க ளிந்த வணிகரோ யன்றி
யாவர், பேணியே யெவர்வந் தாலும் பின்னீடா தெ
ந்த நாளும், பாணியா தளிக்கும் பான்மை படைத்
திடு நியமம் பூண்டார். (அக)

கண்ணிய கழக வாயாற் கல்வியாம் பொருளை
யீவார், திண்ணிய கொடையாம் வாயாற் செல்வமாம்
பொருளை யீவா, ரெண்ணிரு பொருளு மீந்தே யிரு
பொரு டாமுங் கொள்வார், புண்ணியப் பொருளு
மோங்கும் புகழ்ப்பெரும் பொருளு மன்னே. ()

ஒருவரோர் தருமஞ் செய்ய வழ்றிடின் மற்றை
யோருங், பரிவொடு துணையா நின்று பண்பொடு

மூடித்தல் செய்வார், கருதுமுள் ளழுக்கா நில்லார்
கைதவஞ் சிறிது மில்லார், தருமமே கொள்ளை கொ
ள்வார் 'தரணியில்' வேறீ யாரே. (அக)

இடையறாத் தரும மின்னோ ரியற்றுவா ரென்ப
தோர்ந்தோ, வடுவினாட் டறங்க டற்பின் வளர்க்குவ
வென்று தோர்ந்தோ, கொடைதிகழ் வணிகர் தம்மைக்
குறித்தலு முவந்து தானு, மடைவுறீஇ யிங்கண் வாழ
வமைத்தனன் பாண்டி வேந்தன். (அச)

துங்கவெண் ணீறு பூசித் துலங்குருத் திராக்க மா
லை, யங்கமேற் பூண்டு நாளு மஞ்செழுத் தெண்ணு
வோராய்ச், சங்கர னெம்மாண் பாதந் தண்ப்பதும்
வழிபா டுட்கொண், டெங்குமே புகழ் படைத்தா ரிந்
நகர் வணிக ழாக்கள். (அரு)

அரசர் வீதி.

அறனீனின் நிழுக்கா ராகி யல்லவை நீக்கி யான்ற,
மறனீனின் நிழுக்கா துள்ள மானம துடைய ராகி,
முறைகெழு முயினா யெல்லா முதிருமன் பியலி
னோடு, மிறைசெயும் வாழ்க்கை யோர்வா மேந்தன்
மா ளிகைக ளோங்கும். (அசு)

மந்தமில்வயமானார்ப்புமதகரிபிளிறுமாப்ப்பு
மெந்திரத்தேரினார்ப்புமிகலுடைவீரரார்ப்பு
முந்திடுசெயலைக்காட்டுமுமீமையாமுரசலார்ப்பு
மந்தமின்றியங்கீரிந்குமரசர்பொன்மாடவீதி. (அஎ)

அந்தணர் வீதி.

‘ஓதலேயோ துவித்தல்வேட்டல்வேட்பித்தலோடு [ர்
மீதலேயேற்றலென்னவியம்பீறுதொழில்கள் செய்வா
மா தொருபாகனாமரபினுக்கிறையாக்கொண்டோர்
மேதகுமறையோர்வாழுமேனிலைமாடமோங்கும். ()

முதல்வழி சார்டீப் யென்ன மொழியுமுந் தூலுந்
தங்கண், மதிபெறு முளத்தே யுள்ள வகைமையைத்
தேற்று வார்போ, விதமுறு மார்பின் முந்தா விலங்
கிடப் பூண்டார் நல்ல, கதியுறு மந்த ணப்பேர்க் கார
ணம் விளங்க வாழ்வார். (அக)

இந்நகர் மறையோர் செய்யு மிட்டியி. னெழுதீந்
தூமந், தூன்னிமேற் போந்து வானந் தொடர்புகை
வண்ண மாக்கிற், தூன்னரு மவர்த மில்லின் யூபமுந்
* தருடத் தோங்கு, மன்னவ ருள்ள நீர்மை யவபிரு
தங்கள் காட்டும். (கூ0)

மன்னுமாமகங்களாற்றிமந்திர முறையிற்கூவி
யிந்நகருவந்துவாழும்பூசுரரினீடயறாது
பன்னருமவிகணல்கும்பண்புறுசெயலாலந்தப்
பொன்னகர்ச்சுரனாத்தம்போற்பூசுர ராக்கினார்கள். ()

ஓருபிறப்பெய்தியப்பாலிருபிறப்புற்றுமூன்று
தூரிசினிற்றீர்த்துநான்குதொன்மறைதேறியந்து
தருபொறியடக்கியாறுசார்பகையகற்றியேழு [ர்வார்.
வருபிறப்பொழிந்தேயெட்டுவான்குணத்திறைவற்சா

மூத்தழலோடும்* வேறுமுதிர் தழல்வளர்ப்பாயர்
மெத்துநல்லதிதியோர்கள் வெம்பசித்தழலவிப்பா
ரத்தினூர்பூசையன்றியகங்கொளார் வேறுபூசை
சித்தமங்கவர்பாலன்றிச்சேர்கிலார் வேறிடத்து (சுஈ)

நாந்தகமாதியாகநவின்றிடுங்கருவியெல்லாந் [ங்கண்
தேய்ந்திடவழிவுசெய்யுஞ்செய்தையொன்றுடையவ
வாய்ந்திடுமறையோர் தங்கள்வாய்மனுக்கருவியோந
றாய்ந்திடுனழிவினோடுமாக்கமுமியற்றவல்ல. [ன்

நான்மறை யங்க மாறு நவிலுமீ மாஞ்சை தர்க்க,
மேன்மைய புராண மிக்க மிருதியாம் வித்தை சே
ரும், பான்மைய பொருள்க டேர்ந்து பகர்வுறு வாத
ஞ் செய்வோ, ஞன்மலி யுயிர்போ லென்று முலப்பு
ருக் கழக மெங்கும். (சுஐ)

மற்றையநகர்கள்வாழமாந்தர்களாயினா
யுற்றிடுதுயிலினிக்குஞ்சூட்டுவாரணத்தினேசை
சொற்றவிந்கருளாரைத்துயிலினினீக்கல்செய்யும்
பற்றவாமறையோரோதும்பரமவாரணத்தினேசை()

கரந்திகழ் பலச்சத் தண்டுங் கடியிடை முஞ்சி நா
ணின், நிரந்திகழ் தானைத் தூக்குஞ் செறிந்திடு சிகை
யின் சீரு, முரந்திகழ் மானோ லார்த்த வொள்ளு
முந் தூலும் பொற்ப, வரந்திகழ் மாணி யோர்சார்
கிடைகளே வயங்கு மெங்கும். (சுஎ)

வேதமுற்கலைகளோடுவிநிந்திடுசிவாகமங்க
 னோதியேயுண்மைதேறியுயர்கயிலாயநாதர் [ய்
 சோதிதன்மேனிதீண்டித்தொன்மையாராதன்குசெ
 கேர்திலாவாதிசைவர்குலங்களும்பலவாம்ங்கண். ()

கரகமர்க்கரத்தராயங்காவிதோயுடையராய
 மருவுகோவணமேலார்த்தவளவியகோலராயும்
 பரசிவவுணர்ச்சியின்றிப்பரகதியிலையென்வேத
 சிரமுணர்ந்துயர்வோராயுந்திகழுமாதவர்களெங்கும்.

குழலையொன் றிரண்டாய்ப் புல்லக் குலவியே
 யவதரித்த, கடகரி முகத்துப் புத்தேள் காவல்செ
 யையனாதிப், புடைதரு தேவ ரெல்லாம் பொலிவொ
 டி பொருந்தா நின்ற, வடுவிலா லயங்க ளெங்கு மரு
 விடு மளவிலாத. (க00)

மும்மல நோயை நீக்கு முதல்வரா^{மா}ன்ம நாதர்,
 தம்மருட் சத்தி யாய செளந்தர நாய கிப்பே, ரம்மை
 யோ டினிது மேவி யமர்ந்துவிற் றிருக்குங்கோயில்,
 செம்மைசேர் சீர்க ளோங்கச் சிறந்தொரு பாலின்
 வாகும். (க0க)

மருமலர் மகிழ்சி தேவி வனப்பிறும் பூவி தேவி,
 ழிருவரு. பிருபான் மன்னு மெழிலினே டருளின்
 வைதிப், பெருமையிற் றிகழு மாதி கேசவப் பெரு
 மாள் கோயி, லொரு மருங் கதனின் மேவி யுயர்
 வொடு விளங்கு மன்னே. •• (க0உ)

இயலுறுமிவைகளெல்லாமெழிலினேடியங்கப்பெற்
 பயிலுறுநகரந்தானோர்பதக்கமாமதற்குநாப்ப [றுடி

ஊயாகயிலாயநாதரொருதிருக்கோயிலந்த
நயனுறுபதக்கத்தோங்குநாயகமணியேயாகும். ()

திருத்தகு.கோயிற் றென்கீழ்த் திசையினிற் சித்
தி நல்கும், பொருத்தமார் சித்த தீர்த்தம். பொலிந்
திடு மதற்கு மேல்பால், விரத்திசேர் முனிவன் லே
ண்ட் விரிசடைப் பெருமா னுய்ப்ப, வரத்தொடு
வந்த சேது கங்கைநீர் மலியு மாதோ. (க௦௪)

வேறு.

தந்திரமுணர்ந்துளார்தாஞ்செய்ப்புசையின்
மந்திரவகைகளின்வகுக்குமா மதிந்
சுந்தரநிலைமையைத் துலங்கக்காட்டுமே
கந்தரமேலெழுகடிகொண்மாமதில். (க௦௫)

மும்மதில்கடந்திடுமுக்கண்மூர்த்தியைத்
தம்மகத்தனுமத்திடுந்தகைமைபெற்றதோ
ரிம்மதிலென்றுமேயீறிலன்புடைச்
செம்மதியடியவர்திறத்தைத்தேற்றுமே. (க௦௬)

நாகமேற்பதங்களைநீலித்திடாவகை
யேகநாயகன்சிவனேவவந்துந்
சேகுயர்மதி லுறீஇயழுத்துஞ்சொன
வாகையினெருங்குவனிடபமாரினா. (க௦௭)

இன்னமும்பொரி னீறையெடுப்பன் வில்லென
வன்னதுவராவகையமைவன்யானென

வுன்னியேமேருவிவ்வுருவுற்றுவெனப்
பொன்னுயர்முடியொடுபொலியுங்கோபுரம். (௧௦௮)

மலங்களைந்தாண்டிடும்வள்ளலாருறை
நலங்கெழுமிவிங்கமங்கதற்குநாடுமுற்
றுலங்குசீர்க்கோபுரந்தூலலிங்கமா
விலங்கலின்யாவ்ருமிறைஞ்சுநீரதே. (௧௦௯)

சேணுறுபதங்களிற்றிகழுவோரொலங்
காணியமதிபுனைகயிலைநாயகன்
மாணடிவழிபடவிறங்கிவந்திடு
மேணியினிவந்துளதெழில்கொள்கோபுரம். (௧௧௦)

மடலவிழ்நீபமாமலைப்புங்கவன்
மிடலுறுசூரனதகந்தைவீட்டிட
வடைதருவிச்சுவரூபமன்னதா
னெடுநிலைகெழுமுறநீவந்தகோபுரம். (௧௧௧)

தொழுங்கயிலாயநற்றேரூன்றன்முன்னுற
வழங்குசீர்க்கோபுரவாயில்சார்ந்தவ
ரொழுங்கதிர்ச்சிவபுரவாயிலையல
தழுங்கல்செய்யமபுரவாயிலண்ணுறார். (௧௧௨)

சிம்யமாமகளருள்செய்யுஞ்சரினை
யமைவுறக்காணியவடைந்தஞ்ஞகள்
சமைதரநின்றெனச்சார்ச்சூழ்வுறு
மிமையவர்சினகரமிமைக்குமென்பவே. (௧௧௩)

பின்னவர்தலைக்கொளும்பர்க்கொருறு
மெண்ணருமிரவியின்மண்டலம்மிவண்
மண்ணீனிங்குற்றெனவள்ளலார்திக
மொண்ணிழன்மணிகெழுநிலயமோங்குமே. (௧௧௭)

நிறைநிலவுவாவினினீயிர்க்கெலா
முழுவருள்பிராட்டிதன்னிடத்தினோங்கிடப்
பெறுமதிமண்டலமானும்பேரரு
ளிறைவிசேர்நிழன்மணியிமைக்கும்பொற்றளி. ()

அம்மையோடப்பனதெதிரிலன்பினோர்
செம்மையிற்பணிந்திவொருஞ்சீர்த்திக
டம்மைநன்கிசைத்திவொருஞ்சால்பொடு
மிம்மெனநடித்திவொருமேயெலாம். (௧௧௮)

மறையொலிமனுவொலிமணியினொல்லொலி
துறைமொழுபண்கொடேவாரத்தொல்லொலி
நிறைநிருவாசகநெருங்குநல்லொலி
யறைகொளின்னியவொலியார்க்குமெங்கணும். ()

இத்தருகோயிலினினிதுமேவுறு
நித்தகல்யாணியாநிமலைநாயகன்
முத்தொழினாயகன்மோனநாயக
னத்திருநாயகன்கயிலைநாயகன் (௧௧௯)

அந்தநன்னாயகொருயிர்க்கெலாஞ்
சின்தையினினைந்தவைசேரும்வண்ணமே
தந்தருள்கருணையின்சால்பின்மேவுறு
மீந்தனவாணுதலிறைவிதன்னோடும. (௧௨௦)

பன்னரும்பான்மைசேர்பகவனாகிய
வன்னவ்னருளினையகங்கொடேயவன்
மன்னியசரிதையைவடமொழிப்படி
நென்னுறுமொழியினுற்செப்பலுற்றனன்: (௧௨௦)

திருநகரப்பட்டல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௬௨

புராண வரலாற்றுப்படலம்.

திகழிறும்புவிபடைத்தவன்முனிவரர்சீல
நிகழுமாறொருதருப்பையினையையுருட்டப்
புகழுமன்னதுபோகியேயுறுத்ததோர்ஓர்ருட்டான்
மகிழுறும்பெயர்ப்படைத்ததுநைமிசவனமே. (௧)

மண்டனிற்றிகழ்தபோவனமெனப்படுமகிமைத்
தண்டகாவனமுதலியதலங்களிற்றலையா
மெண்டிசாமுகமளந்திடுமிருஞ்சினேமீது
விண்டுதங்கநீடருச்செநிறைமிசவிபினம். (௨)

உற்றசெவ்வியையுணர்ந்திடுமுறுவராமுழவர்
பற்றுறும்புலந்திருத்தியேபத்திறெல்வித்தி
யற்றமின்மைநீர்தேக்கியேயவக்களைகளைய
நற்றவப்பயிர்வளர்நிலநைமிசாரணியம். (௩)

திங்கள்சூடியசிவபிரான்நிருச்சுடையிதழிக்
கொங்களாவியகுணத்தாயன்னவன்குவ்வி
லெங்களம்மைசேரிமகிரிமிசைவிடவிறங்குங்
கங்கைமாநதிகலந்ததுநைமிசக்கானம். (௪)

அனைவருந்தொழுஞ்சிவமுளத்தழுத்துதலானும்
வினையைவிடுறச்சினத்திடலானுமுண்விடயந்
தனைவிவறுத்துறலானுமத்தனிவனத்துறவர் டுதம்.
முனிவரொன்பதோர்மொழிப்பொருளுட்டுவர்முழு
தோலையரித்தநன்மலர்ப்பொழுதுதையவேபூசி
மாலேவண்டெனுமுருத்திரமணிவட்டம்பூண்டு
கோலவீழ்சடைகுலவியேகாலினீர்பருகி
மேலவாந்தருவெனுமுனிகணங்களும்குவிளங்கும். ()

சூயில்கள்கூவுவடுதன்றனின்றசைசூவகுலவிப்
பயில்வகிள்ளைகளறுபதம்பாடுவவேடுக்
கியலுங்காகுளந்தேர்பரிநாரியாயிருந்துஞ்
செயிர்வினைத்திடவ்லியிலவாயினசிறிதும். (எ)

பின்னமுற்றிடாப்பிரமமாரொழுக்கமும்பிரியை
துன்னொழுக்கமும்வனத்துறைவொழுக்கமுந்துறவு
மன்னொழுக்கமும்வழுவினாமெய்யர்கள்வசிக்கும்
பன்னசாலைகள் பற்பலபரந்தவட்பயிலும். (அ)

கூறுநான்மறைமுழக்கமுங்கோதிலாகமங்கள்
வீறுமிக்கெழுமுழக்கமுநிருதிசுண்முழக்கு
மாறிலாதபல்புராணநன்முழக்கமும்வைய
மீறுசேரினுமீறுசேர்ந்திடுதலையையா. (ஈ).

* பிரமசாரிகளங்கியுமனையினிற்பிரியா

* பிரமசாரிகளங்கி—சுமிதாநானுக்கினி.

+ மனையினிற் பிரியாரிருவகைப்படு மெரிகள்—ஒளபாச
னுக்கினியும் அக்கினிகோத்திரானியும்.

நிருவகைப்படுமெரிசனாமீறினமெய்த்தேசம் [கி
பொருவில்சோதிக்கொள்விருக்கமுங்காநிருள்பாக்
விரவலோதியாலவித்தையைவிலக்குமாறுணர்த்தும்.

வேதநான்கவாவிதித்திடும்வியாதனார்விபின
மாதியாகியவருந்தலமிருந்துவந்தடையுங்
கோதிலாரிடர்குழுவினைக்குறிக்கிலார்கலியிற்
போதுகின்றதோர்நதித்தொகைபோன்றிடுமன்றே.

வேழங்கேசரிமாநொடுவியாக்கிரமுன்னச்
சூழமாக்கடந்தொசையொருதுறையினிப்பருகிக்
காழுறும்பகையின்மையைக்காட்டுமேலங்கண்
வாழுநற்றவர்மாட்சிமைவகுத்திடும்வனகத்தோ. ()

இவ்வகைப்படுநெமிசமெனும்வனத்தொருகாற்
சைவவாகமம்வல்லநல்லவிரதமாதவர்க்
ளெளவியந்தவிர் * சத்திரயாகமொன்றதனைத்
தெய்வமாமறையிசையொடுசெய்குவாரானார். (௧௩)

அன்னகாலேவான்பெருமையுமளவிலாத் தேச
மன்னுகின்றசீர்ச்சூதனாதவர்கோமான்
றன்னையன்பொடுநன்குறப்பரவியத்தகையோன்
மின்னுமாமுகநோக்கியேவினாவுரைசெய்வார். (௧௪)

பரசிவன்கதையமுதற்பானத்திற்பெரிட்டன்
மருவவேயிலையெங்களுக்கின்னுமவ்வள்ளல்

* சத்திரயாகம் — பலருங்கூடிப் பல்வகைத் தருமங்க.
ளோடு நெடுங்காலஞ் செய்யப்பட்டு மொருவகையாகம்.

பொருபவந்தனையகற்றிமும்புண்ணியக்கதையை
பருளுருக்கொளுமருந்தவபகர்ந்தருளன்பால். (௧௫)

சல்லதாங்கதைகேட்டிடுந்யப்பினுலன்றோ
வெல்லுமற்புதச்சித்தவைராக்கியவீறுந்
தொல்லைத்திவ்வியஞானமுஞ்சோதிபாலொழியா
தொல்லும்புண்ணியத்ததிகமாம்ப்த்தியுமுண்டாம்.()

என்றுகூறியவிருந்தவரின்மொழிகேட்டுத்
துன்றருட்சவைரிதியமாஞ்சூதமாயோகி
சின்றயாவையுமுணர்ந்திடுகிரிலாவியாத
மன்றனைத்தனத்தியமாங்கமலமேல்வைத்து. (௧௭)

முத்திற்ப்படும்பக்களைமுருக்கியமுனிவர்
சித்தமாகியதாமரைசெவ்விகின்மலர
வய்த்தசெங்கதிர்ப்பரிதியஞ்செவ்வனையுவந்தே
யித்திறத்தினுலென்புறவியம்பியேயருள்வான். (௧௮)

தேவதேவனதிருங்கதைசெவிச்சொளவிரும்பு
நீவிரோநிலபிலகிடைநெடுந்திருவுடையீர்
தாவிலாப்பெருந்தகைபெறுந்தவத்தினீரதனை
கூவுகின்றனமன்புடைக்குணத்தொடுங்கேண்மின்.()

நிகரிலாகமமெங்கணுநிகழுமந்தணமா
யிகலிலாமலேயமருவதிளைப்பினையாற்று
நகரமாகுமரன்மற்றதுநனிபெரிதுலகின்
மிகுதியாகியதலங்களின்மேன்மைபெற்றுளது. (௨௦)

ஒதுபாவங்களனைத்தையுமுரைத்திடலொண்ணுப்
பாதகங்களெவ்வெவற்றையும்பரிந்திடப்பாற்று.

கீதிசேர்ந்ததாலன்னதனிகரின்மான்மியத்தைப்
போதமுர்வகைபுகலுவம்புகரிலாப்புலத்தீர். (௨௧)

தப்பிலாவகைமுழுமையாந்தரும்ங்களுணர்ந்து
மிப்புராணங்கேட்பவர்களுக்கெவ்வகைப்பாவத்
துப்புநீக்கிடுமிகபரத்தொன்மையைப்பயக்கு
மொப்பிலாதசெளபாக்கியமுதவிடுமென்றும். (௨௨)

முன்னைநாளினிலகத்தியமுனிவரன்விரும்பித்
தன்னுணர்ந்திடும்வசிட்டனையாடியாச்சாற்றும்
பொன்னிருந்தவர்க்கிசைத்ததோர்புராதனவனத்தின்
மன்னுமான்மியமறைகளின்முடிவினிலவயங்கும். ()

வேதவீற்றிடைத்தவமறைபொருள்களைமிகவும்
பேரதமாம்படிதெளியவேபுராணங்கள்புகலு
மாதலானவில்புராணங்களெவற்றினுமமைய
வோதிடப்படுமிளைசையாந்தலத்தினதுண்மை. ()

ஆயினுஞ்சிவபுராணங்களவற்றினுளொன்றாய்
மேயதோர்பிரமாண்டமாம்புராணமேவிநிவாய்
நேயமோடதன்வகைமையும்பெருமையுடிகழ்த்து
மேயவாறுலகுய்ந்திடவியம்புவமவையே. (௨௩)

வேறு.

முன்னமோர் காலங் காசியாந் தலத்தின் மூலமா
மறைமுடி வுணர்ந்தோர், பன்னுமைம் முகத்துச் சிவ
பரஞ் சுடரை யுளத்திடைப் புதித்திடு நீரார், மன்னு
கற் பத்தி விழுங்கவே தோன்ற வடிவமா கேச்சுரத்
தொல்லோர், தன்னேநீ ரில்லாத் தவத்தையே யுல
கிற் றலைமைசேர் தனமெனக் கொண்டோர். (௨௪)

வசித்த னங்கிராக் காசிபன் குற்ச னத்திரி பிருகு
வான் யீகி, விசித்த னஞ்சத்தி பராசரன் வியாநன்
கதன்கட முனிவரன் விடயம், புசித்தலில் பேராதா
யனன்புலத் தியன்சா பாலியே ககோளகன் புலக,
னசித்தலில் வாம தேவன்யாக் கியவற் கியன்சன கா
தியர் நால்வர். (௨௭)

இத்திறப் பெரிய ராதியா முனிவர் யாவரு மொ
ருங்குசேர்ந் தாங்கே, சித்திதேர் ஞான வாவியே
முதலார் தீர்த்தங்க ளெவற்றினும் படிந்து, பத்தி
யின் விசுவ நாதந் தேவைப் பணிந்துயர் தோத்தி
ரம் பகர்ந்து, முத்திமண் டப்பத்தி லிருந்தும் பெரு
மான் முதன்மைபா ராட்டினர் மகிழ்ந்து. (௨௮)

அந்தந் பொழுது பத்தியின் தேவ வருந்தவர் வே
தநா லகூலாச், சிந்தையைத் திருத்திச் சிவத்தினை
யிருத்துஞ் செல்வமுந் திருச்சுடைச் சேரு, மிந்தலர்
முகமு மக்கமு நீறு மிலங்கொளி மேனியும் பொலிந்
து, முந்துற வதிந்த வகத்திய முனியை முதத்தொடு
போற்றுவார் தொழுது. (௨௯)

வெல்களீ குமர நாயக னடியார் வேந்தெனுந் தலை
மைபூண் டிள்ளோய், வெல்கவைம் புலத்தை வெண்
றிகந் தவரின் மேம்படு மகிமைபெற் றுறுவேய்,
வெல்கவே தார்தப் பங்கயத் தடத்தை விளக்கிடும்
விண்மணி யானேய், வெல்கவா தாவி மேவல வெண்
ன வியந்துபின் னிங்கனம் விரிப்பார். (௩௦)

பவ்வமா ருலகின் மகத்துவம் விசிட்டம் பல்விய
சுயம்புலா மிலிங்க, மவ்வவை யனைத்து மண்ணலா
ரருளா லறிந்தனை யவற்றிஹுண் மேலாய்த், 'திவ்விய
புத்தி முத்திக ளளிக்கு மிலிங்கமே தீர்த்தமே தல
மே, யிவ்வொரு மூன்று மார்வமீக் கூர்ந்த வெங்களு
க் கிசைத்தரு ளென்றார். (௩௧)

என்றசொற் கேட்ட வகத்திய நாமத் திருந்தவப்
பெருந்தகை முனிவன், மன்றவா தரித்து வடிவினி
லெங்கு மயிர்ந்தொகை பொடிப்பவா ரிசம்போற்,
றுன்மெழில் வதன மலரநீர் விழிகள் சொரியநாத்
தமுதமுப் படையக், குன்றலில் குணத்து வசிட்டனை
முன்னு மறிஞராக் குறித்திது கூறும். (௩௨)

வினையிலீர் நீவிர் வினவிய தாற்ற மேலதாம் வி
டையதற் களிப்பே, மனமுறந் கேண்மி னென்றுபின்
னுளத்தை மலைவுறூ தொருப்பட நிறுத்தித், துனி
வினை யகற்றும் விசுவநா யகனார் தொல்பெருந் தே
வையு மகலாத், தனதருட் குருவா மறுமுகம் படை
த்த தாயனான் றன்னையு முன்னி. (௩௩)

இளைத்தலை யொழிக்குந் தலத்துவீற் றிருக்கு மி
றைபையு மிந்துநோர் முகத்தாற், றளைத்தகை சிதைக்
கு மங்கலத் திறைவி தன்னையுஞ் சார்ந்தவ ரிடும்பை,
வளைத்தடுஞ் செல்வ வடுகநர் தனையும் வணங்கிநல்
லஞ்செழுத் தெண்ணித், திளைத்தருட் கடலின் முனி,
வரை நோக்கிச் செகமெலா முய்யுவே செப்பும். ()

முன்பெருங் கயிலைக் கோயிலின் வீணை முனிவற்
கு முளரியின் முளைத்தோ, னின்புறும் வகையி னீங்
கிது விரித்தே யிசைத்தனை னென்றனன் கேட்ட,
மன்புனை யறவேவர் மலரய நெங்ஙன் வகுத்தனன்
வகுத்தியா லென்றே, யன்பினொண் காதை, விருப்பி
னால் வினவ வன்னவ னருளுவா னானான். (௩௩)

வேறு.

உலகம்யா வினுமொருவுறு துறைத்திடுமொருவ
னலகிலாவுயிர்க்கருளுவான்சத்தியானமைந்த
விலகுருக்கொடுவெளிப்படவினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சிலையெனப்படுத்தன்கயதுதிருக்கயிலாயம். (௩௪)

பணிபரித்திடும்பாருலகிருள்கெடப்பாற்று
மணிபெறும்படியெம்பிரானமைத்ததோர் தூண்டா
மணிவிளக்கினையொத்துளதுழியுமழியாக்
கணிதமற்றிடுஞ்சுடருடைக்கயிலையங்கிரியே. (௩௫)

கண்டுறுங்குளமியைதலாலேம்முகக்கவினால்
விண்டுதன்னடிவணங்கலான்மேகமேற்கொளலான்
மண்டபப்பொலிவெய்தலான்மறலிமாய்ந்திடலாற்
றொண்டர்சூழ்தலாற்சிவனெனத் தொழப்படுங்கயிலை

சிமயம்பெற்றிடுதொடர்பினாற்சிவனிடத்துறலாற்
கமழும்பூங்கொடித்தகவினார்களிறுதோன்றுதலாற்
றமமகன்றிடவுயிர்த்தொகைதன்வயின்வரலா [ல்
லுமையெனப்படுமொருத்தியையொத்ததவ்வேரங்க

பண்ணுலாமறையெவைகளுமிருங்கலைபலவு
மெண்ணிலாவுயிர்முழுவதும்பற்பகலியற்றுந்
புண்ணியத்தொகையாவையும்பாற்புறத்தீரணி
நண்ணியோருருவந்தெனவிளங்குமந்கமே. (௪௦)

பிள்ளைவான்மதியணிபவன்பெட்டினிருக்க
வெள்ளிவெற்பெனஞானமார்பிழம்பினைவிதித்திட்
பிள்ளதாம்பெருங்கயிலைமிக்குயர்ந்தஞானியர்தந்
தள்ளருந்திருமனத்தினுந்தணப்புறாதியலும். (௪௧)

எவ்வகைப்படுமுலகுளோருளத்தையுமிழுப்ப
தெவ்வகைத்தனியறங்கட்குமிருப்பிடமாய்
தெவ்வகைச்ச்சிப்பொருளையுமிருஞ்ச்சிசெவ்வ
தெவ்வகைத்தினும்புண்ணியர்தொழுவதவ்விவரி. ()

பிணிகணீக்கியெப்பொருள்களும்பெறச்செயுஞ்சிந்
மணியினங்களுங்கோக்களுமலர்கணீயொழியா [தா
தணிதருக்களுமதுவிழுதமுதம்பாறயிர்க
ணணியவாவிடும்ங்கவணலத்தொடுநிலவும். (௪௩)

திருந்துமாமறையோசையுந்தேவதுந்துபிக
ணிரந்தவோசையுந்தவர்துதியோசையுநீடும்
புரந்தராதியர்வேண்டினாயோசையும்பூதர்
புரந்தவோசையுமருவிவிழோசையும்பல்கும். (௪௪)

பல்வகைப்படுஞ்சிகரமார்பந்தியுமணிசேர்
பல்வகைப்படிமவிமானங்கொழுக்கமும்பகரும்
பல்வகைப்படிம்பிரமதகணங்களின்பதியும்
பல்வகைப்படிம்பாரிடர்பவனமும்பரக்கும். (௪௫)

இன்னதாகியசிறப்பினையியற்கையாவுடைத்தா
மன்னதோர்பெருங்கயிலைமேனனந்தலையகத்தி' [ந்த
வன்னுதிதய்வெண்கமலமென்பொருட்டெனவுயர்
பொன்னினுமைகோயிலொன்றுற்றதுபொலிந்தே,

முந்துமொள்ளொளியரதனதீபிகைமுயங்கு '
மந்தவாலயமதனிடையனந்தசூரியர்க்குள்
வந்தொருங்கியேயொளிர் தல்போனவமணியமமா
யுந்துசீர்கொளுமரியணைப்பீடிகையும்பர். (௪௭)

திங்கள்சூடியசடிசமுந்திகழொருமுகமும்
பொங்குமுக்கணுமாள்முதற்பொலிந்திடுநான்கா
மங்கையுங்ககைக்கண்டமுஞ்சேந்தமெய்யழகு
மங்கைபாகமுமுடையதோர்சீகண்டவடிவாய். (௪௮)

பம்புபல்லியங்கவரிகள் பீலிகள்பரித்துத்
தம்பரஞ்செயப்பாரிடர்தாபதர்பரவத்
தம்புருப்புதனாதியோரியாழ்கொடுதுதிப்ப
வெம்பிரான்பெருங்கருணையோடினிதுவீற்றிருந்தான்.

பரியநாணனியமார்சுட்ரிடைப்பதிந்த
வரியகாட்சிபோற்கயிலைசேர்கோயிலினணைமேற்
றெரியவெம்பிரானருளினுற்றிகழ்ந்துவீற்றிருக்கும்
பெரியசீர்த்திறமினைத்தெனப்பேசுதற்கெளிதோ. (௪)

அப்பரன்றனைவழிபடவழனரியுவுணை
ன்வப்பினுக்கிறையாதிபூம்வானவர்தவத்தி
னொப்பிலாதுறைநராதன்முதலியவுறுவர்
கப்பிலேனையவிருடிகளியாவருஞ்சார்ந்தார். (௫௧)

அன்புநின்றுமுன்னேவறவனைவருஞ்சார்ந்து
முன்புகோபுரத்தலையினின்முதன்மைகொண்டிருந்த
துன்புநீக்குநந்தியம்பிரான்னெல்லருள்பெற்றுக்
கொன்புனைந்ததோர் திருத்தகுங்கோயிலுட்குறுகி. ()

தேவதேவுமுச்செகங்களுக்கிறையுமாய்த்திகழ்ந்து
நோவகற்றுநங்சுறையிடற்றண்ணலைநோக்கி “
யேவுமன்பினுலிறைஞ்சியேயைந்தெழுத்தெண்ணிக்
கோவின்முன்னுறச்சிவனருள் குறிக்கொடையிருந்தா.

வேறு.

இருந்திடுங் காலையோகத் தேற்றநா ரதனுன் னா
மத், தருந்தவன் பதுமக் கண்ண னம்புயத் துதித்
தோ னென்னப், பொருந்திய விருவர் தம்மைப் போ
ற்றியே விநயத் தோடுந், திருந்திய சமலத் தோனைத்
தெரிந்துவந்தியம்பு கின்றான். (ருச)

புண்ணியத்தலங்களுள்ளும்புண்ணியதீர்த்தத்துள்ளு
திண்ணிலத்தமுதநல்குந்திவ்விவிலிங்கத்துள்ளு [ந்
நண்ணியதாய்மையானநலமெலாம்வல்லேநேர்வ
தண்ணியமறங்கடர்ப்பதலமுதன்முன்றுமயாவை. ()

பவக்கடல் கடந்து முத்தி பசுக்கள்பெற் றீமொ
றெங்ங, னிவக்குழு வகைய தன்ம நிசுழ்பய னெதனு
லெய்து, மிவற்றினை யெல்லா மெந்தா யிசைத்தரு
ளன்பின் சீட, ருவக்கவிவப் பொருளுந் தீர்த்த ருண
ந்தனுவ ரன்றோ வென்றான். (ருசு)

என்றுநா ரதப்பேர் பெற்ற விருந்தவ னியம்ப
லோடுங் துன்றுபல் புவன மெல்லாங் தோற்றிய பிர
ம தேவன், மன்றவத் தொல்லோன் சொற்ற வாசகஞ்
செவிவாய்த் தேக்கி, யொன்றிய வருளி லுலே வுல
கெலா முய்ய வோதும். (௫௭)

நாரத நீயிங் கெல்லா ஞாலமு முய்யு மாறு, கூர
வே வினவ லுற்றாய் செவியிடைக் கொள்வோர் பா
வம், வேரறக் களைந்து மிக்க வெறுக்கையை வழங்கு
மன்ன, சீரினை விளம்பு இன்றஞ் சித்தமொன் றிட
வே கேட்டி. (௫௮)

தனயநீ வினவி யுற்ற தலமுதன் மூன்றி னுக்குங்,
துனியக லுவமை யான தொல்லைமு வுலகி னில்லை,
யனையவை புஷ்பில் வாய்ப்ப வமைந்தன வவற்றின்
மேன்மை, யெனையவு நியாருந் தேஞ் தியலுமந் த
ணமாய் வைகும். (௫௯)

இளைசைமா நகரம் பீள்ளா யிருந்தல மெவைக்கு
மேலாங், களிதருங் கயிலை வெற்புக் கடுப்பது கயிலை
நாதக், கிளர்பெய ரீலிங்கத் திற்குக் கேழினை யெங்கு
மில்லை, நளிர்மிகுஞ் சித்த சித்த நயப்பினுக் கொப்
பொன் றுண்டோ. (௬௦)

என்னவே யிசைத்து கஞ்சத் திருந்நவி சிருந்த
தோன்றல், பொன்னடி வணங்கிப் போற்றிப் பொரு
விலா ழிறும்பு தெய்தித், தன்னிக் தலமுன் மூன்

றுஞ் சாற்றினை தொகுத்தி யாரு, நன்னொய் துறவி
ரித்து நவிவதி யென்றான் ஹயோன். (௬௧)

புன்மைசே ரவங்கண் மாற்றிப் புனாபிலாத் தவங்
க்ள் செய்தோ, னன்மைசேர் பத்தி யோடு நாரத மு
னிவன் கேட்பப், பன்மைசேர் * பொழில்க ளெல்
லாம் படைக்குநான் முகத்துப் புத்தேள், வன்மை
சேர் பான்மை யின்றி வகுத்தவை யருளிச் செய்
தான். (௬௨)

கயிலையிற் கமல யோனி சாதலித் தருளிச் செய்த,
வியனுறு மிளைசைத் தான மேன்மையை யன்ன கா
லை, யயலுறு மியாருங் கேட்டர் ரன்னதை யங்கட்
கின்னே, நயமுற மொழிது மென்ன நற்றவ னவில
வற்றான். (௬௩)

பரா னவர ஸ்நுப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௨௫.

தலவிசேடமுந் தீர்த்தவிசேடத்திற்
சுபத்திரன்கதையு முணர்த்த படலம்.

ஒருமையாருமுளங்கிமுண்மையீ
ரருமையாருறுமம்புவிக்கையோ
மிருமையாருமிளைசையெனுந்தலப்
பெருமையாருந்தெரிந்திடப்பேசுவாம். (௬)

* பொழில்—உலகம்.

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் சுரு
சுபத்திரன்கதையு முரைத்தபடலம்.

என்றுபுண்ணியத்தானங்கொங்கணு
மொன் றுமேயமைந்துற்றிடலில்லன
வன்றுசீங்கரனாகியவெம்பிரான்
மன்றவாற்றுப்புவைத்ததினே சையே. (உ)

ஆதலாலதன்மேன்மையனைத்தையும்
கோதிலாதுணர்கொள்கையர்யாருளர்
மாதுபாகனெனப்படும்வள்ளலே
பேதமின்றியுணர்ந்திடும்பெற்றியான். (ங)

வேறு.

முதலாகந்தன்னின்ஞானமுந்துமற்றையதின்வேள்வி
யதன்பினாமிசண்டினீகையரீயவீடுதவுமென்றும்
விதமுறுமவற்றினெல்லாம்வியன்சிவபூசையொன்றே
யிதயிகுமுத்திரங்குமென்றுநல்லறிஞர்கொல்வர். (ஈ)

திமைதீர்த்தின்பல்குஞ்சிவலிங்கபூசைநானுங்
காழுறுபவர்க்குப்பன்னாட்கழியவீட்டுளுமென்ப
ராமதத்தலத்திலந்தவரும்பயன்வினாந்துநல்குந்
தோமிலுத்தலத்தின்குன்மைசொற்றிடுகிற்பார்யாரோ

வேறு.

இனையாற்றங் குடியென்று கேட்டலினு லறம்பெ
றுவ ரியல்சேர் மாந்த, ரினையாற்றங் குடியென்று நி
னைத்தலினுற் பொருளடைவ னோற்ற மிக்க, வினையாற்
றங் குடிதன்னைக் காணுதலா லின்புறுவ ரிடைய ரு
ம, வினையாற்றங் குடிதன்னில் வதிதலினு லிறைவன
டியெய்தி வாழ்வார். (சு)

ரு

காசிமுதற் புண்ணியநற் றலங்களிலே யுடன்முடி
விற கலப்பர் முத்தி, தேசுடைய விளைசையினின் மூ
ன்றுதினம் வசிக்கினது சேர லாகும், பேசுபெரும்
புரதகமாம் பஞ்சினுக்குச் சூறையெனும் பெருமைத்
தாகி, யேசுகலு மப்பதியின் முன்னேவினை சிந்திடுமா
றெய்தல் வேண்டும். (எ)

அறியாமை மயக்கமொடு தெய்வகதி யெனப்புகலு
மவற்று ளொன்றான், மறைபுகழு மிளைசைநகர் புகி
னுமவர் பாவமெலா மாய்த லுண்மை, * யுறவிமுத
லானைவரை யுயிர்களவண் முத்தியீடைந் துய்யு மாற்
றான், முறைதருமத் தலந்தனக்கு நிகரில்லை யில்லை
செக மூன்றி னுள்ளும். (அ)

அனைவருக்கு மிருமைதரச் சிவபெருமா னிருமித்
த வனைய தானம், வனமவுலி முதலடியார் சித்தியெலா
மெய்திடுவான வழிபட் டிள்ள, தினையதல நினைத்த
தொரு மாத்திரத்தே பெரும்பாவ மிரிக்கு மின்னு,
முனிவரோ யுயர்புத்தி முத்திபெறக் கொடுக்கின்ற
முதன்மைத் தாகும். (கூ)

அத்தலத்தி லென்றுமுறை யனைத்துயிர்க்கு மீள
வும்வந் தவனி மீது, பொத்துமலத் துடலுழலு மச்ச
மிலே யீதாயப் புகலும் வேண்டார், தத்துவத்தின்
றலைகடந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந் தலங்க டம்
மு, ஞாத்தமமாம் புராதனநல் வனத்தளவின் மகிமை
யையா ருநாக்க வல்லார். (கௌ)

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் சுன
சுபத்திரன்கதையு முரைத்தபடலம்.

எவளோனும் பொறிபடக்கி யுளரிறுத்தி யப்பதியி
லிருப்பாராயி, னவர்மூன்று பொழுதினுமுன் மீற்றிடி
னுங் கீர்த்தினையுண் டமர்வா ரொப்பர், நவிலுமொரு
முட்டியள வ்தவினது மாதான நலத்த தின்னு, துவ
லுவதென் சித்தபுரங் காசிமுதற் நலங்களினு நோன்
மைத் தாமே. (கக)

அப்பதியின் திருப்பெயர்கள் சுவபுரமபூ கைலாய/
மகில காமம், துய்ப்பவருள் புரஞ்சித்த புரம்பழைய
வரணியமே தொலைவின் மன்ற, லுய்ப்பதொரு பொ
ருவில்புர மினையாற்றங் குடிமுதலா வுயர்வுற் றுள்ள,
விப்பெயர்க ளன்றியினு மனேகமுள வறிவுடையோ
ரிசைத்த பேர்கள். (கஉ)

இன்னவகை மான்மியத்தா லினேசையெனுந் திருப்
பதியே யேவற்றி னுக்கு, முன்னையதா யுத்தமத்தி
னுத்தமமா மீண்டைய முனிவீ ரில்லை, யன்னபரி
சுணர்திரென் வகத்தியமா முனிவிளம்ப வதனைக் கே
ட்டு, மன்னுபெரு வியப்பினராய் மாதவர்க ளின்னப
டி வழங்கு கின்றார். (கங)

தலப்பெருமை முழுதுணர்ந்த மாதவரீ யுண்மை
யினேச் சாற்றல் செய்தா, யுலப்பில்விய னினேசைநகர்
வைபவத்தைக் கேட்டுநல முற்றோம் யாங்கள், மலைப்
பில்வகை சித்ததட மான்மியத்தைக் கருணையினால்
வகுத்தி யென்ன, நலப்படுமம் மொழிகேட்டு முற்று
ணர்ந்தீ கடமுனிவ னவில லுற்றான். (கச)

கேட்டபொழுதேயுயிர்கள் பெரும்பாவம் மோக் குவந்தாய்க் கிளரு மேன்மை, யிட்டமுள தாடியலுஞ் சித்ததட மான்மியத்தை யீன்ப் மாரக், காட்டுமதன் னோற்றமொடு கழறிடுவ மின்னேயாங் கரிசு சேர்ந்து, வாட்டமுற முனீந்திரர்காண் மனந்தன்னை யொருப் படுத்தி மகிழ்ந்து கேண்மின். (கடு)

எப்போதிப் புவனமிசைத் தீர்த்தங்க ளானவைக ளில்லை யாமோ, யப்போது கயிலையிறை யெப்பொ ருளு மருமீர்த்த மமைத்தா னங்கே, யொப்போதாச் சிவதீர்த்த மெனப்படுமென் னதுபிழை யொழிக்கு மேன்மைத், திப்போதத் தீர்த்தவுயர் வுணர்ந்துமொ ரு தொல்காதை யியம்பு கின்றும். (கசு)

வேறு.

முன்னமொருகாலத்துமுத்தமொடுமுழுவயிர மின்னுமாமனிகனகம்வெற்பினொருங்குறவரன்றிப் பன்னுமுயரகிலாரம்பறித்துவருந்தியாகலாக் கன்னனிகர்சுவைவிருத்தகங்கையினோர்கூடதன்னில்.

நிபத்தினில்வே றில்லாத நீடுவள நிறைந்துடை ய, சுபத்திரக மெனவுரைக்குந் தொன்மைபெறுங் கிராமத்தில், விபத்தினையுந் றறியாத வேதியுர்தங் குலத்துதித்தோ, * னுபத்திகிசே ராரணநு லொழி ந்திடுநூற் ககைகண்டோன். (கஅ)

சிரவுதமே மார்த்தமெனத் திகழ்கரும நெறிவல் லோன், பொருமாரன் விடிவிலிப்பேர் பூண்டிடச்

* உபத்திதி—ஓதியவையுள்ளத்தமைத்தல்.

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் கூக
சுபத்திரன்கதையு முனாத்தபடலம்.

செய் வடிவுடையோன், வருபிறகே மாவனுப்பை
மாற்றுமீழிற் பத்திரதைப், பொருவில்பெயர்ப் ப
ன்னியொடு பொருந்தியவில் லறம்புரப்போன். (1)

இஞ்ஞாலஞ்சுபுததரனென்றேத்துமொருநாமமுளோ
விஞ்ஞானம்பிகையோடுமேவியருள்வைப்பாகி [ன்
மெய்ஞ்ஞானமீந்தருளும்விருபாக்கம்பரமனடி
யெஞ்ஞான்றும்வழிபடுதலியற்றியேயிருந்தனனல். (1)

இருந்திடுமம் மறையாள னேழுலகு மிருணீங்க,
வருந்திருக்கண் மீண்புடையோன் வைகலுமே மகி
ழ்ந்தருளப், பெருந்தவங்க ணுல்வகையிற் பேசலு
றுஞ் சரியையிடைப், பொருந்தியநட் தனம்வைக்கு
ம் பொருவில்பணி பேணிடுவான். (2க)

தாதகிகூவிளம்பின்னைசண்பகமாமந்தாரம்
பாதிரிமாதுளந்தும்பைபலினிதுழாய்கர்வீர [ந்து
மாதவிமல்ஷிகைமெளவன்மருவகம்வேர்மருக்கொழு
பீததருதேவதருபிணரிதழிமகிழ்குந்தம். (2உ)

இவைமுதலா முயர்தருக்க ளிருங்கொடிகள் புதல்
பிறவு, நலையறவைத் துண்டாக்கி நந்தனமாம் வன
மமைப்ப, வவையெல்லாம் கண்டோர்க ளதிசுயிக்க
நனிவளர்ந்து, கவைசேருந் தழைபொதுளிக் கான்
மலர்மிக் கோங்கினவே. (2ஈ)

கொம்பரவை நின்றசையக் குலவுமலர் தேன்சொ
ரிய, வம்புதெரி வண்டிமிர வயங்கியுறந் தருநிரைக,
டூப்பயில்கை யேந்திவிழி சார்தரநீர் போற்றல்செயு,

மும்பர்பிரான் நிருத்தொண்ட ருயர்கூட்ட மொப்ப
னவாம். (௨௪)

செந்திருமார்பனையெய்ப்பத்திகழ்ந்துமலர்ந்தனகாயா
வந்தணனேநேராகவலர்ந்தனபொற்கொன்றைமர
மிந்திரனையொப்புமலரியைந்தபெருங்காஞ்சிநகஞ்
சந்திரனைமானவலர்ந்தனவோங்குமரவங்கள். (௨௫)

அருணனையே கடுப்பவொளிர் மலர்பூத்த பலாசங்
கள், வருணனையொத் தவிழ்ந்தனவெண் மந்தார மம்
மலர்ச்சி, பொருணயங்கொ ளத்தேவர் போதெதிர்
பார்த் தெண்ணிலவர், கருணைநுதல் விழிப்பெருமா
ன் கழல்போற்ற வறல்போலும். (௨௬)

சுருதியிடை விளங்குதிரி சுபன்னமிசைத் திமிகின்
ற, வரமிசுசத் திகண்மூன்றின் வடிவிதழ்கள் பொது
ள்வில்வ, * ஸரியமறை நல்லவெனு மடைதன்னு லரு

* அரிய மறை நல்ல எனும் அடைதன்னால் அருளியது ஓர்
பொருளினத்தன் அடைதன்னால் புலப்பட நேர்காட்டிடும்.—
அருமையாகிய வேதமானது நல்லவென்னும் விசேடணத்தினு
லே அருள்செய்த அருத்தத்தைத் தன்னிலையினாலே தெரியும்
படி நேராகக்காண்பிக்கும். ஈண்டு அரிய மறை யென்றது திரி
சுபன்னத்தை. திரிசுபன்னம் யசாவேதத்திலே தைத்திரீயோப
பிடதத்திலுள்ளது. திரிசுபன்னத்தைக் கூறுகின்றமையால் அவ்
வேத பாகம் திரிசுபன்னமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. திரிசுப
ன்னம் மூன்று நல்ல விதழ்களையுடைமையால் வில்வத்திற்கா
கிய வொருபெயர். நல்லவெனுமடை நல்லவென்னும் பொருள்பு
டரின்ற சுவ்வென்னுமடை. அடையிரண்டில் மூன்றையது விசே
டணம். பின்னையது இலை. திரிசுபன்னம் நல்லவென்னும் விசே

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் ளு
சுபத்திரன்கதையு முரைத்தபடலம். ௪௩

னியதோர், பொருளினைத்தன் னடைதன்னாற் றுலப்
படநேர் காட்டிடுமால். (௨௭)

குற்றமுறாக்கவையினெங்குலவுநெயும்பா தபங்கள்
பற்றியேபடர்ந்துமலர்பல்குற்றபைங்கொடிசு
ணெற்றிவிழியுடையபிரானீள்கழல்கள் பற்றியலாற்
சீற்றயிர்கள் பேரின் பஞ்சேராமதேற்றுவன. (௨௮)

மருவியலுங்கொழுந்துதுழாய்வனப்புடைய செவ்வந்தி
யுருவமதுவாடுறினுமுயர்வாசமுதவுதிறம்
பெருகினையான்குடிமாறர்பெற்றிருந்தசெவ்வமெலா
மருகியுமேயடியார்த்துக்கமுதளித்தவாறனைய. (௨௯)

காமருவநீர்நிறைந்தகயங்கௌலாங்கலந்திலகுந்
தாமரைகள்செங்குமுதந்தன்கழுநீரரும்புவன
சேமருவசிவபெருமான்நிருவாரூர்க்கோயிலுற
நாமமிசூர்மிருந்திநாட்டியநீர்விளக்கெனலாம். (௩௦)

எய்தியவண் விருபாசக ஷறையுறைதல் கேட்டு
மதன், வெய்துறலுற் றோடவுளம் வீவசந்த சாமந்த,
னுய்தலையே கடைப்பிடித்தவ் வுய்யானப் பணியரற்
காச், செய்துவர மலர்ந்ததெனத் திகழ்ந்திடமம்
மலர்ப்பொம்மல். (௩௧)

செந்தளிரார் தேமாவிற் சேர்ந்தகுயில் கூவுவது,
நந்தமையின் றெடுத்தவுமை நந்தனத்தின் பணியு

டணத்தாற்கூறிய பொருட்டின்மையாகிய கோமளப்பொலிவை
வில்வந் தன்னிடத்திலுள்ள தளிரினுலே காட்டுமென்க. இது
நூல் வில்வம் வேதப்பிரதி பாதிதமென்பது பெறப்பட்டது.

வந்தே, யந்தணனாஞ் சுபத்திரனுக் கருடரவந் தீரு
 ளென்னு, வெந்தைபிரான் றனைக்கூவு மிருஞ்சிறப்
 பை யேய்த்திடுமால். (௩௨)

இத்தகைய நந்தனத்தை யினிதோம்பிச் சுபத்திர
 ப்பே, ருத்தமனாண் மலராய்வுற் றேவாது கொய்தே
 தெத்துக், கொத்துமலர்க் கண்ணிதொடை கோவை
 முதற் றாரசமைத்து, மித்தையற மேனோக்கும் விழி
 ப்பரற்கு நனிசாத்தி. (௩௩)

நறுமலரால் வில்லுவத்தா னனகுபறப பூசைபு
 ரிந், தறுசுவைய வமுதுபல வருங்கனிக ணிவேதித்
 தே, யிறைமகிழு மைந்தெழுத்தா மீறின்மனு வுவர்
 தெண்ணிச், செறிவகைய தாளமொடு திருமுன்னர்
 நடஞ்செய்வான். (௩௪)

சிவனடியார்க் கெந்நாஞ்ந் திருவமுது செய்விட்
 பான், சிவநாம மன்பிடுனெடுஞ் செபித்திடுவா னின்ட
 தருஞ், சிவபெருமான் றிருக்கருணைத் திறங்கேட்கக்
 காதலித்துச், சிவகதைவல் லோர்புகலச் செவிக்கொ
 ண்டி மகிழ்வுறுவான். (௩௫)

இவவண்ண நன்னிலையி னிருந்திடுமம் மறையோ
 ற்கு, மைவண்ண மேவுகுழன் மங்கையையோர் பங்
 குடைய, செவ்வண்ணத் திருமேனிச் சிவபெருமா
 ன் றிருவருளா, லுய்வண்ண நெறிமைந்த ரொன்பதி
 ன்மருதித்தார்கள். (௩௬)

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் என
சுபத்திரன்கதையு முனாத்தபடலம்.

உதித்தநெற் புத்திரர்க ளூரியபொழு துபநயனம்,
விதித்தபடி செயப்பெற்று வித்தையெலா மொருங்
குணர்ந்து, ததித்திடுவல் லமைபுணக் கண்டபெரு
மறையாள, 'னிதித்திறங்க ளொன்பதுமே நேர்ந்ததெ
னக் களிகூர்ந்தான். (௩௭)

குணநிதிக்கும் பொருணிதிக்குந் கோதகலும் வை
ப்பாய, தணிவிட்புகழ்ச் சுபத்திரன்பின் றன்புதல்வ
ரனேவோர்க்கு, நணுகுபெரு மங்கலஞ்சேர் நல்லமயந்
தனில்வாய்ந்த, முணவினையைப் புரிவித்து மகிழ்சிற
ந்து வாழ்ந்திருந்தான். (௩௮)

வேறு.

இத்திறஞ்சின்னாட்செல்லவெத்திறக்கலையும்வல்ல
புத்திரரியாரும்வீடுபொருந்திமீடவேட்கையெய்தி
யத்தனையணுகிவந்தித்தங்கைகள் கூப்பிடுகின்ற
தத்தமகருத்தையிங்ஙனச் சாற்றுவாராயினார்கள். (௩௯)

கீருமமே மேன்மைத் தென்று கழறின னொருவன்
பத்தி, மருவிய மேன்மைத் தென்று வகுத்தன னொ
ருவன் யோகம், பொருவறு மேன்மைத் தென்று புக
ன்றன னொருவன் ஞானம், பெருகிய மேன்மைத் தெ
ன்று பேசின னொருவன் மாதோ. (௪௦)

இன்னண மியாரும் பேணு மியல்பதா யிருஞ்சி ரப்
பு, மன்னிய வீட்டி னுக்கு வயங்குகா ரணமா வொவ்
வொன், றன்னியொவ் வொருவர் தாழு முனாத்தனர்
கேட்ட மெய்யன், றன்னுள் மகிழ்ந்து பின்னர்த் தன
புணர் நோக்கிச் சாற்றும். (௪௧)

தனையர்காளுங்களுள் ளந்தனிப்பரமுத்திதேறும்
வினையினிலியற்கைத்தாகமேவலிற் புலன்வாழ்ப்பட்டு
மனைவயல்சோலையாதிவாஞ்சையினமுந்திற்றில்லை
வினையதோர்பண்பானீவிரிருஞ்செல்வனாயமில்லை. ()

உலகியல் போகந் துற்று மொடுங்கிய திலையென்னு
ள்ளங், குலமெலவு முய்ய நீவிர் கூறிய வகைமைதன்
னை, நலமுறத் தெளிந்து தேற்ற நான்வலி யுடைய ன
ல்லேன், வலமுடை யுபாய மொன்று வகுப்பனன் ன
தற்குக் கேண்டின். (சக)

பொருளெலாங் கையிற் கொண்டு புடவியி லெங்
கும் போதந், தெருளுற டமக்குச் சங்கைதீர்த்திட யா
வ ரோனு, மருளுறி னவரோ யார்க்கு மதிபர்சத் துவத்
தின் சால்பான், மருளறப் பூசித் தேத்தி வணங்கவும்
படுவர் தின்னம். (சச)

என்றுதேர்ந் துறுதி கூறி யிருபிறப் பாளர் கோமா
ன், றன்றனித் துணைவி மைந்தர் தனமுடிக் தன்
னார் நீங்கிச், சென்றுபை திரங்கடோறுந் திரிந்திட
டைந்து சையக், குன்றினின் றெழுகா நின்றி குரை
புனற் பொன்னி சார்ந்தான் (சரு)

பூரவனநீரதா கிப்பண்ணவொவரும்பல்குங்
காவிரிநதியையன்பாற்கலந்துகண்டதன்றீரத்து
மேவுமரிவிங்கம்பாவும்விரும்பியேயிறைஞ்சிப்பூசித்
தேவவுறுதங்கங்கெல்லாமுழுவதிலாடுறைந்துபின்னர்.

உம்பொலொன் றடைந்து வான்பே றுற்றவா ரணி
ப மெய்தி, நம்புறு மகில வண்ட நாயகி யோடு மேவுஞ்

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் என
சுபத்திரன்கதையு முளைத்தபடலம்.

சம்புகேசுக் சுரப்பி ரானைத் தாழ்ந்துபே ரன்பி னேமும்,
வெம்புதந் நிகழ்ச்சி யாவும் வினையமோ டினாத்து நின்
றான். (சௌ)

அங்குவா ழந்த ணர்க்கு மருந்தவ யோகி கட்டுநீ,
சங்கையைப் பரிவாற் சொற்றான் றவிர்த்தில ளொவரு
ம் பின்ன, ரிங்குநின் றகன்று தென்பா லியைந்ததோர்
பெருங்கா டெய்திப், பொங்கிய புதல்வ ரோடும் புன்க
ணுற் றினேத்துச் சென்று. (சஅ)

திருமகிழ் சசிமுன் பூசை செய்திடுங் கீர னூர்போ
ய்ப், பெரியநா யகிப்பேர் பெற்ற பிராட்டியோ டினி
து மேவி, யொருவுறு தின்ப நல்கு முத்தம நாதன்
றன்னைப், பரவியே நிகழ்ந்த வெல்லாம் பரிந்துவிண்
ணப்பஞ் செய்தான். (சக)

அங்கதன் கீழ்பாற் றுல வனந்தனை யடைந்து தூய்
தாய், நங்குறை யகற்றஞ் ஞான நாசினி நதிதீ ரத்து,
மங்கலம் பிகைசேர் தால வனைச்சுரப் பரமன் பாத,
பங்கயம் பணிந்து வேண்டிப் பகர்ந்தன னிகழ்ந்த
பான்மை. (ரு0)

உணாதரு மதற்குத் தென்பா லுன்னரு மரன லுண்
டாய்ப், பிரமன்மான் முதலாந் தேவர் பேறுற வழிப
ட் டிள்ள, திருவரன் னுளமென் தேத்துந் திவ்விய தல
த்திற் சேர்ந்து, குறாபுன ல்ரதீர்த் தத்திற் கோதறக்
கூடைந்தே யாடி. (ருக)

உன்னுமத் தீர்த்தப் பாங்க ருத்தம விலிங்கந் தன்
ணைப், 'பின்னமி லருட்கு வைப்பாய்ப் பெரியவம் பி
கைப்பேர் கொண்ட,வன்னையை யுளத்திற் சார் வமை
த்துயர் பூசை யாற்றி, முன்னுறு பரிவால் வேண்டி
முன்னிகழ் வுணர்த்தி னானால். (௫௨)

அத்தலந்தனக்குமேல்பாலரிபிரமேந்திராதி
யெத்திறத்தேவராலுமியோகியர்முனிவராலும்
பத்திசேர்மக்களாலும்பசுமுதற்பசுக்களாலும்
தொத்துறவழிபட்டுள்ள தூயகோகன்னம்புக்கான். ()

சொல்லிய கோகன் னப்பேர்த் தொல்பதி யதனி
ன் ஞான, மில்லதோர் பசுவு முண்மை யியல்ப்சு பதி
யாந் தன்மை,புல்லுமா லினைய பான்மை பொருந்திய
தொடர்பா லந்த, நல்லதோர் தலத்தின் மேன்மை
நவின்றிட யாவர் வல்லார். (௫௪)

துங்கமாரத்தலஞ்சேருச்சுபத்திரனென்னுந்தொல்லோ
மங்கணதீர்த்தமென்னும்வாஸிதாந்தீர்த்தயாழ் [ன்
யங்குயராலயஞ்சென்றமைந்தவற்புதங்களெல்லாம்
பொங்கியபுதல்வரோடும்புரிவொடுகாண்பானானான் ()
வேறு.

ஆங்கிலஞ்சி மரத்தடியி னுண்பெண்பாற் பன்மை
'வினா வ்டைவிற் கொண்ட, பாங்கிறுதி விசர்க்கம
மை மயிற்குரலாங் கேகாவென் பதத்தைக் கேட்ட,
'வேங்குமைகைக் கிளிநேற்றிங் குடல்பிரிந்து சாரு
ப முற்ற பொட்டு, ளீய்கெவரா டவர்பெண்க ளெவ
ரெனவிம் மயில்கேட்ட தென்றே சொல்லும். (௫௬)

எஎ

**தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற்
சுபத்திரன்கதையு முரைத்தபடலம்.**

(இ - ள்.) ஆங்கு - கோகன்னமென்னுந் தலத்தில், இலஞ்சி
மரத் தடியில் - மகிழ்மரத்தி னடியிலே, ஆண் பெண்பால்டன்
மை விஞ் - வடமொழி ஆண்பாற் பன்மைவினாவையும் பெண்
பாற் பன்மைவினாவையும், அடைவில் கொண்ட - முறையே
பொருந்திய, பாங்கு இறுதி விசர்க்கம் அமை - உரிமையோடு
தன்னிறுதியிலே இருசுழி வடிவினதாசிய விசாக்கமமைந்த,
மயிற்சூரல் ஆம் - மயிலின தோசையாகிய, கோ என்பதத்
தை - கோகாவென்பபடும் வடசொல்லே, கேட்ட ஓங்கு உமை
கைக்கிளி - கேட்டிருந்த உயாந்த உமாசேவியாரது திருக்கரத்
துக் கிளியானது, நேற்று இங்கு உடல்பிரிந்து சாரூபம் உற்ற
பொட்டுள் - நேற்று இவ்விடத்தில் இறந்து சிவசாரூப் பிய சத்தி
சாரூப்பியங்களைப்பெற்ற கீடங்களுள்ளே, எவா ஆடவா - யார்
புருடர், எவர் பெண்கள் என்று - யார பெண்களென்று, இம்
மயில் கேட்டது என்று சொல்லும் - இந்த மயில் வினவியதெ
ன்று கூறும்.

ஆண் பெண்பாற் பன்மைவினா வடைவிற்கொண்ட கோ
வென்பதம், பாங்கிறுதி விசாக்கமமை கோவென்பதம், மயிற்
சூரலாக் கோவென்பதமென்று தனித்தனி கூட்டுக. பத மெ
ன்றதனால் வடசொல்லென்ப தாயிற்று. ஈங்கு அசைநிலை. கே
என்பது ஆண்பாற் பன்மைவினா. காஃ என்பது பெண்பாற் பன்
மைவினா. இரண்டு வினாக்களுஞ் சோந்த கோஃ என்னுஞ்
சொல் மயிற்சூரலை யுணர்த்தும் பன்மைச்சொல்லாம். பன்மை
யாற் கூறியது மயில் பலமுறை யகவிற்பென்பது தோன்ற.

கோகன்னத்திலே மகிழ்மரத்தடியிலே கோஃ என்று மயிலக
வுதலை யம்மையார் திருக்கரத்துக் கிளிசேட்டு ஓங்கே நேற்றி
றந்து சிவசத்தி சாரூப்பியங்களை யடைந்த கீடங்களுள் யாரா
ட்வர் யார் பெண்களென்று இத்தமயில் வினவியதென்று சொ
ல்லுமென்க. இது வடமொழியிற் கூறியவாறு கூறியது.

என்பதுவே முதலாய வின்புதரும் பலமொழிக
ளினிது கேட்டு, மன்பொலியு முண்மையறி, வானந்
த மயமான வடிவங் கொண்டு, 'கொன்பரிவு' தீர்த்த
நூனங் கோகன்னப் பெருமாற்குக் கேர்தில் பூசை,
யன்பினொடும் விதிவழியே யாற்றியடி பணிந்தேத்தி
யார்வங் கூர்ந்து. (௫௭)

என்னுடையாள் பெரும்புகழ்க்கோ ரியைபுடை
யாள் பல்லண்டத் திடையே மேவி, மன்னுடையாள்
பரிதிரிகர் * மஞ்சுடையான் மந்திரங்கள் வகைக
ளெல்லாந், தன்னுடைய வவயவமாச் சார்ந்துடையா
ளருட்சுவையே தணப்பி லாது, தன்னுடையாள் சே
ந்தநெடு நோக்குடையா ளிந்துமுகத் தொன்மை வா
ய்ந்தாள். (௫௮)

அயனாதி கீடம்வரை யமையுயிர்கட் கன்னையுல க
னேத்தி னுக்கும், * வயினாளுள் பதினாறு வன்னமனு
நாமமுளாள் வரிமூ வைந்தா, வியலாரு கினுமெய்யா
ளெழுகோடி மனுத்தவிசி னிருந்தாள் செல்வம், பெ
யராமை யருளுபவள் பெருந்தேவி பொழிற்றலைவி
பெரிய வம்மை. (௫௯)

என்றுபுக ழிறைவிக்கு மேற்றபடி யங்ஙனமே யி
னிய பூசை, நன்றியற்றி வாழிபட்டு நற்புதல்வ ரோட
ங்கு நண்ணி யுற்றான், மன்றவது பொழுதங்கண் ம
ங்கணனா மாதவர்கோன் வந்து'வானோர், துன்றுமரு

தலவிசேடமுந்தீர்த்தவிசேடத்திற் ளக
சுபத்திரன்கதையு முனாத்தபடலம்.

ங்கத்தனையு மம்மையையுந் தரிசித்துத் தொழுது
போற்றி. (சு0)

உள்ளமகி முமையமது லுவர்த்துமன மிளைப்புக
வுற்றுச் சேருந், தெள்ளாதவச் சுபத்திரனைத் தேவி
யொடுஞ் சிறுவரொடுஞ் சேரக் கண்டு, கள்ளமிலாக்
கருத்துடையாய் கலங்குதற்குக் காரணமென் கழறு
கென்னத், தள்ளலிலன் போடுமவன் றங்கிகழ்ச்சி யி
னையெல்லாஞ் சாற்றினானே. (சுக)

அதுசெவிக்கொண் மங்கணனு மருந்தவத்தோ ளி
ருகடிகை யகத்தி னாய்ந்தே, யிதுதுணிபென் றிசைக்
கும்வலி யில்லாது தேற்றுமொழி யியம்பி யீண்டுக்,
கதியதவுங் கருணையுருக் கலந்தபெரு மாட்டிபிரான்
கருத்துட் கொண்டு, திதியியையா நம்முளத்தைத்
தெளிவித்தே கிருள்வொனச் செப்பி னானல். (சுஉ)

செப்புமொழி கேட்டசுபத் திரன்பெரிய வம்மை
யது திருமுன் சார்ந்தங், கப்பனிகர் மங்கணனோ டம
ர்ந்தனனு லப்பொழுதி னந்த ரத்தே, யொப்பரிய
சுவமொழி யொன்றெழுந்த தித்தலத்திற் குரைக்
கூந் தென்பாற், றப்பகலோ சனையொன்றிற் சத்திய
புட் கரிணியெனுந் தடத்தின் பாங்கர். (சுஊ)

• பேசுறுசத் தியகிரியென் பெயர்பெற்ற வுத்தமீமா
ம் பெரிய தான, மாசகல விருந்தததற் கறைதென்
மேற் றிசைதன்னி லீங்கு ரோச, வேசதவிர் நீளி
டையி லினையாற்றங் குடியென்ன விசைக்கு நாமத்,

தேசுடைய பெருமைமிகுந் திருநகர நிகரின்றித் திக
ழு மன்றே. (௬௪)

அவ்வயினுஞ் சுயம்புவழி வாகியரு ளளித்திடுமா
தபர்து நாமே, பெய்வளையா ஞலகமெலாம் பேதுற
தீர்த் தாளுபவள் பெரிய வம்மை, யெவ்வமிலா நித்
தியகல் யாணியெனு மேற்றபெய றொத்தி விண்ணே,
ருய்வகையை வேண்டிடவே யுருக்கொண்டு கருணை
யொடு முறைகின் றுளே. (௬௫)

வானவர்கள் வழிபட்ட மாண்பொருளாய் மறை
பொருளாய் வயங்கி லிங்கத், தினமிலாச் சந்நிதியிற்
சிவதீர்த்த மெனுந்தீர்த்த மிருந்த் தாங்கே, நர்னமது
செய்தலினு னமதருளா லியாவர்க்கு நண்ணி யுள்ளத்,
தானபெருஞ் சங்கையெலா மகன்றிடுமா லருந்தவ
னே யைய மில்லை. (௬௬)

இருவிசம்பி னிங்ஙனமே யெழுந்தமொழி யிருசெ
வியி லேக லோடும், பெருகியதோ னாய்முறும் பெ
ருமறையோன் பேதுறவின் பெற்றி நீங்கி, மருவு
மொரு மகிழ்வென்னும் வாரிதியி னழுந்தியுள மாட்
சி யெய்தி, யருமைதரு தனயரொடு மடைந்தனனா
லிளைசையென வான்ற தானம். (௬௭)

இளைசையெனுந் திருப்பதியை யெய்தியிடுஞ் சுப
த்திரா னினிய மைந்தர், தெளிவுதருஞ் சிவதீர்த்தந்
திளைத்தாடித் தீர்த்தத்தின் செம்மை யாலே, யுள
மிகுந்த சங்கையெலா மொருவிநவ சித்தொவ வுறை

சுபத்திரன் சித்திபெறுபடலம்.

அக

ந்திர ரற்றா, லளிதருமத் தீர்த்தநிகர் தீர்த்தமிலை யிலை
யுண்மை யந்த ணீரோ. (சுஅ)

தலவிசேடமுந் தீர்த்தவிசேடத்திற்
சுபக்கிள்கதையு முரைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - நகந

பு சுபத்திரன் சித்திபெறு படலம்.

• என்றுசொலு மலயமுனி யின்மொழியை யிருந்
தவத்தோ ரினிது கேட்டு, நன்றுரைத்தாய் தீர்த்தவி
யன் ஞானமுளோ யத்தீர்த்த நலத்தா லாங்கே, தன்
றனயர் தம்மோடுந் தவமிக்கோ னெங்ஙனந்தன் சங்
கை தீர்ந்தான், குன்றடக்குங் குறுமுனிவ குயிலுகெ
னக் குடத்துதித்தோன் கூறலுற்றான். (க)

சிவபெருமான் றிருவாக்கைச் செவிக்கொண்ட
திருமறையோன் சிறுவ ரோடும், பவமகற்றும் பக
வானைப் பகவதியைப் பரிவினொடும் பணிந்து போற்
றித், தவமுயலு மங்கணனாந் தாபதன்பால் விடை
கொண்டத் தலத்தை நீங்கி, யுவமையிலாச் சிவவாக்
கை யுவப்புமிகப் பலகாலு முன்னி முன்னி. (உ)

இத்துணைத்தோ விளைசையெனு மிருந்தலத்தி
னேற்றமதென் றிறம்பூ தெய்தி, மெத்தியதோர் வே
கமொடு மேன்மைதிகழ் மெய்யமெனும் வெற்புமே

விச், சத்தியபுட் கரிணியெனச் சாற்றுபெருந் தட்டத்
திற்பாற் சார்ந்து மூழ்கிப், பத்தியொடு சத்தியநற்
பருப்பதத்துப் பரணையருட பரையை யண்மி. (௩)

தரிசித்துத் தாழ்ந்தெழுந்து தானவளைச் சங்கரித்
த சார்ங்க பாணிப், பிரசித்திப் பெருமானைப் பேணி
நவில் பிறங்கற்கூப் பிறழ்தென் மேல்பாற், பரிசித்து
வானையுயர் பழுவத்தே படர்ந்தெய்த்துப் பரிந்தப்
பாலும், வருசித்தி மைந்தரொடு சிறுதூரம் வழிக்
கொண்டு வருந்தி யுற்றான். (௪)

திசைகாணக் கானகத்திற் சென்றிளைத்த திரும
றையோன் மெண்ணீர் தன்னை, பிசைதாகந் தலைப்ப
டலும் வெய்துயிர்த்து நீர்தேடி வெதும்பிச் சோர்ந்
து, தசைசார்மெய் பலவெடுத்துச் சலித்தவனற் குரு
வருளைச் சார்வுற் றுங்குக், குசைநேருங் கூர்மதியீர்
குறாபுனல்சேர் சிவதீர்த்தங் குலவக்கண்டான். (௫)

திடந்தனைல் லுயிர்க்கருளுஞ் சிவதீர்த்த மெனவ
ழங்குந் தீர்த்த நோக்கி, யடைந்துமிரு மகிழ்ச்சில
மான்றபெரும் புதல்வரொடு மதன்றோ யத்திற், கு
டைந்தெழுந்து நாடோறுங் குயிற்றியிடுங் கருமமெ
லாங் குன்றா தாற்றிக், கடந்தசுவை நீர்பருகிக் கரை
பேறி யிருந்தனனற் கலைவல் லீரோ. (௬)

அப்பொழுது சிவபெருமா னருள்புரியத் திருவுள
த்தி லார்வங் கூர்ந்து, துப்புநிகர் சடைமுடியோங்
குறையோக பட்டமிகத் துலங்க வேங்கை, யொப்பிலு

ரி யுடைமருவ வுயர்பூதி மெய்யொளிர வருத்தி ராக்
கந், தப்பில்வகை சிவனமதித் தண்முகத்துப் புன்மு
றுவல் சீர்ந்து பொங்க. (௭)

கோடிபெரு மன்மதர்கள் கோலமெலாந் திரண்
டொன்றாக் குலவி யென்னப், பாடியலு நல்லழகு ப
ரவீவுயர் பொற்பிரம்பு பாணி மல்க; வீடுதருஞ் சித்
தவுரு வெடுத்தருளி யெழில்கூரு மியலா னோடு,
நாடுசிவ தீர்த்ததட நண்ணியரு ளினன்புனித ஞான
மூர்த்தி. (௮)

• மறையாலும் வாக்காலு மனத்தாலு மிற்றெனவே
மதிக்கொ ணீது, நிஹவாகி யெவ்வயினு நின்றபரம்
பொருளாய நிமல மூர்த்தி, யறிதருதற் கெளிதாகி ய
ம்பிகையி னோடுமெழுந் தருளி வந்தும், பெறலரிய
திருவடிவயப் பெருமறையோன் பேதுறலாற் பேண
துற்றான். (௯)

இன்னவகை பொருட்படுத்தா திருந்திடவு மெம்
பெருமானெவ்வாற் றுணு, மன்னுயிருக் கெளிவந்து
வழியடிமை வருவித்து மாட்சி நல்கும், பின்னமிலா
வியல்புடைப் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாம் பெற்றி
யாலே, யன்னவனைப் புதல்வர்தமை யளித்தருளத்
திருவுளங்கொண் டருளிச் செய்யும். (௧௦)

யாவர்நீ லொங்கிருந்திங் கெய்தினிரா லெய்துதற்கோ
ரோது வென்னை, யோவறுமுள் ளயிர்ப்புரளி யுடையீ
ராக் காண்கின்றீ னவற்றை யெல்லாந் தாவகல நமக்

கீண்டுச் சாற்றுதிர்நற் றுணிபுளாயைத் தருவ மெ
ன்னாத்தேவர்குமுத் தொழுதேத்துஞ் சித்தர்பிரான்
முறுவலொடுஞ் செப்பி னுஞல். (கக)

சித்தவுரு வெய்தியருள் சிவபெருமான் றிருமொ
ழியைச் செவியிற் கொண்டு, முத்தினெறி தலேநின்
றோர் மொழிந்தருளு மியல்பிற்றாய் முதன்மையத்
தாய, மெய்த்திறனை யரிவையொடு மேயினோ னெங்
கனமோ விளம்பு வானென், றத்தனது திருவாக்கை
யாதரியா தருஞ்சுதரோ டமர்ந்தா னன்றே. (கஉ)

இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ண னிவனெனக்
காண் பியையாதாக, வப்படியு மந்நிற்மு ம்வண்ண
முந் தகக்காட்டி யருளும் பெம்மான், றப்படையா
மார்ச்சால சம்பந்த நயம்பற்றித் தயைமீக் கூர்ந்து,
மைப்படியுங் கண்ணுமையாள் வாண்கைய முகநோக்
கி வகுத்தல் செய்வான் (கங)

மங்கலநல் லியல்புடையாய் மற்றெமது வடிவை
யிவர் மதியா துற்றா, ரிங்கிவர்கள் பரமார்த்தத் தியல்
சங்கை மிக்கவரா யீண்டு வந்தார், துங்கமுறு ஞாலத்
திற றுரமிருந் தெய்திப்பூ சுரர்க ளுள்ளச், சங்கை
யெலந் நாந்தாமே தவிர்த்தருளி முதுக்குறைவு சார்
விப் பேமால். (கச)

எவற்றினையு நாமறிது மெவற்றினையு நாம்புரிது மின்
ன வாய்மை, யவற்றினையிங் கறிகிலொன் றறைந்தரு
ளச் சுபத்திரன்று னனைவ ரோடு, முவற்றினைக்கேட

யுயிர் பெரியோ யுணர்தியென னுயங்குநம துள்ளத்
தெண்ணந், தவற்றினையா தருள்கவெனத் தயாமூர்த்
தி வாய்மலர்ந்து சாற்ற லீற்றான். (கரு)

வேறு.

மருளுறு மனத்தராகி வைகிய மறையீர் ஸகண
மின், பொருளுறு வேதமுன்னாப் புகன்றநல் லருள்
சேர் நூல்க, ளருளுறு தெளிவா யுள்ள வரும்பெறற்
றுணிபு தன்னேத், தெருளுற நுங்க ளுள்ளஞ் செவி
யறி வறுத்தல் செய்வாம். (கக)

அறம்பொரு ளீன்பம் வீடென் றறைந்தநாற் பொ
ருள்க ளுள்ளே, திறம்படு முன்னே மூன்றுஞ் சிதை
வன வாத லர்லே, மறம்படா யாவ ராலு மதித்திடப்
பட்ட வீடே, புறம்படர் சிந்தை யில்லீர் பொருவி
னித் தியமாய் மூன்னும். (கஎ)

அந்தநல் வீட்டிற் கேது வாகிய தரிய ஞான, மிங்
தவா றுறு ழேவறிங் கில்லையென் றிசைத்து நின்ற, சந்
தமார் சுருதி வாய்மை தலைக்கொண்ட வன்மை தன்
னான், ஸுந்துறு நூல்க ளெல்லா முழங்கியே யுரைக்கு
மன்றே. (கஅ)

அனையதோர் ஞானந்தன்னையடைதாற் குரியவாய
துணிய கல்காரணங்கடொல்லையா ரணத்தின்பாகங்
கனிவொடுகழறுநின்ற கரிசறுங்கருமசரல
மினுமுயர்பத்தியோகமென்றிடுமிவைகளாகும். (கச)

உண்மைநல் லறிவா னந்த் வருவமாய் மனம்வாக்
குக்கட், கண்மைய தின்றிக் கூறு மருவமாய்க் குண

ங்க ளின்றித், தெண்மை சேர் மகிமைத் தாகிச் 'செயல்வலக யொன்று மின்றி, யெண்மையில் காட்சிக் கண்ணே யிருந்திடும்' பிரம்ம் தானே. (௨௦)

அருளுறுமாயாசத்தியதனதுசார்பினுலே
வருகுணமுடைத்தாயாரும்வழுத்துதற்கேற்றதாகிப்
பொருவிலீசாதிநாமம்புகலும்வாசகமாயோங்குத்
திரிபில்வாச்சியந்தானாகித்திகழ்ந்தருள்செய்துநிற்கும்.

அத்தகு வாச்சி யந்தா னாகியே பரமே சான, மெய்த்திரு நாமம் கொண்ட மெய்யனைப் புகலாக் கோடல், பத்தியென் றுடைக்கற் பாற்றுப் பரசிவா காரத் தோடுஞ், சித்தமொன் றிடவே செய்தல் செயற்கரு மியோக மாமே. (௨௨)

சிவபிரா னருளிச் செய்த செழுமறை விதித்த வாகி, நவையறு மிருதி யாலே நன்குறத் தெரிக்கப் பட்ட, வுவமையில் கரும மெல்லா மேரார் துணர்ந் தியற்றல் வேண்டு, மவைபெருஞ் சித்த சுத்தி யரும் பய னாக நல்கும். (௨௩)

சித்தசுத்தியினாலங்குச்சேர்வதுவிரத்தியாகு
முத்தகுவி ரத்தியாலேயடைவதுசாந்தியத்தாற்
றத்துவஞானம்வந்துதலைப்படுமதுவேழுத்தி
யுய்த்தியல்சுவானுபூதிக்குத்தமகரணமாமே. (௨௪)

விதிமுதலாயினோர்கண்மேல்தாமுத்திவேட்டுத்
துதிபெறுமுயற்சிநாளுந்தொடர்வுறப்புரிகின்றார்கள்

பதியுறுசொருபந்தேர் தல்பந்தமின் முத்தியாகுங்
கதிதருசொருபமுற்றுங்களுலவேமறைவுற்றன்றே. ()

மன்னுல்குதிக்குமூலமாயையுட்கரணம்பற்றித்
தன்னுமற்றுலனாதிமலத்தொடுதொடர்ந்ததென்று
பன்னுபகரணந்தன்னைப்பகருமும்மலங்கடகைம்ப
பின்னமின்றுணர்தன்னொனப்பெற்றியாற்றானேசாரும்.

அந்தநன்னொனந்தன்னையடைவிக்குஞ்சித்தசாந்தி
வந்திடுமதுவிராகவன்மையால்விராகந்தன்னை
முந்திடுநான்குபேதமொழிந்துறுசாதனங்க
டந்திடுமவைவேதாந்தத்தருமொழிக்கேள்வியாலாம்.

பற்றவரங்கேள்விமேலாம்பத்தியாலுண்டாம்பத்தி
நற்றவரசங்கத்தாலேநண்ணிடுமனையசங்க [னுங்
முற்றிடுஞ்சிரத்தையாலேயுரைத்திடுஞ்சிரத்தையா
கற்றவரொழுக்காரீன்றகருமத்தால்வாய்க்குமாதோ. ()

கருதியின் மொக்கப் பட்ட கருமங்க ளெல்லங்
கோதில், சுருதிகள் விதித்த லாலே தூய்மைசேர்
சிரௌது மென்று, மிருதிகள் விரித்த லாலே விளம்
பிடு மார்த்த மென்று, மிருதிற னுடைய வாக விசைத்
திடப் படுமான் மன்னே. (௨௬)

அக்கரு மங்க டேரு ம்றிவுமா மறையா லாகு, மிக்
கதோர் மறையு மேலோ ரொழுக்கமீத் தொடர நீற்
குந், தக்கதா மொழுக்கந் தேர்ந்து தழுவிய வந்த
னா, னிக்குவ லயத்தோர் போற்ற விரும்பய னிம்
மை பெய்தும். (௩௦)

ஒழுக்கமா ரானைத் தூய்மையுய்ப்பன வாகா வே
த, 'மொழுக்கமார் விப்பிரற்கே யுற்றிடுஞ் சித்தி யெ
ல்லா, மொழுக்கமா' நிருமை யின்பப் பயனெலா
முவற்கே யுண்டா, மொழுக்கமார் கந்ரும நன்காய்ந்
துஞற்றுந வாத லாலே. (௩௧)

அறிவுடை யவன்மேற் கூறு சாதன மனைத்தூந்
தேடி, மறையுணர் பெரியோ ரோடு மகிழ்ந்திருந்
திற்ப நல்கு, மிறைதிகழ் ஞான மூக்கி யெய்திமேற்
பிறவி சாராத், துறையெனுஞ் சுவானு பூதிச் சொருப
மா முத்தி சேர்க. (௩௨)

எனச்செவி யறிவு றுத்தே யேற்றமா, மகிழ்வு பூப்
ப, வனிச்சமெல் லடியா னோடு மாடியு நகைத்து
முற்றான், மனச்சுசி யடைந்து வீயா மாணலன் விரு
ம்பி னோர்கள், வினைச்செயற் கேற்பந் தோன்றி வீட
ருள் கருணை மூர்த்தி. (௩௩)

அவ்வழிச் சுபத்தி ரப்பே ரருந்தவன் புதல்வரோ
டு, மெவ்வமில் பன்னி னோடு மெய்தரு மகிழ்ச்சி
யென்னும், பவ்வம திடையே யாழ்ந்து படருமற்
புதத்தோ டன்னோர், திவ்விய பாதம் போற்றி நின்
றிவை செப்பு கின்றான். (௩௪)

கேண்மதி பெரியோ யன்பிற் கிளத்திடும் வாச் கங்
கள், வாண்மதி வழங்கு மிப்பூ மண்டலந் தன்னில்
வாழ், நீண்மதி யுடையார் யுருந் நீக்குதல் செல்லா
தெங்கண், மாண்மதி மயக்க லுற்ற வலியதோர் சங்
கை தீர்த்தாய். (௩௫)

ஆகலி னமக்கு நீயே யரும்பெருந் தலைவ னானாய்,
சோகமி லுலக மெல்லாந் தொழப்படுந் தொன்மை
யோனும், யோகமார் நிலைமை*சார லுற்றிடும் பெரி
யோ ருக்கு, யோகமின் மற்றை யோர்க்கு முதல்
வனு நீயே*யன்றோ. (௩௬)

அத்தகுபெருமநீயாரமர்வதென்கெங்கிருந்தே
யித்தலந்தனக்குவந்தாயியம்பினீமனுடனல்லே
புத்தமுதருந்துகின்றபுலவனுமல்லேமேலாஞ் [றாய்.
சித்தியையுதவுந்தொல்லேச்சிவபிரானெனக்காண்கின்

நினைத்தரிசித்தபோதேநிகரினல்லறிவுதோன்றிற்
றினித்துயரொன்றிதானுமில்லையாலெங்கட்கெந்தாய்
துனித்தேதார்தகையமாழைநோக்குடைவஞ்சியோடு
முனைத்தநின்னூரியகோலமுயலினுமறியொணாதால்()

ஞானிகளாயினோர்கணனுகிடுஞ்சங்கமெல்லாம்
போனபின்விரத்தியுள்ளம்புகுந்தவராகிரிற்பா
ரானதனாலேபெண்ணோடமர்ந்திடுகினதுசித்த [டும்.
மூனமாப்புலனைவேட்டதென்றரோவுரைத்தல்வேண்

ஆயினு நினது கோல மகமொழிக் ககப்பா டில்லை,
நாயகி பாகம் கொண்ட நாயிகள் சிவனே போல,
நீயிவட் டோன்று மாற்றா னின்னுரு வியல்பை யெ
ல்லா, மேயநல் லருளா லின்னே விளம்பியே யருள்க
வென்றான். (௪௦)

* எனுமொழி கேடடி யோச வியலுருக் கொண்ட
வெம்மான். பனிமொழி யமலை யோடும் பயினகை

முகத்த னாகிக், கனிமொழி யொன்று தானும் கழறி
டா திருந்து சென்றே, தனிமொழி யிலிங்கந் தன்
னிற் றுன்மறைந் தருளிளுவே. (சக)

செய்கைசெய் யாமை வேறு செய்கையென நிவை
கள் யாங்க, ஞய்கையைப் பொருளாக் கொண்டே
யுளுற்றிடுங் கருணை வள்ளல், கைகழ றேன்றாச் கா
தாக் கியந்தனிற் கரத்த லோடு, நைகையி னின்றும்
தீர்ந்த நற்றவ னதனைக் கண்டான். (சஉ)

காண்டலு மைந்த ரோடுங் கருதரு மற்பு தங்கொ
ண், டாண்டிற விராந்து சென்றே யவிர்சடை யுரு
த்தி ராக்க, மாண்டிருக் குறிகொண் டோங்கு மகி
மைசே ரிலிங்கந் தன்னை, யேண்டகு பொற்பு வாய்
ந்த விறைவியைத் தரிசித் திட்டான். (சங)

தரிசனஞ் செய்த மேலோன் சால்புறு மன்பி னோ
டுங், கரிசற வணக்கஞ் செய்து கடிமலர் வகைக ளா
லே, விரிசடை குலவா நின்ற மேலண் றன்க்கு
மின்பப், பரிசருள் செய்யு னோன்மைப் பணக்குந்
பூசை செய்தான். (சச)

மனாதி கட்களவுகாண்டன்மற்றரிதா கிநின்ற
வனாதி யாமிலிங்கத்திற்கங்கமைதரும்விமானமாதி
தனாதி ரும்பொருளானன் னூல்சாற்றுமா ரொல்லையாற்
பினாதி மாறின்றிமிக்கபெருமைசேர்பூசைசெய்து[றிப்

பலம்வர வுயிர்கட் கெல்லாம் பரிந்தருள் பகவன்
றன்னை, வலம்வரல் புரிந்து பல்கால் வணங்கிநெஞ்

சூக நீள்கட், புலம்வரத் தூநீர் வாரி பொடிப்பு
முற் றுடலம் போர்ப்ப, நலம்வரத் திருமு னின்று
நாத்தழு தழுப்ப வேத்தும். (சசு)

வேறு.

தத்துவங்க டோற்றமுறுந் தனியிலிங்க வடிவு
டையா, யெத்திறமு நமையாண்ட் வியம்பரிய பே
ரிறைவா, பத்தியொடு பணிவோர்கள் பணிவுகொ
ளும் பரம்பொருளே, சித்தரொலாந் தொழுதேத்துஞ்
சித்தேச நமநமவே. (சஎ)

வேறு.

பிரமன்முத லானவர்க டேடும் பாதப் பெருமை
யனே யனேவோரும் பேண லுற்றோய், மருவுலகுக்
கிறைவசூரர்க் கதிப மாற்றார் மதினமூன்று மட்டவ
னே மன்னு மீசா, வருமைமிகு மங்கலநல் வியல்பு
சேர்ந்தோ யச்சுதனங் கணையுடையா யான்ற மே
லோய், கருமைதிகழ் கண்ணினுமை களிக்கும் பா
கா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்க ணோக்
கம். (சஅ)

ஆதிமுடி வில்லவுனே யமர ரொல்லா மஞ்சலிசெய்
திறைஞ்சுமல் ரடிகள் கொண்டோ, யோதியமற் கந்
தகனே யந்த கன்ற னுரம்பிளந்தோய் கருணையெண்
மோதத் தானே, கோதகலுஞ் சித்தவன நாதா நாதா
குலவிபுத ராகமங்கள் கூறுஞ் சீரோய், காதளலங்
கண்ணியுமை களிக்கும் பாகு கடையேன்மேல் வை
த்தியருட் கடைக்க ணோக்கம். (சசு)

நமனைவலி யொழித்தவனே நிமலா வெங்கு நீண்
ணிலேய் மதிசூழ நலத்தை யீவோய், சுமசரத்தோ
ன் றனையெரித்தோய் மூன்று நோக்கத் தொன்மைய
னே மூவுலகுந் தோன்ற நின்றோ, யழைவுதருங் கயி
லேமலை யமர்ந்த வாழ்வே யடைக்கலம்புக் கோர்க்கி
ன்ப மளிக்கு மெந்தாய், கமழுமியற் கூந்தலுமை
களிக்கும் பாகர் கடையேன்மேல் வைத்தியருட்
கடைக்க னோக்கம். (100)

பங்கமில்பாற் கடனுரைபோற் பயிலு மூரல் பல்
குமொரு திருமுகத்தாய் படருங் கங்கை, துங்கமுழ
ந் திருச்சடையாய் தொலைவில் டிலானே தூண்டாத
சுடரனையாய் சூல பாணீ, யிங்கெவர்க்கு மிறையா
னே யிமையோர்க் கீசா விருடிகள்வந் தடிவணங்கு
மெம்பி ரானே, கங்குல்புரை கோதையுமை களிக்கு
ம் பாகா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்க
னோக்கம். (101)

படருமதி வெண்மைதிகழ் படிவ முள்ளாய் நல்
லோர்கள் புகலடைந்து பணியு மாதி, யிடரிலறு து
றெறிக்கு மேற்ற மிக்கோ யியல்கவிறந் பூசைபுரி பெ
ழில்சேர் பாதா, தொடருமறைச் சிரமுணர்த்துந்
தொல்லோய் வாய்மைச் சொற்பயிலு மாகமமாங்
கூண்டி லுற்றோய், கடனிகருங் கருணையுமை களித்
கும் பாகா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்க
னோக்கம். (102)

வேறு.

என்றுபோற்றிசெய்தெம்பெருமான்றனைக்
குன்றுபோலுங்குணநலங்கிகாண்மொன்
மன்றவன்பின்வணங்குமனத்தனாய்
நின்றுசிறிசிலவேண்மிநிகழ்த்துவான்.

(ரு௩)

என்னையாண்டவயாவுமுணர்ந்தவ
முன்னுமுதுலகுக்குமுதல்வயா
நின்றோர்தீர்த்தமகிமையினின்னடைந்
தின்னசித்தியிங்கெய்தினமாகுலின்.

(ரு௪)

இத்தலக்குமிலிங்கமதற்குமேற்
சீத்ததீர்த்தந்தனக்குஞ்சொலும்பெயர்
கத்திரந்தித்தபதிநல

முய்த்திமிஞ்சித்ததீர்த்தமென்றோதுக.

(ரு௫)

இன்றுதொட்டுலகெங்கணுமிப்பெயர்
சென்றுசீர்த்திசிறந்துதிகமுத

லன்றியும்பலவண்மையன்டகுக்

வென்றிசேரீறைவாவெனவேண்டினான்.

(ரு௬)

வேண்டலோடும்விமலன்றிருமொழி

சேண்டனிற்றிகழ்ந்தோமெனச்செப்பிய

தாண்மின்றசுபத்திரற்கம்மொழி

யீண்டிபுத்தமுதென்னச்செவிப்புக்.

(ரு௭)

மகிழ்ச்சிபொங்குமனத்துமறையவ

னிகழ்ச்சியற்றநம்மெண்ணமெலாமிவ

வன்றுங்குணநதுபுன

புகழ்ச்சிமிக்கபுதல்வருக்கோதுவான்.

(ரு௮)

சித்தபங்கபமீதுசிவன்றனைச்
சத்துநானசுகக்குறிதன்னேமெய்
யெத்திறத்தையுமென்றுமறிவனை
புப்த்தநல்லருண்மூர்த்தியையுன்னியே, (௫௯)

அன்னவன்மயமாகிப்பிரமநா
னென்னுமொப்டுரும்பாவனையெய்தியே
துன்னுகின்றசுகத்திடைவைகுவன்
பன்னுநல்லியல்பற்றியமைந்தர்காள். (௬௦)

மறுமைநன்னிலைக்கோர்வழுவந்திடா
தறநெறிக்கணின்றேய்வனவாற்றுமென்
றுறுதிகூறியரன்றனையுள்ளுற
நிறுவினியின்பநிலையினின்மேவினான். (௬௧)

மைந்தர்தாமும்வழுத்துநன்னூற்பொரு
டந்தைபாலிற்றகவுறத்தேர்வுநீஇ
யந்தமின்றுணர்வெய்தியனைவரு
நந்தலில்சுகநண்ணினொன்பவே. (௬௨)

வேறு.

ஒன்பானு முயர்சுதருண் முதல்வ னான வுத்தால
னாட்சித்த நெனும்பேர் பெற்றான், பின்பாலான் சா
லங்கன் கருமசித்தப் பெயர்பெற்றான் சுமனக்கன் பத்
தீசித்த, நென்பாக்கு நின்றனனாற் ககோள நென்
யோ னியல்வேத சித்தனெனு மிரும்பேர் வாய்ந்தா,
னன்பார்ந்த வியல்புடைய சசார்த்த நென்போ னைற்
னான் சித்தனெனு மரும்பேர் கொண்டான். (௬௩)

மேன்மைதிகழ் சந்திரன் னுமசித்த வியன்பேனா
மேவினனால் வெகுளி தீர்ந்த, நோன்மைதிகழ் குலே
ச்சுரன்றா னிலய சித்த துவல்பெயரைத் தரித்திட்டா
னோற்றன் மிக்க, பான்மைதிகழ் பண்ணவனும் பர்சு
கன்னன் பகர்காம சித்தனென்பேர் பரித்து நின்
றான், போன்மைதிக முருநாடா யனென் னுள்ளோ
ன் புகழ்தார யோகியெனப் புகலப் பட்டான். (௬௪)

சாற்றிடுமத் தனிப்புதல்வர் சால வோர்ந்து தத்த
மக்கு வேண்டிபவாஞ் சித்தி கட்கே, யேற்றபடி யட
முதலாம் வகைமைபற்றி யியுன்றுபெறுஞ் சித்தியின
லிப்பே ரொய்திப், பேற்றையுறு நவநாத ரென்னப்
பெற்றுப் பெருங்குருமீ தன்பார்ந்து பெருகுஞ் சித்
தி, னாற்றலுறு முத்தினாயோ டமர்ந்து தம்மி லாயநல
னகலாதே யடைந்தா ரன்றே. (௬௫)

இவ்வாறக் கேத்திரத்திற் சித்த சாமி யின்னருளா
லிருஞ்சித்தி யெய்தி மேலாந், துவ்வாரு நவசித்தர்
சித்த விஞ்சைத் தொன்மைதனின் மிக்கோராய்ச் சித்
தா கைக்கொண், டியுவாரத் துயர்தீர்க்கு முறைக டம்
மா லுடல்வலிபெற் றுயிர்வலித்த னிறுத்தன் மேலு,
நைவார வடக்கலருள் செயவல் லோராய் னாடுங்
குஞ் செலும்விறலோ ராகி யுற்றார். (௬௬)

தேவாதி தேவனெனுஞ் சித்த நாதன் றிருவருளார்
சுபத்திரனுந் தேவி தன்னே, டோவாமை யறிவின்ப
வுருவா னனை யுள்ளத்தி னுள்ளாற்று மமுதா னனைப்,

பாவாத மனத்துறுத்தி மலத்தா னாய பற்றகற்றி யோ
கிகட்டுப் பதியாய் நின்று, மேவாத யோகநல மேவி
யென்றும் வீடாத வீடுற்றான் வீடுற்றானே. (௬௭)

இன்னணமே சுபத்திரன்றான் புதல்வ ரோடு மிரு
ஞ்சித்தி யெய்துதலா லன்று தொட்டே, யன்னதட
முயர்சித்த தீர்த்த மென்னு மரும்பெயரை யடை
வுற்ற தனைய தீர்த்தந், தன்னையெதிர் காணுறினு நினை
ந்திட் டாலுந் தகவுபெற வெண்ணியவை தம்மை
யெல்லா, முன்னுமுன முதவிடுமா லுறுவீ ரன்ன து
யர்வினையா மெங்ஙனமோ வுரைத்து மம்மா. (௬௮)

கயிலாய நாதனெனு மிலிங்கத் திற்குங் கருதரிய
சித்தேச னென்னு நாமம், பயில்வாய தவ்விலிங்கப்
பெருமை மிக்க பான்மையதா லினைத்தெனவே பகா
வொண்ண, தெயிலாரு மப்பதிக்குஞ் சித்தகான மெ
னும்பெயருந் ததுமேலா முத்த மத்தி, னயிலாரு மத்
தலத்தி லாண்டு வாழ்வேவார்க் கம்மைவரு மச்சமிலை
யாய வேண்டாம். (௬௯)

தேளுடைய திங்கடனிற் றிங்கள் வாரந் தேடுசனிப்
பிரதோடஞ் சிவனி ராவா, நானுடைய நான்வியது
பாதமேன்மை நண்ணும்விழா நாளென்று நவிலி வந்
திற், றுளுடைய தாமரைசேர் சித்த தீர்த்தத் தனிநீரி
லீரியினொடு மாடி னோர்க, ளாளுடைய நாயகன்றா
னம்மை தன்னோ டருளவகத், தெண்ணியவை யடை
ந்து வாழ்வார். (௭௦)

சூரன் றேவனாத் தேடவிட்டபடலம். ௯௭

௨

வேறு.

இந்தநற்காதையையிம்புவோர்மன
முந்திடவொருவழிக்கேட்கலுற்றவ
ரந்தமில்சித்திகளடைந்துபின்னுற
முந்தியவுணர்வுசார்முத்தராவலோ. (௭௧)

சுபத்திரன் சித்திபெறுபடல முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - சகச.

சூரன் றேவனாத் தேடவிட்டபடலம்.

இன்னவண்ணமவ்வகத்தியமுனிவரனியம்ப
மின்னுசெஞ்சடைமுடியுடைவிழுத்தவர்கேட்டு
மன்னுகின்றதோர்சித்தமாதிர்த்தத்தின்மாட்சி
சொன்னலம்பெறச்சொற்றனைமகிழ்ந்தனந்துயோய்.

இளைசையாம்பெயரப்பதிக்கியாதுகாரணத்தால்
விளைவதாயதுதாய்மையர்ன்மிக்கவந்கரம்
வளமுலாம்புவிதன்னிடையாங்கனம்வதிந்த
துளமுறப்புக்கன்றருளெலர்முயர்கடத்துதித்தோய். ()

என்றுமாதவர்வினவியவின்சொலக்கேட்டுக்
குன்றுபோன்றிடுந்தவமுடைக்குடமுனிநயந்து
துன்றுபல்வகைமேன்மைசேரத்தலத்தொன்மை
நன்றியாவையுமுரைப்பனாலென்னவேநவில்வான். ()

வேறு.

தூயார்பெறவேதூயர்செய்தலுறுந்
தீயாரவுணத்தொகையோர்செறியும்

வீயாவுயர்வாழ்வுறமேவியதான்
மாயாபுரமாம்வளமாநகரோ.

(சு)

அம்மாநகருற்றரசாநூறுமீலான்
மெய்ம்மாணுவச்சிரமெய்யுடைமரான்
செம்மாலுமயங்குதிறற்செயலா
னெம்மாயையுமிக்கியல்சூரனரோ.

(ரு)

வேறு.

சூரனெனப்படுதொல்லசுரோசன்
வீரமிகுந்ததன்மெய்ச்சுதனாலே
காரிபதந்தனைக்கட்டழிவித்தே
கோரமிகுந்தகொடுத்துயர்செய்தான்.

(சு)

செய்தலுமிந்திரனேமுதற்றேவர்
வெய்துறலோடவண்வெய்தெனநீங்கிப்
பைதிகழ்பாந்தள்பரித்திடுபாரி
னெய்தினர்யாருமிருந்துயர்முழ்கி.

(எ)

யயர்மாழகிவறல்கெடும்விண்ணோர்
தந்தமுருக்கொடுசார்ந்திடலுற்றா
லெந்தவிடத்தினுமாமிடொன்றே
சிந்தையினெண்ணினரிவ்வகைசெய்வார்.

(அ)

சகீகமெறும்பலவன்மயிறத்தை
யெருவைகுரங்குவியாக்கிரமேனங்
கரிமுதலாயகணிப்பிலவற்றி
னுவையெய்தியுறுந்துயர்கொண்டு.

(கூ)

நீசயமெனப்படுசையமளித்த
துய்யநதிக்கரைதோறுமியைந்து
வெய்யதொர்நோய்தொலைவித்திடுகின்ற
செய்யசிவத்த்லஞ்சேர்ந்திருந்தாரால். (௧௦)

அண்மையிலேருமறிந்திடலொண்ணு
துண்மையுருக்கொளும்விண்ணவாநொய்தா
மெண்மையொடவ்வழியோரிடையெய்தி
யுண்மைகளின்னவுரைத்திடுகின்றார். (௧௧)

முக்கணியைந்திடுமூர்த்தியைநீக்கித்
தக்கனியற்றியசத்திரந்தன்னிற்
புக்கவனோடுபொருந்திடலாலே
தொக்கபெரும்பவம்வந்ததுதுன்னி, (௧௨)

அப்பவமீந்தபயன்களனைத்து
மெப்படியுந்துகீர்வெய்திடல்வேண்டுந்
செப்பிடுமெத்தவஞ்செய்கையினுணர்
துப்பினேநீக்கித்தொலைத்திடலாகா. (௧௩)

மெய்வனுகயோர்ந்துவிளம்புமிடத்தி
லுய்வகைதன்னையுணர்த்திடுநன்னா
லெவ்வகையாகியியல்பவங்கட்குஞ்
செய்வகைதீர்வுகள்செப்பினவன்றே. (௧௪)

சிவனரிவிப்பிரொன்றுதெரிக்கு
மிவர்தமக்காற்றுமிகழ்ச்சிதனக்குத்
தவறிலநூற்றொகைதீர்வதுதன்னை
நவிறலொழிந்தனநாமுறலாலே. (௧௫)

ஆடலினாலதஞ்ஞதையாலே
வீட்டுமெய்யுணர்விப்பிரருக்கு
நீடவமானநிகழ்த்தினுமற்றிற்
தேடனேவோர்க்குங்கிடைத்திடலுண்மை. (க௬)

இப்படியாயினெவ்வெவ்வுலகுக்கு
மொப்பினிதானென்னைப்படுவோனா
யெய்ப்பருநற்குருவாயியலின்ப
முய்ப்பவனாகியுளோன்சிவனன்றே. (க௭)

அச்சிவனுக்கவமானமதிந்த
முச்சகவைப்பிலியற்றியமூடர்
நிச்சயமாவிடர்மூடுநிறிற்றன்
மெச்சிவிளம்பவும்வேண்டிடுங்கொல்லோ (க௮)

ஆதலினாமவற்காற்றியதமை
யோதுபல்கோடியுயர்பெருங்கற்ப
பேதமுலப்பிலபேரினும்பேரா
தேதமிலின்பமதெய்தவுங்கில்லேம். (க௯)

தேவர்கடேவன்றிகழ்பரமான்மா
வாவிசுணன்றியடைந்திடவீவோன்
பாவருள்வந்துபதிந்திடுமாயின்
மேவுதுமின்புவிளம்பியதுண்மை. (௨0)

அப்பரமற்குயரன்பியலோடு
மொப்பகல்பூசனையெங்கணுநற்றி
யெப்படியின்பருணல்சுருளெய்தித்
துப்புறுமின்னதுயர்கனிற்றீர்தும். (௨௧)

என்று விலங்கு முதல்வடிவெய்தி
நின்றிடுதானவர் நேரலரொல்லா
மொன்று புதழ்முஞ்ஞாத்தனராகித்
துன்றியதஞ்சுமிலாது துயர்ந்து. (௨௨)

இன்பமுயிர்க்கருளீசனிருந்த
துன்புமகற்றிடுதொல்பதிமேவி
யன்பொடுமெய்வழிபாடுகளாற்றி
மன்புனைநல்லருள்வேண்டுவதிந்தார். (௨௩)

வேறு.

செப்புமாறுசிலபக
லப்புத்தேளிரமர்தர்த்
துப்புமிக்கஞ்சுரனென்
றொப்பில்பேரையுற்றுளான். (௨௪)

செம்மைசேர்ந்ததேவரை
மம்மர்செய்யும்வண்ணமா
வெம்மைமிக்கவேயினோர்
தம்மையாய்ந்துசுற்றுவான். (௨௫)

இந்திராதியிமையவர்
சிந்துசூழ்ந்திண்புவி
வந்தொளித்துவைகிண
ரந்தவாற்றையறிதிரால். (௨௬)

அறிதலுற்றிங்கடைமினென்
றுறுதியோடுமோதிட
விறலியைந்தவேயினோர்
பெறுநராணைபேர்குவார். (௨௭)

ஒத்தபான்மையோர்ந்திடாத்
தத்தமிழ்பல்*சமினாஞ்சொற்
றெத்தலத்துமேகுராச்
சித்தமூக்கித்தேடுவார்.

(௨௮)

பா ரிலுற்றபல்லிட
நேரலுற்றுநேடியே
யாருந்தோன்றலின்மையா
லோரிடத்தொருங்கினார்.

(௨௯)

ஒருங்குகூடுமொற்றுவர்
நெருங்குமாயநீணகர்
மருங்குசென்றுவாய்ந்தசூ
ரரங்குதன்னையண்மினார்.

(௩0)

வேறு.

அப்பொழுதணிகொண் டோங்கு மவைக்களந்
தன்னிற் சூழ்ச்சி, வைப்பெனும் புகரு' மற்றை மந்
திரத் தோரும் வைக, வெர்ப்பிரா ரகனே சிங்க முக
த்தனென் னுரைக்க நின்ற, வெய்ப்பிலாத் தம்பிமார்க்
கிருவரு மிருபான் மன்ன.

(௩௧)

பானுகோபனையேமுன்னுப்பகர்ந்திடுபுதல்வொல்லா
கினமதில்லாவாற்றாற்சேர்ந்தினிதிருப்பவாகைத் [ந்
தந்நையந்தலைவர்யாருஞ்சார்ந்தெதிர்பார்த்துச்சூழ
வேனையவவுணவீரரிடந்தொழிமியைந்துறிப்ப.(௩௨)

சூரன் தோவரைத் தேடவிட்டபடலம். ௧௦௩

மேருவை நிகர்த்துச் செம்பொன் மினிர் தருதவி
சின் மீதே, யேருறு மண்ட கோடி யிருக்குமிந் திரர்
க ளெல்லா, . மோருரு லீவய்தித் தேவ ரொருங்குற
வுறைந்தா லொப்பச், சூரனா மவுணர் கோமான் றில
ங்கிவீற் றிருந்தா னன்றே. (௩௩)

இன்னணஞ் சூர பன்ம னிருப்பலாங் கடைந்த சா
ரர், முன்னுறத் தலையாற் றுழந்து முதன்மையின் வா
ழ்க வென்றே, சொன்னலம் பெறவே வாழ்த்தித்
தொடர்ந்திடும் விநயத் தோடு, மன்னவன் முகத்தை
நோக்கி யடைவினி லிசைக்க லுற்றார். (௩௪)

நங்குலவரசுகேண்மோநாமிவண்விடைபெற்றேகி
யெங்கணுந்தணந்துசென்றேயிந்திரன்முதலாவுள்ள
புங்கவரானோர்யாண்டுப்பொருந்தினரென்னாவுள்ளந்
தங்கியலுக்கத்தோடுந்தளர்வறத்தேடலுற்றேம். ()

பல்வகையாய்பொற்றைப்பரப்பெலாந்தேடினேமாற்
பல்வகைமரங்கள்வல்லிபுல்கியுஞ்சனமின்றாயும்
பல்வகைபுதுதல்களார்ந்தும்பன்னகரிறைந்துநின்ற
பல்வகைவனங்கள்யூவும்படர்வுறுத்தேடினேமே. ()

தேடினேமக்கட்கூட்டஞ்செறிந்திடுமூர்களுல்லாந்,
தேடினேமவைகள்சூழந்ததிகழந்திடுநகரம்யாவுந்
தேடினேந்தவத்தின்மேலோர்சேருமாச்சிரமமுற்
தேடினேமுயர்வின்மிக்கசிவத்தலமனைத்துமன்னே.

மன்னவார்மன்னனாகவயங்குநடமிறைவயாங்க
ளின்னணந்தேடலுற்றுமிமையவர்க்கண்டிலேம

லன்னதனாலேயன்னோரரும்பசிதாகமிக்கு
மெய்ந்நலமகன்றுமாழ்கிவீடினர்போலுமென்றார். ()

என்றசொல் வினவி யங்க ணிரவியம் பகைஞன்
மீசால்வா, னன்றிது மொழிந்தா ரொற்றர் நாகர்கோ
னாதி யோர்கள், பொன்றினர் தாமே யாவர் பொன்
னக றென்னும் ஓவப்பை, யன்றடைந் தனமா, லெந்
தா யஃதினி நமக்கே திண்ணம். (நகச)

வசையகல்கின்றந்திவலலசாரணர்கடம்மாற்
சசிமுகக்கவின்கொண்டுள்ளசசிதனைக்கொணருவித்து
மிசைபெறுசூட்டிக்கோழிவிருத்தியதியல்பினாலே
நசையுறுபோகமெல்லாநாடியேதுய்த்தியென்றான். ()

சாரரும்புதல்வன்றானஞ்சாற்றியமொழிகள் கேட்டுத்
தேருறுநீதிநன்னூற்றெளிவுடைப்புந்கிவாய்ந்த
சூரர்கோனெழுதுசூழ்ந்துசுக்கிராசிரியன்றனைப்
பாருணரவையினோரைப்பார்த்திவைபகர்தலுற்றான்.

இந்திரனாகியாயவிமையவரோல்லாங்கூர்ந்த [தோர்
புந்தியர்நீதிவல்லோர்பொழுதியல்வகைமையீதோர்
நிந்தையில்சூரவனானெறியினினிற்சூர்சீலர்
சிந்தையாலின்னொன்றுதேறருமுண்மையுள்ளோர்.

நல்லவாங் கலைக ளெல்லா நாடிய பொருண்மை த
ன்னில், வல்லவ ணண்ணில் கேள்வி வந்தவர் விபுத
றென்று, சொல்லுறும் பெயர்கொண் டிள்ளோர் சூர
ரான் திறத்த ரன்னோர், செல்லரும் புலத்திஸ் யாண்
டேர் சேர்ந்தொளித் திருக்கின் றார்கள். (சநக)

செய்திடுமுபாயச்செய்கைதேற்றமதுறாமேநாளும்
வெய்துறநமையடக்கும்வினையுயன்றிடுவனாய்
மெய்திடலொழிகவின்னவேதுவாற்றேவரானே
ருய்திறனோடுமெங்கணுறுகின்றாராய்மினென்றான். (௧)
தூங்குதலின்மைகல்விதுணிவினையுடைமைமூன்று
நீங்கலில்சூரபன்மனிகழ்த்தியமாற்றங்கேட்டுப்
பாங்குறுதகவுதேர்ந்தபரிசுமிக்குடையோனாகி
யாங்குறுமாசானிவ்வாறகத்தினின்மதிக்கலுற்றான். (௨)

விண்ணவர் நிலையி னுண்மை விளம்புத லாகா தே
னு, மெண்ணுறு மவையி னாப்ப ணிறைவனா லேவப்
பட்டோ, னுண்ணிகழ் புந்திக் கேற்ப வுரைத்திடல்
வேண்டு மீது, மண்ணினிற் பண்டை தொட்டு வந்த
தோர் தரும மாகும். (௪௬)

என்றுள மதித்துப் பின்ன ரிறைவனை நோக்கிச்
சொல்வான், வன்றிற லரசு வாடினார் மற்றையர் போ
ல வியார், தன்றுறத் தெரிதற் கொண்ணார் நாடுறுந்
தேர்ச்சி மிக்கார், குன்றலி லுணர்ச்சி வாய்ந்தோர்
கொற்றமார் திறத்தோ ரின்னும். (௪௭)

தேசவை, நிறைந்தோர் கண்ணுற் சேரலர்த் தகிக்
கத் தக்கோர், பேசுமன் னவர்கள் பூமேற் பெருமை
சேர்தலங்க டம்மின், மாசறு பறவை மாக்கள் வடி
வொடு மறைத லுற்றுக், கூசியே திரிவ றொன்று கொ
ண்டதென் னுள்ள மென்றான். (௪௮)

புகரெனுங் சூரவ னானேன் புகன்றவா சகத்தைக்
தேட்டி, நிகரறு சூர னென்ன நிகழ்த்திடு மன்னர்

மன்ன, னுகவையோ டறுபத் தாறு கோடியென்று
ரைக்கு மெண்ணின், நகைபெறுங் கொற்ற வாய்மைத்
தருவர்தங் குழாத்தி னோமீம். (சசு)

வக்கிரதமிட்டிரன்னேமாதமிட்டிரன்கும்பாண்டன்
றக்கவித்தானேவீரர்தங்களைநோக்கிச்சொல்வான்
மிக்கதோர்புந்தியாற்றல்வெற்றிசேர்தருவீர்கேண்மின்
றொக்கநற்றானையோடுந்தொல்புவியின்னேயேகி. ()

உத்தமதலங்கடம்மையுறுவர்கணிலைகடம்மை
யெத்தகையோருமஞ்சவிமைப்பினிலழிவுசெய்து
கொத்தழல்கொள்ளுமாறுகொளையேபறவைமாக்க
டத்தமதுருவங்கொண்டோர்தம்மைநீர்புற்றுமின்கள்.
அல்லதுகொன்மினல்லாலரியதோர்குழ்ச்சிதன்னான்
மெல்லவேகடுமின்கூறும்வினையெதுவேனுமாற்றிச்
சொல்லினாற்சுகமேபோலுஞ்சந்தரியீந்திராணி
நல்லியற்பெயராள்யநுண்டுநண்ணிடுகின்றொன்று.

உள்ளமா ருக்கத் தோடு முண்மையை யோர்ந்து
கொண்டு, தள்ளரு வேக நீன்று தள்ளிட வம்மி னெ
ன்றே, யள்ளலங் கடலே போலு மவுணர்தங் குழாங்
தை யேவி, வள்ளுறை கொண்ட வாட்கை மன்னன்
வீற்றிருந்தான் மாதோ. (ருங)

வேறு.

அன்னகாலேதனிலன்னவரொல்லா
மன்னர்மன்னனதுவார்கழறன்னைச்
சென்னிமேற்கொடுச்செல்லவிடைபெற்றே
யின்னபோரமைவிசைந்திடுகின்றார் (ருடி)

ஏற்றுரிப்பறைகளெற்றிடவோர்ந்தே

யூற்றமிக்கவுழுவோர்பலதேர்கள்

சீற்றவாசிகரிமுற்றவுஞ்சேரீ

வாற்றலோடுகொடுவந்தனரம்மா.

(௫௫)

வந்தகாலேதனில்வாம்பரிபண்ணு

மெந்திரத்திரதமேணுறுபாய்மா

சிந்துரத்தொகுதிசேனைகளின்ன

சுந்தரத்தியறொடர்ந்தணிகொண்ட.

(௫௬)

மிக்கவாற்றல்கொளும்வீரர்கடாழு

நெக்கமுன்னணிகளையாவையுநீக்கித்

தக்கபீரணிகள்சால்வுநன்றித்

தொக்குறும்படிதொடர்ந்திதுசெய்வார்.

(௫௭)

பன்னிறத்தொளிபடைத்தொளிர்கிற்ப

நன்னர்நைந்துடையயாணர்நலத்த

மின்னுசாலிகைகண்மெய்யுறயாத்தார்

துன்னுவாளியுறுதுணிபினூர்த்தார்.

(௫௮)

சிறங்குஜோதைகனையங்கைபிணித்தார்

கிறங்குலாவுவிசர்புட்டில்கள்சேர்த்தார்

மறங்குயிற்றுவனமாணுறநீண்ட

சுறங்குநற்றொடைகொள்கார்முகங்கொண்டார்.

()

இற்றெலாமமையவாற்றியவினோர்

செற்றமேதகையர்சீயவுலத்தார்

வெற்றிழிக்குடையர்வெஞ்சமர்வல்லார்

நெற்றியம்படையினீணடுவந்தார்.

(௬௦)

வரிகளேறினமணிப்பணிக்கோட்டுக்
கரிகளேறினர்கடுங்கதிகொண்ட
பரிகளேறினர்படர்ந்திடுநீர்மி
யுரிகளேறினர்களேறினராண்மை.

(சூக)

ஏறலுற்றபொழுதத்தவனெய்தே
வேறலுற்றிடுவியன்படையெல்லாஞ்
சேறலுற்றிடுதல்சின்தைசெய்தாழி
போறலுற்றிடமுழங்கினபொங்கி.

(சூ௨)

தேரொலித்தனதிறன்மிகுபூழ்க்கைக்
காரொலித்தனகடுங்கதிமாக்க
ணைரொலித்தனநிசாசரராணைர்
தாரொலித்தனவொலித்தனதண்ணம்.

(சூ௩)

இந்தவாறுயர்படைப்பொலிவெய்த
மைந்துசேரபுணமள்ளர்களெல்லா
மந்தரத்தினனாயாய்ந்திடவேங்குஞ்
சின்தைகொண்டுபுவிசென்றிடுகின்றார்.

(சூ௪)

செல்லலோடுமவர்திண்ணியகால்கள்
புல்லியேயெழுதலுற்றிடுபூழி
மல்லல்வெம்பரிதிவெல்லொளிமாறறுச்
சொல்லும்வானவர்கடொல்லுலகுற்ற.

(சூ௫)

நீங்நனந்தகுவோகிடலோடு
மங்நனந்திகழுமண்டர்களாசர
னுங்நனந்திகழ்வியாவையுமார்ந்தே
யெங்நனஞ்சுரர்களுங்குவொன்னை.*

(சூ௬)

கருதியோங்குகயகானனமெய்தி
விருகமாதியுருவங்களைமேவித்
திரியும்வானவரைவல்லையிற்சேர்ந்தே
பரிவினன்னவர்பணிந்திடவோதும். (௬௭)

சிவனுறைந்துதிசுழ்தெய்வதலங்க-
ளவைகளுற்றுமறைநுங்களமர்ச்சி
கவியெனுங்குரவன்காட்சியிடுதே
வுவகையோடுமுறுசூரனுணர்ந்தான். (௬௮)

அசுரருக்கிறைவனன்னதறிந்தே
பசுவையாதிவடிவங்கள்படைத்த
வசையினுங்கடமைமாய்த்திடல்செய்ய
மிசைகொள்சேனையினேவெய்தெனவுய்த்தான். (௬௯)

உய்த்தகாலேதனிலொண்புவிதானு
மெய்த்திடும்படியிருங்கடலென்ன
மெத்துவன்மையொடுமேவுறுசேனே
யொத்தவாறிவணடைந்துறுகின்ற. (௭௦)

இன்னதாந்தலமிமைப்பினினைங்கிச்
சென்னிமேனதிசெறித்திடுமெங்கோ
னுன்னுநல்லருளையுற்றிகொறு
மன்னுமின்களெவணனுமதித்து. (௭௧)

யாவிட்கபயமாக்கிடுஷோனே
மேவுமுள்ளமொழிமெய்களிலுல
யோவிலன்பினொழுற்றிடுமின்கள். (௭௨)

அவ்வியல்புடையிராகியகாலே
 னைவியல்பகலநீக்கிடுநம்பன்
 நெவ்வியல்பினுமையெய்தியதீதா
 ழுவ்வியல்பினையுளங்கொளுமன்றே. (எங)

கொண்டதோர்பொழுதுபார்ப்பதிகோமான்
 பண்டைநீங்கள்செயும்பாவமதெல்லாம்
 விண்டுபோகும்வகைமெய்யருள்செய்தே
 தொண்டுகொண்டருளுந்தொல்லையினும்மை. (எச)

ஆதலாற்புகல்கொளவ்விறையோனை
 நீதிசேர்நெறியினின்றடைவீரோ
 லேதிவின்புலமெவ்வகையானுந்
 தீதிலாதபடிசேர்ந்திடறிண்ணம். (எரு)

நன்மையாயதனைநாளுமளிக்கும்
 தன்மையாலுயர்சிவப்பெயர்சாலுந்
 தொன்மைசேரிறையெய்தியதொண்டர்
 புன்மையாயதுபொருந்தினர்யாரோ. (எசு)

என்றுசீவனிமையோர்தமதுன்னல்
 பொன்றிடும்படிபுகன்றுமறைந்தான்
 குன்றரிந்தவரியன்னதுகேட்டான்
 னுன்றுமாற்றலர்கள்சும்மையுங்கேட்டான். (எஎ)

சூரனாகொகிதுன்றுபடைக்குட்
 பேரியார்த்தலுறுபேரொலிதன்னை
 நேரிலண்டர்பதிநீளிடகேட்கித்
 தேரலின்றியிதுசெப்பிடுகின்றான். (எஅ)

யாதுசெய்துமெவனேகுதுமந்தோ
வேதமாப்பறவையாக்கையெடுத்தும்
புகலத்திடைபொருந்திடுகாறு
திதுறும்வகைமைசேர்ந்ததையன்றே. (௭௯)

சிவத்துரோகமதுசெய்திடலாலே
யவத்துயர்க்குவழியாகியமைந்த
பவத்தினுல்வருபயன்னிதுவேயே
தவத்தினுருமிதுதாங்குவர்கொல்லோ. (௮௦)

அத்தனேநமையளித்திடல்வேண்டு
மெத்துணைத்தலையினெண்ணலொய்தா
ரொத்தவத்தலையினேடுவாய்ங்கள்
சித்தமுற்றதொருதேற்றமிதேயாம். (௮௧)

என்னவேந்தனிமையோர்க்கிவைகாறி
யன்னதேவு ரொமெக்கணமோடி
யுன்னருந்தகையகீரனதூர்போய்த்
தன்னருந்தலேவிதன்னையடைந்தான். (௮௨)

இசைகொளம்மையொடுமப்பனையெண்ணி
வசையுறுதுவழிபட்டுவதிந்த
சசியையுங்கொடுதணந்துவினாந்தே
மிசைசூலாவுதிருமெய்யமடைந்தான். (௮௩)

தலங்களிற்றுருவுதானவர்தன்மை
குலங்களுக்கொருருச்சொலுமாற்றற்
புலங்கொளும்புலவன்பொள்ளினவந்த
நிலங்கொளுந்திலையினிங்கினனோடி. (௮௪)

நீங்கரும்படருளாழ்ந்தனனின்றான்
பாங்கரும்பருமயர்ந்துபரிந்தார்
கோங்கரும்பணிகொள்கொங்கைகுலாவுந்
தீங்கரும்பனையதேவியுநொந்தாள்.

(அரு)

அங்கண்ஞ்ஞவையாற்றிடலாலே
புங்கவர் தமதுபொற்பியலெல்லா
மங்கலுற்றிடலின்மாந்தர்களைபோற்
சிங்கலார்சிறுமைசேர்ந்துகவன்றார்.

(அசு)

விழுத்தகுங்கதியின்விண்ணவரீசற்
பழித்தலாயபிழைபற்றுதலாலிவ்
விழித்ததன்மையினராயினொன்றும்
கழித்தமாந்தர்செயிற்காண்பதியாதோ.

(அள)

ஐந்துபாதகமதாற்றினுமென்னை
யெந்தவன்பவமியற்றினுமென்னை
நிந்தையில்சிவனைநிந்தைநிகழ்த்தல்
சிந்தைசெய்தலொடுகேட்டலுந்தீதே.

(அஅ)

சேணடந்துவருசெய்கையினாலே
மாணலந்தவிரும்வானவொல்லா
மாணர்நீக்குமெலிவாற்றலராகி
நாணுமுள்ளமிசைநன்றுதெரிந்து.

(அசு)

தேசிகன்றனுபதேசநினைந்தே
யீசனையலதிடர்ப்படுவோர்க்குத்
தேசசேர்சரணமின்மைதெளிந்து
மாசிலாவகைவழுத்துதலுற்றார்.

(கூ0)

சூரன் தேவரைத் தேடவிட்டபடலம். ககந

வேறு.

மாவுயர் சிவனே போற்றி வன்றுய ரடைதலுற்ற,
வாவிசுட் குறவே போற்றி யடியர்துன் பொழிப்பாய்
போற்றி, தேவருக் காதி யாய தேவெனுந் திறத்தாய்
போற்றி, பாஷுறும் பசுக்கட் கெல்லாம் பதியென
நின்றாய் போற்றி. (கக)

சுத்தமதாயமூலப்பகுதியிற்றேன்றுகின்ற
சத்துவமுதலவாகிச்சார்ந்தமுக்குணங்களாலே
முத்திறப்பட்டமேலேமூர்த்திகளுதிக்கச்செய்து
நித்தமாய்மன்னிநின்றநிதானமடம்பொருளேபோற்றி.

நின்னொருநாமமோர்காணினைந்திடலியற்றியாத
னின்னொருவடிவையுள்ளநிறுத்திடலாற்றியாத[மாறு
னின்னொருதொழும்புற்றேர்கணெடுந்துயர்கடக்கு
நின்னொருதகவாற்செய்யுநிமலைதன்றலேஷாபோற்றி ()

அந்தகா சுரனைக் கீண்டா யந்தகன் றன்னை மாய்த்
தாய், வெந்திடப் புரங்க ளுட்டாய் வேழமா மவுணற்
செற்றாய், நின்தையி லடியார் துன்ப நீக்கலே செய
லாக்-கொண்டாய், முந்துந் கருணை யென்னு மூரி
மா கடலே போற்றி. (ககச)

இன்னலங் கடலாழந் தேமை யெடுத்துயர் கரை
யிற் சேர்ப்பாய், தன்னுமில் விளைப்பை யின்னே
தொலைத்தருள் செய்யாய் நின்னை, நன்னர்சேர் புக
லாக் கொண்ட நம்மையேன் சோதிக் கின்றாய், யன்
னவா ற்ருளா யாயி னாற்றிட வல்லே மல்லேம். . ()

அ

தற்பரநினதுபாததாமரைப்பெருமைதன்னைச்
 சிற்ப்புமுந்தேறுத்தீயேஞ்செய்ததோரபராதந்தான்
 கற்பமார்முடிவுகோடிகழிபினுங்கழிவதன்றா [பாய்.
 ஸற்பினுற்பொறுத்துக்கோடியல்லதெம்முயிரைநீப்

பூமியை யகமுஞ் செய்கை புரிந்திட லுறுவோர்
 கட்டுக், காமுதும் பற்றுக் கோடு கருதுமப் பூமி தா
 னே, யாமது போல நிற்பா லாசினே யிழைத்தேங்
 கட்டுத், தோமிலாச் சரண நீயே தொன்மையாஞ்
 சிவனே போற்றி. (கூஎ)

இன்னவாரேத்திறையுமிமையவ்யாருமோடி
 நன்னிலவணிந்தோர்நோக்கானேமிசாரணியம்போல
 மன்னியபறவைமாக்கண்மற்றவுமாகொள்ளும்
 புன்னெறியின்றிவாழும்புராதனவனத்துட்புக்கார். ()

புக்கதோர மாத்திரத்தே புரந்தர நெழுவா யான,
 மிக்கவிண் ணுள்ளோர் தங்கள் வியன்பசி தாக் மெய்
 ப்பா, மிக்கொடுந் துயர்கண் முற்று மிரவியி னொளி
 முற் பட்ட, தொக்கபே ரிருளே போலத் தொலைந்
 தழிந் தொழிந்த வம்மா. (கூசு)

சூரன் தேவனைத் தேடவிட்டபடல முற்றிற்று.

அசுரர் புராதன வனம்புகுபடலம். ககடு

அசுரர் புராதன வனம்புகுபடலம்.

இப்படியொழிதலோடுமிமையவீர்தொகையோளெல்லா
மொப்பருந்தெளிவுமேவியுள்ளமார்ந்துலவாநிற்ப
மெய்ப்பெரும்கிழ்ச்சிபொங்கவிம்மிதநீரராகிச்
செப்பிடலுற்றூர்த்தத்தஞ்சிந்தையிற்றேன்றுமாறு. ()

எங்களுக் குற்ற வெய்ய விளைப்பெல்லா மேகற் கே
து, துங்கமிக் குடைய விர்தத் தொல்வன மகிமை
தானே, திங்களஞ் சடையோன் மேலாந் திருவரு
டானே வென்னும், புங்கவ ரின்ன வாறு பொருண்
மையைப் புகன்று நின்றார். (உ)

நிற்றலுமவர்க்குச் சங்கைநீங்கிடுமாறுமென்று
மற்றமதுராதவாழ்வையடைந்திடுமாறுமன்றோர்
துற்றிடுமமுதினின் றஞ்சுவையதாய்த்துழனித்தாகி
மற்றவர்ம்கிழவெம்மான்வாணிவானெழுந்துசெப்பும்
வாசவனாதிபரயவானவர்யாருங்கேண்மி
ஞ்சகல்பதிகடம்முளதிகமயமர்ந்துதிய
பாசமதகன்றுமிந்தப்பழம்பதிதன்னினீவிர்
தேசுமீக்கொண்டுசிந்தைசிறிதுமில்லாதுவாழ்மின். ()
இத்தலந்தன்னினீங்கெளய்துமாத்திரத்தேயுங்கண்
மெத்தியபழங்கணெல்லாம்விளிந்தனநீவிர்செய்த
பத்திசேர்துதியினுலேபரிந்துளமகிழ்ந்தநந்த
மெய்த்திருவருளேதும்மைமேவுவித்தருளிற்றிங்ஙன்.
• சிலபக லிக்கு வைக்கிச் சேவைசெய் திடுமி னம்
மை, யிலகுமித் தலைக்குச் சேய்மை யில்லதோர் தலத்

திற் சோதி, யலகிலா ததுதே றுத வற்புதத் த்து
தா 'னேயாக், குலவுவ தாமி லிங்கம் குறைவினம் மரு
ளாற் காண்பீர். (சு)

கண்டதோர் பொழுதே யன்ன காட்சியின் பெரு
மையாலே, யண்டர்கா ணீவிர் நீங்கற் கரியவெம் பா
வ மெல்லாம், வின்னிடத் தூய ராகி மேவியே சில
கா லத்திற், றண்டரு நிழற்கீழ் வாழும் தலைமையை
யடைவீர் மன்னே. (எ)

தருவர்கடலைவனாகிச்சார்ந்திடுஞ்சுரபன்மன்
றொகலொடுமேவிவிட்டதுப்புடையேவலாளர்
புருவரோலீண்மமன்னோர்பொருவலிபோக்குதும்யர்ம்
பகைவரானுமக்குச்சந்தும்பனிப்பினியுறுவதில்லை. ()
நீவிர்செய்தோத்திரத்தா னெகிழ்ந்திடுமுள்ளத்தோடு
மேவரோயெனினுமெம்மையேத்திட ல்செய்வாராயிற்
பாவமிக்குடையராயுபண்பினோனுமன்னோர்
நோவினையகற்றுதும்யா துவன்றதுவாய்மையாமே. ()

நாடினல்லமுதாமிந்தநாகமார்மொழியைக்கேட்டு
மூடினர்புளகப்போர்வைமுகிழ்கரமுடியில் மீது
சூடினர்பணிந்தார்பல்காற்சோகமேயாதிடெல்லாம் "
வீடினர்மேலாமின்பவேலையின்வீழ்ந்தார்விண்ணோர்

கையிலாப் பரமா னந்தக் கடலினு ளாழ்ந்த வா
னோர், விராவினி லெழுந்து செக்கர் விரிசடை
யுடைய பெம்மான், பொருவிலா காய வாக்காற் புக்
ன்றரு ளிலிங்கம் தன்னே, வரைவிலாத் தருச்சு ழந்த
வனத்தினிற் தேட லுற்றார். (கக)

தேடுதலுற்றபோத்துதிகழுமற்புதத்ததாகிக்
கோடலின்மதிகள் கோடிகுலவனேர்கொள்கைத்தாகி
நீடுளம்புந்திகண்கணெகிழ்நற்காட்சித்தாகிப்
பீடியரிவிங்கமொன்றுபெருவனத்திடையேகண்டார்

அச்சிவக் குறிக்கு முன்ன ரண்மையாஞ்சாரி லீச
ன், மெய்ச்செய லதன லுண்டாய் மிகுத்தெளி நீர தா
கி, நச்சலின் முனிவர் மேலோர் நண்ணுறும் கரைத்
தா யாரு, மிச்சைகொள் பெருமைத் தாகி யிலங்கு
நற் றடமுங் கண்டார். (க௩)

—கண்முவந் திந்தி ராணி காதல னாதி யாய, வண்டர்க
ளெவரு. மேன்மை யமைந்தசங் கற்பஞ் செய்து,
தண்மிறை கெழுவுஞ் சால்பிற் றடத்தினில் விதிசொ
லாற்றான், மண்டிய * பவங்க டேய்க்கு மனுமுதற்
சொற்றே யாடி. (க௪)

விரித்திடும் விலங்கே யாதி மெய்களை யெல்லாம்
வல்லே, யிரித்துநல் வடிவங்கொண்டே யெழில்பெற
விபூதி யெங்குந், தரித்துயர் தூளி யாமுப் புண்டரங்
தாங்கி மேலா, முருத்திர மணிக ளாலே யுறுவட
முல்வப் பூண்டு. (க௫)

பொருடிகழ் மறைகண் மூன்றுட் புகலுநள் ளெசுர்
வே தீத்துட், டெருடிகழ் நாலாங் காண்டஞ் சிறந்த
மா வருத்தி ரத்து, ளருடிகழ் நாப்ப னோங்கு மைம்
பொறி மந்தி ரத்தை, யிருடிமுன் னியாச முற்கொ
ண் டியைபுளி யெண்ணி னுரால். (க௬)

எண்ணியே தூயராகியெழுந்தரன்பூசைக்காகப்
பண்ணமைவேதஞ்சொற்றபணிப்படிதாமேசென்று
தண்ணியலாயவில்வதளங்கீளைப்பல்வேறான
சுண்ணமலர்கடம்மைக்கனிகளைக்காணுட்கொண்டார்.

இவையெலாங் கொண்ட பின்ன ரோனவு மமைத்து
க் கொண்டு, நனவெயலா முயிர்க்கு றுமே நன்மைசெ
யிலிங்க நண்ணி, யவையெலாஞ் சிரமேற் கொள்ளு
மாகமம் விதித்த வாறு, சுவையெலாங் கைக்கு மின்
பச் சோதியைப் பூசித் திட்டார். (கஅ)

இன்னதோர் வகையே நாஞ் மிந்திரன் முதலா
வுள்ள, பொன்னக ருடையா ரெல்லாம் பொருவிலவ்
விலிங்கந் தன்னின், மன்னொளி வடிவா நின்ற வர
தனை வழிபாடாற்றி, யுன்னுறு மச்ச மின்றி யுறைந்
தனர் சிறிது காலம். (கக)

உறைந்திடுங்காலந்தன்னிலுன்னியேயுபர்கோமான்
மறைந்திடுநுண்மைநூல்கள்வல்லவிச்சுவகன்மாவை
நிறைந்திடுமன்பாற்கூவிநிகரிலாநகருமீசற் [ன்றான்.
கறைந்திடு விமானமாதிரி யனைத்துமீண் டமைத்தியெ

எனறலும் புனைவர் செம்ம லிமையவர் புரத்தைச்
சூரன், வென்றிகொண் டிடலி னன்னோர் மேவிவாழ்
வுறுமா நெங்கோன், மன்றன்மா நகரம் வேறு வகுத்
திவ ணல்கி யென்னத், துன்புப் செல்வ மேய தொ
ன்னகர் கோயில் காண்பான். (கக)

வேறு.

சசனதருள்விரிந்திருக்குமாறென
யோசனையிரண்டெனுமகலமுற்றதாய்க்
காசினிதனக்கணிகலனென்றேறுதிடுந்
தேசுடைத்திருநகர்சிறக்கக்கோலியே. (உஉ)

நம்பிரானருள்கொடுநண்ணுமாலய
மெம்பெருமாட்டிவீற்றிருக்குமாலயந்
தும்பிமா முகன்குகன் றுலங்குமாலய
மும்பர்கண்மற்றையோருறையுமாலயம். (உங)

அணிபெறவண்மையாமருத்தமண்டபம்
பிணிபெறனீக்கிடும்பெரியமண்டப
மணிபெறவயங்கியநிருத்தமண்டபம்
பணிபெறப்பல்கியபன்மைமண்டபம். (உச)

யாகநற்சாலைவாலுவர்களேய்ந்திடும்
பாகநற்சாலைமேற்பயிலும்விண்ணுலாஞ்
சேகரம்பற்புலதிகமுங்கோபுர
மோகைகொணஞ்சிலிளோங்குமாமதில். (உரு)

மீளருமாணவீதிநல்விழாக்
கோளிருனொள்ளல்கள்குலவுந்தெற்றிகள்
சூளிகையரமியஞ்சுடரும்பல்வகை
மாளிகைவரிசைகள்வயங்குமன்றுகள். (உசு)

நிறைபயிலருந்தவர்நிலவுஞ்சாலைக
ளுறைபயின்முத்தழல்பூபசாலைகண்
மறைபயிலாகமம்வழங்குசாலைக்
ளறைபயில்பொறைதிகழன்னசாலைகள். (உஎ)

அந்தணரிருப்பிடமரசர்தொல்லிட
மந்தமீல்செல்வநல்வணிகர்வாழிடந்
தந்தொழினின்றிடுஞ்சுதர்தீதர்சாரிடஞ்
சிந்தியமரபினர்செறிந்துசேரிடம். (உஅ)

வாவிக்களோடைகண்மடுக்கள்கீழ்நிலைக்
கூவல்கள்குலவியுளுங்கள்பொய்கைகள்
காவுகடுடைவைகள்வினப்பூத்திடு
மாவலர்நந்தனவனங்கள்பொற்பின. (உக)

இன்னவுமேனவுமினையில்கம்மியன்
முன்னியேயெழில்பெறமுழுதுமாக்கலு
மன்னவன்மன்னுளமகிழ்வுமன்னினான். (உ௦)

ஆரணனகரமோவகிலங்காத்திடு
நாரணனகரமோஞானமீந்திடுங்
காரணனகரமோகழ்நுமிந்நகர்
சீரணெந்நகர்கொலென்றையஞ்செய்யுமே. (உ௧)

வேறு.

புரந்தரன்றையுள்ளிட்டபுங்கவர்குழாங்கடம்மை
நிரந்தரமயரச்செய்யாரின்றிடுமினையெல்லா
'முரந்தரலின்றியாற்றுமுண்மையாலந்நகர்க்கு
வரந்தரவிந்நீர்வைப்பினினையாற்றங்குடிப்பேர்வந்த.

இந்தவாறமரொல்லாமிளைசைமாநகரந்தன்னி
ற், சிந்தையுண்மகிழ்ச்சிகொண்டுசிறப்பெய்துமிரு
க்குநாளின், முந்துகூர்முதல்வன்மன்னான்முன்ன

ரோ விடுக்கப் பட்ட, வெந்திற லவுணர் யாரும் விண்
ணவர் தம்மைத் தேடி. (௩௩)

பதிகிளென் றுரைக்கப் பட்ட பல்விடங் களிணும்
பொன்னி, நதியினற் கரையிற் றுணு நாடிநற் றவத்தி
ன் மேலேர், துதிகொளரச் சிரமந் தேய்த்துந் தொ
ன்மறை யோரைக் கொன்றும், கதிடுகழு புள்ளை மா
வைக் காதியுந் திரிந்தா ரன்றே. (௩௪)

இன்னணந்திரிந்துதேடியிமையவராயினோரைத் [ரு
துன்னுறக்காணவாற்றாற்றுயர்ந்துளஞ்சோர்ந்துநின்
சுநிலைகலாம்வினேத்தேயவுணரையழிக்கவுள்ள
முன்னிவந்தவரைகோக்கிநா ரதன்மொழிதலுற்றான்.

தானவவீரர்நீவிந்தள ருவதென்னையிண்டு
வானவார்யாருமில்லைமாசிலாவுயிர்களெல்லா
முனமதுறவேமிக்கவுறுகணேனியற்றாநின்றீர்
மானமார்ண்டரினனேவதிந்ததோர்தானங்கேண்மின்.

புராதன வனத்தி னுப்பட் புதுவதா நகர மொன்
றைத், தராதலத் துள்ளோ ரெல்லாந் தளர்வையாற்
றெயிலுதென்னப், பராவுறும் பெயர்த்தா மன்னப்
பண்ணவர் வினைஞன் செய்தான், விராவுமந் நகரில்
விண்ணோர் மேவினர் போமி னென்றான். (௩௫)

நரீரத னின்ன வாறு நவின்றுமேற் போத லோடு
ஞ், சூரர்கோன் விடுத்த வாண்மைத் தொல்பெரு
வீர ருள்ளஞ், சேருற மகிழ்ச்சி கொண்டு சிறந்திடு
மினையை யென்னும், பேருறு நகர நோக்கிப் பெயர்
ந்தனர் படர்த லுற்றார். (௩௬)

பொருதிறல் கொண்ட சீயப் போத்தெனத் திகழு
ம் வீரர், நிராதரு சேனை யோடு னொலெனப் பட
ர்ந்து மேலைப், புரியிலுக் கண்மை யாகப் பொருந்தி
மீழ் புறத்தி லெய்திக், கருமுகிற் கான 'மென்னக் கா
ணுறு கானம் வந்தார். (௩௯)

வேறு.

பற்பலதருக்கனும்படரும்வல்லியும்
பொற்புறுபுதல்களும்பொலிந்துபல்கியே
யற்பகலறிந்திடலருமைத்தாகிமுன்
னிற்சுமானகர்ப்புறநெடியகானகம். (௪௦)

தருவரையாவையுந்தம்பமாயுறக்
கரையகல்கவைகண்மேற்கழிகளாயுற
விரிதழைமுறமேவுமவ்வனம் ,
புரியினைச்சுற்றுகாவணத்தைப்போலுமால். (௪௧)

கானகவரைப்பினிற்களுலும்பாதப ,
நீனிற்முகிற்றலைநீங்கிச்செல்வன
வானுலகியறெரிந்தமரர்க்கோதிட
மேனெறிசெல்பவர்விரிவுயொக்குமே. (௪௨)

காலுறவசைவனகைவகொடாவர
மாலுறழவுணர்தம்வகையைநோக்கிநீ
ரோலுறவிங்கணுமேகினீர்கொலென்
'ஞ்ஞுறத்தந்தலையசைக்குநீரபோல். (௪௩)

மரம்படர்கொழுவகைபெயர்ந்துமல்குத
லுரம்படருங்களுக்கொழிவுநேர்ந்ததிப்
புரம்படர்வீரொனப்பொருவில்வீரரைக்
கரம்படர்ந்தழைத்திடல்காட்டுமென்பவே. (௪௪)

ததைவுறுகின்றநன்மரங்கடங்களுட்
புதலினமிடையிடைபொருந்துகின்றன
துதிக்கொளும்வெறுக்கையர்சூழ்ந்தசூழலுள்
வதிதருவறிஞர்தம்வகைமைபோலவே.

(சடு)

இருளொருபொருளலவென்றுகூறுவார்க்
கிருளொருபொருளெனவினிதுகாட்டிதற்
கிருளொருவடிவினையெடுத்துற்றுவென
விருளொருவடிவமாயியலும்வல்லையே.

(சகூ)

அரிகளினினங்களோவதிகமல்லதேற்
கரிகளினினங்களோகரடிச்சூழலோ
வரிகளினினங்களோமானமாக்களோ
விரிபுளினினங்களோவென்னமேவுமே.

(சஎ)

வன்றிறலரிமுதல்வகையமாக்களுங்
சூன்றலில்பேதமாம்பறவைக்கூட்டமுங்
துன்றியமகிழ்ச்சியிற்றுழுகொள்வன
வொன்றினுக்கொன்றினாலுறுகணின்மையால்.

(சஅ)

பேசியவண்ணமாப்பிறங்குமில்வன
மாச்சுலரணமாவயங்கநள்ளிடை
யேசுகன்றில்லங்கிடுமினையைசைமாபுரத்
தாசுறவிருந்திடுமமரராயினோர்.

(சக)

நஞ்சுணிமிடறுடைநாதன்பூசனை
பஞ்சநல்லக்கரம்பன்னுருத்திர
வெஞ்சுவிவேனவையிசைத்தலேத்திட
லஞ்சுவித்திடலிவையாற்றிவைகினார்.

(டு௦)

இப்படியிமையவரியற்றிவைகலுந்
துப்புமிக்கடைதருசுரமன்னவன்
மெய்ப்படவிடுத்திடும்விறல்கொள்வீரர்க
ளப்படிநிலையினையறிதலுற்றனர். (ருக)

அறிந்திடலுற்றிடுமமையத்தேயவட்
செறிந்திடலுற்றிடுந்திறலரேவரு
மறிந்திடலுற்றிடமறங்கொண்டார்த்தன
ரெறிந்திடலுற்றனரிசைத்தகானகம். (ருஉ)

கானகமெறியொலிகறங்குதேரொலி
யானைகள்பிளிறொலியிவுளிமாவொலி
சேனைகளார்ப்பொலிநிறலர்பேரொலி
வானகமுடையுமறியைந்துமன்லிய. (ருங)

இத்திறமாங்ஙனமெழுந்தபேரொலி
புத்தமுதருந்திடும்புலவர்கேட்டலுந்
தத்தமதுளங்குலைகுலைந்துதஞ்சமா
சித்தியமங்கலைநேசற்சேர்ந்தனர். (ருச)

ஆயிரங்கண்ணவனாதிப்பண்ணவ
யோயதோர்பரசிவவிலிங்கந்தன்னெதிர்
போயுறநின்றிவைபோற்றன்மேயினார்
காயினுமேம்படுதகவினான்றனை. (ருரு)

வேறு.

விண்டுமுதலாம்வியனுருக்களன்பருக்காக்
கொண்டுதயரகற்றுங்கோமானேகாத்தருளாய்
மண்டுதொழின்மூன்றியற்றுமலள்ளலேவாள்சூலந்
தண்டமுதல்வாய்ந்த*சீயமுடையாய்காத்தருளாய்()

மங்கையொரு பங்குடையாய் வன்கணைச் செந்
றுடையாய், துங்க மழவிடையாய் தோலுடையாய்
காத்தருளாய், சங்க வடியர் தீமக்குச் சரணுடையா,
யெங்க டமையுடையா யின்புடையாய் காத்தருளாய்.

நா.னாவலத்தெண்ணீர் தீமையினுண்ணியுறும
வா.நா. துயர்மலைக்குவச்சிரமேகாத்தருளாய்
பூ.நாகவாரம்புனைந்துளாய் முச்சுடரா
மா.நாதசீர் விழிகொள்ளண்ணலேகாத்தருளாய். (௫௮)

சொன்னவகையாற்சுரரெல்லாந்துதித்திடலு
மன்னபொழுதேயவர் துதிக்குமகிழ்ந்தருளிச்
சென்லிமதிபுனைந்தசிவபெருமானன்னவருக்
கின்னலகற்றத்திருவுள்ளமிரங்கினனே. (௫௯)

இன்பமருள்செய்யுமெம்பெருமா னின்னேயாம்
வன்புமிகவாய்ந்தவயிரவநல்லுருவுத்தாற்
கொன்புரியுஞ்செய்கைக்கொடந்தருவர் சேனையழித்
தன்புடையதேவரரந்தையினைத்தீர்த்தருள்வாம். ()

என்றுதிருவுள்ளத்தெண்ணியேயருள்செய்து
கன்றுமனமுடையகாரவுணக்கடலுண்ணும்
வென்றியழலாம்வித்தகப்பேர்மேதகையோ
னென்றுமுருவதனையுற்றருள்வானும்பர்பிரான். (௬௧)

ஆரழற்சிகையணைந்தொளியவிரந்ததெனவே
சீரணிந்தமுடிசெஞ்சடைபுனைந்துதிகழ
யாருமஞ்சவருமெஞ்சலின்முகத்தினிடையே
கோரமிக்குடையகோலவிழிமூன்றுகுலவ. (௬௨)

திங்களம்பிறையின்வாளெயிறி ரண்டுசினவித்
 துங்கமூற்றவிதழின்புடைதுலங்கியுறவே
 பொங்குமின்னலதுபோன்றதொருநாவுகடைவா
 யங்குமிங்குமுறநக்கியனைவுற்றுநிலவ. (௬௩)

திருச்செவீத்துணைகள் குண்டலமணிந்துதி கழப்
 பொருப்புநேர்த்தபுயமங்கதமமைந்துபொலிய
 வருச்செயுங்கழுமுளொள்வசிகபாலமுடனே
 விரித்தயோகவுயர்தண்டமிவைகைகண்மிளிர. (௬௪)

வச்சிரப்படையின்வல்லவுகிர்மாட்சிபெறவே
 நச்சுவாளரவினண்ணியிடுமுப்புரியினூ
 லெச்சமின்மணிகொளார்மொடும்பிலதவே
 விச்சைஞாளியெனுமூர்திவிறன்மேவியுறவே. (௬௫)

கையுளார்கள் புனையாதமைகலன்கள் பல்வுந்
 துய்யமெய்யிணைபெற்றுமிகவுஞ்சுடர்தர
 வையமெங்குமுடிவெய்துபக்ல்வன்னிபொருவும்
 வெய்யமேனியொளிவிண்ணொளிவிழுங்கிமிகவே. ()

கழுதுபூதமுதலாயினகடுங்கிரகமுந்
 தொழுதுநோக்குமளவேயறவகன்றுதொலையப்
 பழுதினூதையினுமோங்குவிசையான்றுபயிலக்
 குழுவுகொண்டிடையசெல்லினுமதிர்ச்சிகுலவ. (௬௭)

பொம்மல்சேர்பகைவர்யாரையுமொருங்குபொடியா
 வெம்மைசெய்யுமொருவென்றியியன்மேவிவிராயச்
 செம்மையாரடியர்சேரலுறுசேம்நிலையாய்
 மம்மர்நீக்கியருள்பேரருள்வயங்கிமருவ. (௬௮)

முன்னமோர்பகலின்முண்டகன்முருந்தன்முரணிப்
பன்னருங்கடவுள்யாமெனவுடன்றுபடரு
மன்னபோழ்தவணமைந்தவ^{டி}வின்னுமமையாப்
பொன்னகர்க்கிறைவனாதிபரநோக்குபுசொலும். (௧)

தஞ்சமென்னநமைநண்ணியதவத்தினிமையீ
ரொஞ்சலில்பகைவரால்வருமிடுக்கண்வெருவைப்
பஞ்சதென்னவெரிதன்னிடையிற்பாற்றியருள்வா
மஞ்சலின்றியொருசில்பகலினீண்டையமர்தீர். (௨)

கந்தவேணமதுமைந்தனருள்கண்ணியுலகின்
வந்துதோன்றியுறுகின்றனன்மதிக்குமனையான்
முந்துஞ்ஞானுமுன்னவனைமேவலர்தமைச்
சிந்துகின்றவொருசிங்கமுகனென்னும்வலனை. (௩)

யானையின்முகமியைந்துடையதாரகனெனுந்
தீனமில்லிளவறன்னையும்விராந்துசெருவின்
மானமோடுவதைசெய்துமைமகிழ்ச்சிபுரிவா
னானதோர்திரொனவந்தர்த்தமக்கருளிான். (௪)

செம்மையாவினைபான்மையருள்செய்துமுறையே
மெய்மையாளுடையவைரவனெனுஞ்சிவபிரான்
பொய்ம்மையாரவுணர்பொன்றியுறவென்றியமரர்
தம்மையாரமுயல்கின்றனனுயர்ந்ததகையான். (௫)

ஞாளியூர்தியுடைநாயகன்விநாயகனெடுங்
கோளுறும்புரமகன்றுகுலவானவொலா
மீளருந்தகையின்மேவியயல்சாரவிரையா
வாளுறும்படிவவன்னிதிசைநோக்கிநடவா. (௬)

பாதமூன்றலினதிர்ந்துதி கழ்பாரசையவே
 தீதினேசைதனிஞ்சைகள் செவிட்டினிசையக்
 கோதிலாவிருகுரோச்மெலுமெல்லேகுறுகி
 மோதகங்கொளருண்முன்னவனேநோக்கிமொழிவான்.

தீயவல்லவ்ணர்சேனையயழித்திடுதியர்ம்
 றாயநம்புதல்வவென்னவருடோன்முகமுளா
 னாயிரங்கணுடையானொடுமழன்றுசெலவே
 மேயசேனையொடுமெஞ்சமரமுற்றதையரே. (எசு)

கண்டொர்மயிர் பொடித்துடலயர்ந்துகவலா
 விண்டுபோகவரும்வெய்யதொருபோரினிடையே
 தொண்டர்தந்துயர்தொலைத்தருளுமானேமுகவன்
 மண்டுசேனையவதைத்தருள்புரிந்தனனேரே. (எஎ)

நன்பெரும்பகவர்நாடலுறுமுண்மையறிவா
 ரின்பமாமுருவீசன்வடுகப்படிவனாய்
 வன்புறுந்தருவர்வாகினியைநோக்கியழியா
 வன்பினர்கடமையன்பினினளித்தருளிஞன். (எஅ)

இந்தநற்கதையியம்புபவர்கேட்பவரடர்
 வெந்துயர்ப்பிணிகள் வெந்துமிகுசெந்திருவுடன்
 சிந்தைசெய்தவைகள்சேர்ந்தெகினனூர்தியருளா
 ஸ்ந்தமார்பொழுதருங்கதியையேய்வர்சரதம். (எசு)

அசுரர் புராதனவனம்புகுபடல முற்றிற்று.

அசுரசங்காரப்படலம்.

என்று கும்பமுனி யோத லோடுமகிழ் வெய்து மா
தவர் கணத்தினோ, ரன்ற வன்றன்முக நோக்கி யேயி
வைக ளன்பி னோடுமுனா செய்குவார், மன்ற யாவுமு
ணர் முண்பு ளோய்நினது வாக்கெ னும்பொருவி ல
முதினே, நன்று றச்செவிகண் மாந்தி யும்பெருக நாந்
தெ விட்டுத் தலடைந்திலேம். (௧)

மாணு நல்லடியர் பத்தி யின்கணுறும் வைரவக்
கடவு ளாகவத், தேனு றுந்தருவர் தம்மை யெங்ஙன
மிறுத்தல் செய்தன * நெயிற்றணி, பூனு றுங்களப
முகவ னெவ்வகைம் போற்ற லார்குமுனை மாற்றி
னான், பேணி யிங்கிவைகள் யாவை யுஞ்செறியும் பே
ர ருண்முறைகை பேசுவாய். (௨)

என்ன வேவிரத மாதவத்தரிவை யிற்றை யோது
தலு மாகடனே, முன்ன முண்டருளு முனிவ னோது
வன் முனிவர் நல்வதன நோக்கியே, தன்னி கர்த்த
பொரு ளீவ தாய்ச்சுகுகொள் சாலும் வைரவ சரி
தையைப், பன்னு வாமதனை நன்னர் சேர்முனிவிர்
பற்று முள்ளமொடு கேண்மினோ. (௩)

ஆய காதையுட னங்கு சம்புனையு மங்கை கொண்ட
ருளு மண்ணல்விண், மேய வாசவனை யாதி யாவுடை
ய விண்ணு ளோர்களுடைய நண்ணுறத், தீய வல்ல
வுணர் சேரு றும்பெரிய சேனை யாகிய திகைக்கடற்,

போய னார்வலியை நீக்கி யட்டதொரு பொருவி லா
வகை"பு மறைகுவாம். (ச)

தும்பி மாமுகவ னும்பர் தம்மொடு தொடர்ந்து
சென்றவுணர் சேனைமேல், வெம்பி யேகுதலு மன்ன
நோக்கியிரு வெம்மை கொண்டிலவு தானவர், தம்
படைத்திறம் தணி படுத்திலகு தாரை வாண்முதல
தாங்கியே, யம்பு ராசியென வார்த்து வந்தெதி ரடை
ந்து ளார்பொர மிடைந்துளார். (ரு)

வேலை வீசினர்கள் குலம் வீசினர்கண் மேலை மங்
குலென வில்லுமிழ், கோலை வீசினர்க ளாகி யேபொ
ரலுங் கோட்டு மாமுக விநாயக, னலை வீசியடு கன்
ன லங்குவையி னாயி ரங்கொப்பதி னாயிரஞ், சாலை
வீசியதொர் தருவர் தந்தொகுதி தாக்கி னனுயினா
நீக்கினான். (சு)

விண்டி னுற்றமுடி யன்ன தண்டமொடு விண்டி
டாமுசல முற்கரங், கொண்டு நின்றவுணர் கூட்ட
ழிக்குமொரு கோட்டு மாமுகன் குலாவுரு, வண்ட
ரண்டமொடு பூதம் யாவையு மழிக்கு மொள்ளு
லுருத்திரன், மண்டு கத்திறுதி வாய்க்கும் வெவ்வுரு
வு மானு மென்னவுரை பன்னலாம். (எ)

வீர மிக்குடைய வேழ மாமுகவன் மேவி யிங்ங
னமு லாவலும், போரி யல்புணர் புரந்த ரன்பொரு
வில் புங்க வப்புயல் பொழிந்தவட், கோர வல்லடி
ணர் தம்மை நாற்புறமுங் கோலி நின்றெதிர் தடுத்த

னன், பேரு டற்றகுவ ராயி ரத்தர்பலர் பேரு ருது
பொரு திட்டனர். (அ)

இந்த வாறிவர்கள் வெயய போர்புரிய விந்தி ரத்
தலைவன் பன்முறை, நந்தை வாயினிடை வைத்தி
சைத்துமிகு ஞாட்பி யற்றியவர் யானாயுஞ், சிந்தி
யேயடலின் மிக்க வெம்மையுட றீர்ந்த ழிந்தொழிய
வாற்றியே, யந்த மார்பொழுதி னங்கி யென்னவவ
ணடுக ளந்தனி னிலங்கினான். (சு)

ஆய போர்முனையி லத்தி மாமுகவ னம்பு மாமழை
சொரிந்துநின், தேயு மாறுபொரு கின்ற வேலையினி
லெண்ப் தாயிரமி பங்கனும், பாயு மாப்புரவி பண்
ணு தேர்த்தொகுதி பத்தெ னப்பகரு மயுதமு, மேய
வன்னதொகை கொண்ட வாசிகண் மிகுங்கு முக்க
னும் விளிந்தவே. (க0)

பாடு றுந்தகுவ ரர்ப்பு தத்தொகை படைத்து ளா
ர்படி படைத்துளார், வாட லுற்றயரு மெஞ்ச லுற்
றபடை மூழ்கி யோடுதலை யுற்றன, வாடு றுந்தொழி
லின் வன்மை யாயினு வகன்றி ரிந்திடு பதாகினி, நா
டி யங்குறுகும் பாண்ட னும்பொருந னவிலு வா
னனி துதித்தரோ. (கக)

தான வர்குல முதித்து ளீர்மிகுதி சாலு நல்வலி
படைத்துளீ, ரான நீவிரிது போழ்தி னிச்சமரி
னஞ்சி யேகவச மெறுழ்வசி, யீன மில்பரிசை தோம
ரம்பரசு வென்னு மாப்படைகள் விட்டுவிட், னே

மோடுமெவ னோடு கின்றனி ருலைந்து பையுளினே
யெய்தியே. (கஉ)

தள்ள ருந்தகைய மான"முள்ளவர் தணப்ப் ரோவு
நீர் தணப்பினுங், கொள்ளு மின்களக மீது யான்வ
ருவல் கூரு மின்சமரி னென்றிடா, வள்ளு றும்படை
கொள் வாகி னித்தலைவன் மற்ற வாகினி தடுத்தி
ன், றுள்ள மாருநனி யூக்க மோடவ னுருத்து மொ
ய்யம ரியற்றுவான். (கக)

கார் முகம்பொருவு கார் முகத்தையிரு காலி னோ
டுபல கால்வளைத், தோர் முகம்புணர நாணி பூட் டி
நனி யொளிர்வ நற்குறி யியலுவ, கூர் முகம்பொலிவ
வெண்ணி லாக்கணைகள் கொளுவி யேயழன மாடுறு
ம், போர் முகம்பொலிவி நாய கன்மிசை பொழிந்து
ளான்மிக விழிந்துளான். (கச)

இழிந்த வன்பொழித லுற்ற தீக்கணைக ளேக நோ
க்கிய வுயர்ந்தவன், கழிந்தி டாமுறுவல் காய்க டிஞ்
செயிர் கலந்து கூர்சர மளப்பில, பொழிந்து வல்லை
யவன் மெய்த்தெ றும்படி புரிந்து பின்னவன் பொருந்
துதே, ரொழிந்த பாகுகொடி பூழி யாம்படி யுருற்றி
னன்சர ருவப்பவே. (கரு)

தேர ழிந்திடலு மாயை வன்மைமிகு திய வன்சி
ன்ம தெய்தியே, கூர ழிந்திடலில் வண்மை சேர்பர
சு கோதி லாவசி கதைப்படை, சூர ழிந்திடலை யாந்
று வோன்றனது துணைவ னேறியரு டேர்மிசைக், கா

சுழிந்திடைய வார்த்து வீசினன் கவன்று விண்ண
வர் கலங்கவே. (க௬)

விட்ட வெப்படைகள் வேக மோடுவர வேத மூ
லவுரு வெய்தினோன், மட்டி லாதகணை மாரி சிந்திய
வை மாய்ந்து போம்வகை யியற்றியே; சிட்டர் தங்
குமுனை வாட்டு றுங்கொடியன் சித்தைய வேதிரு வு
ளங்கொளா, வொட்டு போரினிடையங்கு சப்படை
யுழற்றி விட்டன னழற்றியே. (க௭)

அங்கு சப்படைய தொல்லெ னக்கடிதி னான்று
போயவனை யட்டபின், றுங்க மோடுமவண் மீண்டு
வந்தெவ்ருந் தொல்வி யப்புறவி நாயகன், செங்கை
தன்மிசையி னுற்ற தன்னதெரி சித்தர் கந்தருவ ரிரு
டிகள், புங்க வர்களிவ ருள்ள மாமகிழ்வு பூத்த வன்
றனை வழுத்தினார். (க௮)

தீமை மேவியகும் பாண்ட னின்னவகை தீர்ந்து
லத்தலு மருங்குசூழ், தோழு றுந்தருவ லோவ ருங்
கடிது துன்னி யோடுபவ ராயினு, ராம வேலைதனில்
வக்கி னுத்தசன னான்ற தந்தனெனு மிருவருந், தாம
வற்றையுற லோக்கியே யிரியுந் தான வப்படை திரு
ப்பியே. (க௯)

மிக்க சீற்றமொடு கண்டு ளோர்வெருவ வெய்ய
தேரின்மிசை யேறியே, பக்க நின்றறுபத் தாறு கோ
டியெனும் பாடி யோர்வுணர் பரவுறத், தக்க வன்
மையொடு தந்தி மாடிகவன் சார்ந்து நிற்புறு மடுங்க

னம், புக்கு நோக்கியெரி கால வேவிழிகள் புகலு வா
ர்மலையை யிகலுவார். (உ௦)

ஏவு முள்ளறிவி லாயு னாத்திடுதி பாரா நீவலியி
லாராயின், றேவல் செய்துநமை யெண்ணு ருதுமி
கை யுற்று நின்றனையென் றேறுதிடா, மேவி மீயுயரு
ம் வெஞ்சி னத்தினொடு வில்லி னொனோலி விளக்கி
பே, பாவி கட்கணுக லில்ல வன்றன்மிசை பகழி மா
ரிகள் பொழிந்தனர். (உ௧)

அன்ன காலேகரி மாமுகத் தவனை யண்மி நாற்புற
முஞ் சூழ்வுறு, மன்னி நின்றடல்கொ ளவுணர் சூல
முதன் மாப்பெ ரும்படைகள் விட்டனர், கன்னெ
ருங்கிவிழ வோச்சி னார்தருவின் கானி னெற்றினர்க
ள் கைகளால், வின்னெ டுங்கணைகள் வண்ண லத்த
வைகள் வீசி னார்முறைமை வீசிநார். (உ௨)

வேலை யென்னவருள் வேழ மாமுகனை வெய்யர்
சுற்றியம ராற்றலுஞ், சூல மேந்தியரு டோன்றல்
பார்த்திதழ் துடிக்க வேசினவி யொல்லையி, னால கா
லொடு சோம கன்பொருவி லங்கி மாமுகவ ள்மிதி
றற், கால வேகன்முத லாய பூதநாயுங் காவ லோர்த
மையு முதவினான். (உ௩)

உதவ லோடுமவர் யாவ ருந்தொழுத லுற்று நாற்
றிசையுஞ் சுற்றுறக், கதியை நல்லுயிர்க டங்களுக்
கருளுங் கால வைரவ் னெனும்பிரான், துதிக்கொ ண்
ம்புதல்வ தான வப்படைஞர் தொல்லு யிர்த்தொன்க

யை வல்லையின், வதைசெ யாமலிவ ணிற்ப தென்
னென வகுத்து நின்றமரி யற்றுவான். (உச)

ஞாள் யூர்தியொரு முத்த லைப்படையின் ஞாட்பி
ல் வந்துட னெதிர்த்திகன், மூளு மாற்றலர்த மெய்க
ள் போழ்ந்துபுவி முற்றும் வீட்டியுறு போழ்தினிற்,
றூளும் வக்கிரத மிட்டி ரன்கவுரி தனய னோடுசமர்
செய்தன, னீளு டற்பெரிய பல்வி னோன்வடுக நிமல
னோடுமம ராற்றினான். (உரு)

தொண்ட லங்கொடயு தத்தின் மிக்கவர்தஞ் சூழ
லைக்கடிது பற்றியே, கொண்ட கோடுகொடு குத்தி
வீழ்த்தலுறு கோட்டு மாமுகனை யண்மியே, மண்டு
வக்கிரத மிட்டி ரன்சினவி வல்லை யோர்கிரி பிடுங்கி
யே, விண்டு போயினையென் றோதி யேயதனை விட்
டு ளான்பெருமை விட்டுளான். (உசு)

விட்ட பேரகல மிக்க வேகமொடு மேவ லோடும
து நோக்கியே, யிட்ட ஷக்கிரியை தூறு மாக்குவிச
மென்னு கற்புகழ் படைத்துளான், மட்டி லாவலி
கொள்ளங்கு சப்படையை வல்லை யிற்செல விடுத்தன
ன், கிட்டு மாமலையை யட்ட தாலனைய கேடிலாப் ப
டை யுடைத்தரோ. (உ௭)

அங்கு சப்படையு டைத்த கோணமுடை யப்பெ
ருஞ்சயில மனைவரும், பொங்கு மற்புதம தெய்த வே
நிழல்செய் பொருவின் மண்டப வடிவமா, யெங்க
னையன்மிசை மெல்ல நண்ணியுள தேய தன்புரிவு

வறிதுறப், பங்க முற்றப்பொரு நன்சி னங்கொடு ப
ருத்த வெங்கதையொ டண்மினான். (௨௮)

ஆண்மி யேவினாவி னவ்வெ றுழப்ப்டைய யாற்ற
லோடுமிசை விசலும், திண்மை மிக்கதண நாய கத்
தகைமை சேரு நம்மிறைவ னோக்கியே, வண்மை
மிக்கவினே யாட, லாலதனை வண்புழைக்கைகொடு
பற்றினின், றுண்மை யில்லவனை யன்ன தேபடை
கொ டோச்சி வல்லுயிரை நீக்கினான். (௨௯)

வேறு.

செய்ய வார்சடை சேர்ந்து லாவிய சென்னி கொ
ண்டுள சித்தனும், வெய்ய செய்கையை யென்றுமே
செயும் வெய்ய னும்பெருந் தந்தனை, மையன்மார்பின்
தூடமுந்த வடிக் கழுக்கொடு கொந்தியே, கையி
னேந்தி மிகுந்த வார்ப்பது காட்டி யங்ஙன நின்றனன்.

இன்ன வாறிவர் மூவர் தாழு மிறந்து மன்னுயி ரோ
கலு, மந்தி லைப்படு தானே யாவையு மால காலனை
யாதியாத், துன்னு பாரிடர் தாக்க வோய்த்து தொட
ர்ந்து விண்ணவ றொங்கணு, மன்னி யோட்டிடலோ
டி யேபெரு மன்னன் மன்னுழி மன்னிய. (௩௦)

பின்பு வானவர் யாரு நின்ற ப்பெருங் களிப்பொடு
போற்றிடத், துன்பு நீக்கிடும் வைர வத்தனித் தோ
ன்ற லும்மவன் றோன்றலும், வன்பு றஞ்சமர் நாம் ப
நீரிய மாண்பு சேருறு தீர்த்தநல், லின்பு றும்படித்
ம்பெ யர்கொடி யற்றி னாருள் பற்றினான். (௩௧)

தீர்த்த மாயின செய்த வற்றுறு தீரமேனிகழ் பல்
வகை, கூர்த்த மானவர் கூட்ட மேபயில் கோல மா
ரிரு மிரங்கர், கீர்த்தி மிக்ஞற வாக்கி யேவலி கிளர்க
ணத்தொடு மூலமா, மூர்த்தி யாகிய தாடி முன்ன
மை முந்து நீர்நிலை மூழ்கியே. (௩௩)

கணங்கள் வானவர் வேண்ட விண்ண கயங்க ணீரி
டை மூழ்குவோ, ரணங்கு செய்பெரும் பாவ நீக்க
மடங்க லார்வகை போக்குற, விணங்கு நன்மகப்
பேறு முற்பல வெய்து வாரொன்றருள்செயாத், தண
ங்கொடம்பெயர் பெற்ற மாநகர் தம்மி லேற்றமொ
டுற்றனர். (௩௪)

எய்வ்பி னுக்கொரு வைபவ தாகிய வீசன் மெய்ய
ரு ளானையான், மைப்ப டிந்தெனு மூர்க்க னுய்த்தம
லேப்பெ ருங்குளை மந்திரத், தொப்பு நீர்த்தம தற்
கு நண்ணிடை யுற்று மேலேவி நாயகன், தப்பி லன்
பருக் கென்று நல்வரஞ் சாரு வித்தருள் கின்றனன்.

அன்ப ரானவர் தங்க ளுக்கிட ராற்று மாற்றல ரா
ற்றலை, வன்பு செய்தும் வைர வத்தனி வள்ள லுந்த
ன தீர்த்தமுன், நென்பெ ருந்திசை நோக்கி யேதிருக்
கோயில் கொண்டருள் கொண்டினுந், துன்பில் வ
னவர் மான வர்தொழத் தொல் வரம்புரி கின்ற
னன். (௩௫)

அசுரசங்காரப்படல முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௬௭௮.

௪ மயூரகிரிப்படலம்.

சேனை காவல றோனை யோர்கள் சிதந்த கைலையி
னாயகன், மேன நல்லரு ளா லழிந்திட விண்ணுளோ
ர்க ளியாவரு, மூன மார்மெலி வாற்று மீசனை யுற்று
வந்து வணங்கிபோ, யான தோத்திர மெண்ணி லா
தன வங்கு நின்று நிகழ்த்தினார். (க)

இன்ன நீர்ந்தவ ரான வானவ ரீறி னற்றுதி செய்த
லுந், தன்னி ருஞ்செவி சாத்தி யேடியார் தாணு வாகி
ய தற்பர, னுன்ன ருந்திரு வுள்ள மீதி னுவந்து மற்
றவர் காணுற, மன்னு நித்திய மங்கலைப் பெயர் மா
தொ மிம்வெளி வந்திடும். (உ)

வேறு.

வெள்ளியங்கிரிபோன் மிக்க வெள்ளிய முரிப்பும்
வேங்கைப், புள்ளிமென் றோல்சேர் வெந்தும் பொ
ன்மணி வற்க வாயு, மள்ளுகிங் கிணிப்பே ரோசை
யார்த்திங் கழுத்துஞ் * சூலங், கொள்ளுறும் வல
முற் காலுங் கொண்டமால் விடையின் மீதே. (ஃ)

வீற்றிருந் தருளிக் கற்றை வேணியிற் கங்கை யா
றுங், 'கீற்றுவெண் பிறையாஞ் சென்னிக் கிளரணி
தானு மேவ, நாற்றிருக் கரங்க டம்மி னவ்விபு மழு
வு மச்ச, மாற்றலும் வரமுஞ் சேர மணியொளி மிட
று மன்ன. (ச)

தெய்வவான் கங்கை யாற்றைச் சேர்ந்தகா ளிந்தி
யென்னச், செவ்விய கூதிர்க் காலந் திகழ்மதி கோடி
போலு, டெய்வரு மிடப்பான் மேவி வியன்கிளி
போலும் பச்சை, பைவரு மேனி வாய்ந்த வன்னை
யாந் தேவி யோங்க. (டு)

வாக்குள மகன்ற மேனி மாணலங் காண்போர்
தங்க, னோக்கினைக் கவர நான்கு துவன்மறை யருவ
ந் தாங்கி, நீக்கற நின்று மேன்மை நிகழ்த்திட வடி
யார் தம்மைக், காக்குறுங் கயிலை நாதன் காட்சிவிண்
ணவருக் கீந்தான். (சு)

சுதலு மன்றோர். நோக்கி யீறிலா விழைவால் வை
ய, மீதின யிரங்காற் றாழ்ந்தார் மேலுற வெழுந்தார்
துள்ளிப், பாதமோ டாடா நின்றார் பாடினார் பரவிச்
செங்கை, கோதறு முடிமேற் கூப்பிக் கொண்டுவை
யன்பிற் சொல்வார். (எ)

அறுகுணச் செல்வ நிற்பே ரருளின லவுணர் தப்
மைக், கதுவுகொள் வடுகப் புத்தேள் கயமுகக் கட
வுள் போரிற், நெறுகணத் தோடு நின்று சிதைத்த
னர் சிதைத்த லால்யாம், பெறுமிகு மச்சந் தீர்ந்தேப்
பேறெலா மின்னே பெற்றேம். (அ)

இந்தநற்கேத்திரத்தினிணையி லாப்பிரபாவத்தா
னந்தமதகங்கௌல்லாநசித்தன பெருகவாதி
யந்தமிழ்பெருமவல்லையமருல்கெங்கட்கீவாய் [லை
வெந்திறற்பகையின்றேனும்விசும்புறைவிருப்பேயிச்

தேருநல்லழகுவாய்ந்துசிறந்திடும்வளங்கண்மேவி
யாருமீக்கூறாநிற்குமிப்பதிமீதியாங்கள்
பேருறாதிருந்தியார்க்கும்பேரிறையானநின்னை
பேருறவழிபட்டெல்லையில்தோரானடுவாழ்தும்.

ஆயினற் சேனை மாண்ட தாற்றலின் றுகி யோடிப்,
போயதா னவராற் கேட்டுப் பொருவினல் வரங்கொ
ண் டிற்ற, தீயனாஞ் சூர பன்மன் சினவியே தானே
யின்று, மேயதோர் பகைமேற் கொண்டு விரைந்து
வந் திடுவான் றிண்ணம். (கக)

அன்னவ னரிய வாற்ற லடக்குத லெவர்க ளாலு,
முன்னரி ததனால் யாங்கண் முடிவிலாப் பணிப்புக்
கொண்டே, மன்னிய கருணைக் கொப்பில் வைப்பெ
னும் பகவ வன்னான், நன்னுயி ரொழியச் சூழ்ச்சி
சமைத் தெமைக் காத்தி யென்றார். (கஉ)

என்றுவிண் ணப்பஞ் செய்தே யிமையவர் குழா
ங்க ளெல்லா, நின்றிட வடிவார் மீது நீடருள் புரியும்
பெம்மா, னொன்றிய வமுதந் தன்னை யுறுசெவி வாக்
கு மாபோ, னன்றவர் தம்மை நோக்கி நயந்திவை ய்ரு
ளிச் செய்யும். (கங)

அஞ்சலிர் வான நாட்டி ரடைந்திடு முமக்கு' நன்
மை, தஞ்சமா நம்மைச் சார்ந்தார் சார்வரோ சிறிது
மச்ச, நஞ்செய நன்னை யெண்ணு னம்மிடைச் சரண
முற்ற, துஞ்செயி ரில்லா வாழ்வு தூறிட முயன்றான்
நீயோன். (கச)

அன்னவன் றன்னைக் கோறற் கமைந்ததோ ருபா
யஞ் செய்தா, மென்னையோ வென்று நீர்கேட் டிடி
னுரை செய்துங் கேண்மின், றன்னிக ரில்லா வாற்ற
ற் சண்முகத் தனய னுலம், மன்னவன் றுனைவ ரோ
டு மற்றைய ரோடும் வீவான். (கரு)

அனையவனன்றிச் சூராமவுண்ணையடவல்லாரயா
ரினையனுநங்கனுற்றவினையிலாத் தேசினின்றும்
பனிவரையென்னுஞ்சீர்சால்பருப்பதச்சாரல்சார்ந்த
நனிதிகழ்சரவணத்தினள்ளுறத்தோன்றியுற்றான். ()

சுரனுறுமடியார்கட்குச்சார்புகைநீக்கவல்ல [மி
முருகவேடன்னைச்சேனைமுதல்வனாவரித்துக் கொண்
னருமைசாலனையனம்பேராணையாற்றாணைவேந்தா
மருவுவனவனாவல்லமருவலார்தம்மைவென்மின். ()

என்னவேயருளிலேனையெரித்தவன்வேனையுள்ளத்
துன்னினனுன்னலோடுமுயர்சரவணத்திறுன்றி
மன்னுநல்வேளுமன்னவகையினையறிந்துதாதை
யன்னையாமிருவர்க்காணவாசைமீதுரக்கொண்டு. ()

பயிலுறநீல்வெற்பிற்பரிதியொன்றுதித்தாலென்ன
மயிலுயருந்திமீதுவனப்பொடுமிவந்துதன்னாற்
குயிறருகணங்கள்சூழக்கோலநல்லுமையாள்வந்த
புயறவழ்பொருப்பினின்றும்பொருக்கெனவந்தானம்மா

மருவுறு மாரன் மீதர் வளர்த்தலாற் கார்த்தி கே
யப், பொருவிலாத் திருப்பேர் கொண்ட பொருவளி

க் குமரப் புத்தே, ளளாயெனும் * புகைக்கு மேலே
யடைந்திடுந் தகைமை யன்பின், கரையிலன் கயிலை
நாதன் கண்டனன் கவுரி யோடும். (உ௦)

' கண்டிடுந் கயிலை நாதன் கணிப்பிலா மகிழ்ச்சி யுள்
ளங், கொண்டனனன் பினற்பால் கொங்கைகள் சொ
ரிந்து விம்மும், வண்டலர் குழலி யோடு மால்பிடை
மேல்கொண் டேகி, யண்டர்க ளெவருஞ் குழ வண்
மினான் குமர வேளை. (உ௧)

தாதையு மன்னை தானுந் தன்னுழை யேகல் கா
ணூஉ, மேதகு கந்த வேளும் வியன்பெரு மகிழ்ச்சி
யெய்திக், கோதிலா மஞ்ஞை நின்று கொம்மென
விழிந்தே யன்னார், பேதுற வகற்றி யின்பம் பெருக்
கும்பே ரடிக டாழ்ந்தான். (உ௨)

திண்ணிலந் தாழுஞ் சேயைத் திருக்கையா லெடு
த்துப் புல்லி, யண்ணலு மம்மை தானு மார்வமோ
டுச்சி மோந்து, தண்ணிய மடிமேல் வைத்துத் தனி
த்தனி மகிழ்ந்தி யாரு, மெண்ணுறத் தமக்கு நாப்ப
ணிருத்தினர் கருணை மெய்யார். (உ௩)

பகலிரவினுக்குநானும் † பகலுறுமாலையென்ன
விகபரமீவார்தங்கட்கிடையின் வீற்றிருக்கும்வேளை
மகபதியாதியாயவானவராணோர்யாரு
முகவையிற்பணிந்துபோற்றியுயர்திருமுன்னர்நின்றார்.

அவ்வழிச் சிவனா மெங்கோ னருமைசால் சேயை
நோக்கிச், செவ்விதா மன்பி னோடுஞ் செப்பியே யரு
ள்வான் மைந்த, வெவ்வமிலிந்தி ராதி யிவ்விமை யவர்
கள் சூரால், வெவ்விய வெருவு கொண்டு மெய்ப்
புகல் சார்ந்தார் நம்மை. (உரு)

ஆதலி னவர்கட் கன்பா லடுபடைத் தலைமை பெற்
றுத், தீதுறுஞ் சூரை மற்றைத் தருவரை வினாவிற்
செற்று, மாதாய ரொழிப்பா யீண்டே வன்படைத்
தலைமைக் காவிப், போதிவர் நீரா லாட்டப் பொருந்
துதி யைய வென்றான். (உசு)

என்றுகை லாயந்த னீயம்பியே யருளக் கேட்
டுத், துன்றிய வலிமை மிக்க சுப்பிர மணியப் பெம்
மா, னன்றது செய்வ னென்ன நவின்றன் னதனை
யோர்ந்து, மன்றிவே மகிழ்ந்து வாணோர் மாண்டன
னிணிச்சு றென்றார். (உஎ)

பின்புநல்லின்பநல்கும்பிரானருளாணதாங்கி
மின்பயின்மயூரமீதுமேவியகார்த்திகேய
னென்பெருவீரன்றன்னையிந்திரன்முதலாந்தேவர்
வன்படைத்தலைவனாகமதித்துநீராட்டினார்கள். (உஅ)

ஆட்டிநல் விசாகற் போற்றி யறுமுகம் படைத்த
மேலோ, யீட்டுபல் பாவஞ் செய்யு மிழிந்தகு றொம்
மைச் சால, வாட்டுறு கின்றா னெந்தாய் மைந்தார்நற்
னுணைவர் சூழ்வோர், கூட்டமோ டவனைவீட்டிக் கோ
தற வருடி யென்றார். (உக)

என்றுநின் நிரந்து வேண்டு மிமையவர் தமக்குச்
செவ்வேண், மன்றல் லருளைச் செய்ய மாயனு மய
னுந் தேட, வன்றுநின் றருளு மூர்த்தி யயிப்படை
யொன்று நல்கி, வன்றிறற் சூனாக்காதி வருகென
வருளைச் செய்தான். (௩௦)

செய்தலும்வீரவீரன்றிருவடிவேலைவாங்கி
யுய்தரவுயிரையோம்புமொருதனித்தந்தைதாயர்
மெய்தருசரணந்தாழ்ந்துவிடைகொடுவீரவாகுக்
கைதருபடையோனாதிக்கணத்தவர்குழநீங்கி. (௩௧)

பண்ணவர்பரவியார்ப்பப்பல்லியாந்துவன்றியார்ப்பத்
திண்ணியவீரரார்ப்பச்சேனைகன்பிறவுமார்ப்ப
விண்ணியுலாருயார்க்குமேவரும்வேலோன்சென்று
கண்ணியதரங்கமார்க்குங்கருங்கடல்கடந்துபோந்து.

போரியல் பகைசூழ் மாயா புரந்தனிற் புகுந்து நே
ருந், தாரகன் றன்னை யேனைத் தருவரைத் திறல்கொ
ள் சீயக், கோரவத் திரனைக் கொன்று கொளற்கரு
வரமேற் கொண்ட, சூரபன் மாவை யட்டித் தொ
லைவிலா வாகை சூழ. (௩௩)

இயந்தலை தோறும் விம்ம விமையவர் சூழாங்க
ளெல்லாம், வியந்துபோற் றெடுப்ப வுள்போய் மே
வலன் சிறையி னீக்கிச், சயந்தனைக் கொண்டு மீண்டு
தண்புன லருத மேன்மைக், கயந்தலை சூழும் பூமேற்
கயிலையை படைந்தான் மன்னோ. (௩௪)

தன்னேமுன் விடுத்துத் தாமுந் தணந்தவண் வந்து
மேலா, மின்னிய நிலையோ மிற்ற விருமுது சூரவர்
பாதஞ்; சென்னியிற் கெடண்டே யுள்ளந் திகழ்தரு
மகிழ்ச்சி யோடு, முன்னுற நின்றான் தேவர் மொய்த்
தனை வோருஞ் சூழ. (௩௫)

தந்தையுந்தாயுமில்லாச்சங்கரன்தேவியோடு
முந்துறநிற்குஞ்சேயைமுதத்தொடுமெடுத்துப்புல்லி
மைந்தநீசூரன்றன்னையாய்த் துவந்தனையோவென்னக்
கந்தனின்னருளாலட்டேனென்றலுங்கருணை பூத்தான்.

அப்பொழுதம் ராஜே ரண்ணலை வேண்ட லுற்
ற, ரிப்புவி மீதே யெங்கு னிகற்படைத் தலைமை
பூண்டான், மெய்ப்பிடு மங்கு னேயிவ் வியனறு முகங்
கொ டேவன், வைப்பின்வீற் றிருக்க வுள்ளம் வைத்
தரு ளென்று தாழ்ந்தார். (௩௬)

மண்ணுறு கைலை யண்ணன் மீற்றது செவியிற் கொ
ண்டே, யுண்ணிறை கருணை யோடு முரைத்தவத் தல
த்துச் செவ்வே, ணண்ணிவீற் றிருக்க வாணை நல்கி
வான், செல்வ மெல்லாம், விண்ணவர் வேந்தற் காக்கி
வியனருள் செய்தான் மேலோன். (௩௭)

மாவுயர் செல்வம் பெற்ற வலாரிவா னவர்கீ ளோ
டுந், தேவர்தந் தேவைத் தாழ்ந்து சீர்தகப் போற்றச்
செவ்வே, ளாவயி னப்பனம்மை யடிதொழுஉ விடை
பெற் றொண்பூத், தூவுபண் ணவர்கள் சூழத் தூவி
மா மயின்மேற் கொண்டான். (௩௮)

தெய்வதயானையம்மைசீர்கெழுவள்ளியம்மை
மைவருகண்ணூர்தம்மைவனப்பினிற்கொண்டியாங்க
ளவ்வரமுகங்களாறுமுற்றாள்வள்ளறென்கீழ்க்
கைவருதிசையின்மூன்றுகுரோசமேற்கலந்துவந்து()

சரவணிப் பெயர்கை யென்னுந் தன்னீகர் தடமொ
ன் றாக்கிச், சுரரொடு மன்ன தீர்த்த தோயுத்தின்
மூழ்கி யாங்கண், மருவியே படிவோ ரொண்ணில் வர
ம்பெற வருளி மேலாங், கிரிமிசைக் கோயில் கொண்
டு கிளர்ந்துவீற் றிருந்தான் மாதோ. (சக)

திருமலர்மலர்ந்ததன்னதிருமுகமாறுந்தெய்வக்
குருமணிமகுடமாறுங்கோதினல்லடியார்தங்கட்
கருளுறுவிழிமூவாறுமணிக்குழைக்குழையீராறு
மருவொளிச்சத்தியாதிவான்படைக்கரமீராறும். ()

கனகவுத் தரியத் தோளுங் கண்டுகை முந்தான்
மார்பும், புனைதுகி லளையும் பொன்போற் பொலிதி
ரு வடியும் பொற்ப, வளைதரு மயின்மேற் கொண்டு
வனிதைய நிருபான் மன்ன, நனிதரி சிப்போர்க்
கென்று நல்வர நல்கி வைகும். (சக)

கிளத்துறுதலமயூரகிரியெனவென்றுமுள்ள
துளத்திடரொழிவுற்றுய்ந்தவுயர்நிலத்தரசனேனை
வளத்தருவானோரோடுமகிழ்சிறந்தறிஞருள்ளங்
கொளத்தகுங்குணைத்தாழ்ந்துகோதறவழுத்தலற்றான்.
வீரருள்வீரபோற்றிவிழுத்தஞ்சும்பெரியோய்போற்றி
காருறுகண்டத்தெந்தைகளித்திடுமவடிவாய்போற்றி

நேரினற்கடரோபோற்றிநிகழ்த்தருவலியாய்போற்றி
யேருறுமறுமுகங்கொளிறைவனேபோற்றிபேர்ற்றி.

தேறிநல் லடியார் துனிபந் தீர்த்தருள் செய்வாய்
போற்றி, யேறுடைப் பகவன் பெற்ற வெந்தையே
போற்றி கங்கை, யாறுற வந்தாய் போற்றி யெழின்
மயின் மலையாய் போற்றி, யாறுமா முகங்கொண் டிற்
ற வண்ணலே போற்றி போற்றி. (சசு)

செம்மைநல் லருள்வாய்ந் துள்ள திருவுரு வுடை
யாய் போற்றி, நம்மிரு கண்களுடு நண்ணுமா மணி
யே போற்றி, யம்மைய ரிருவர் நீங்கா வருட்பெருங்
கடலே போற்றி, யிம்மயின் மலையிற் றேன்று மெம்
பிரான் போற்றி பேர்ற்றி. (சசு)

என்னநின் றன்பி னேத்தி யிந்திரன் விடைபெற்
றேகித், துன்னுமச் சுரர்கள் சூழத் தொன்மைசேர்
தறக்கம் புக்கு, மின்னிடை வல்லார் கொங்கை மெல்
லிதழ் முருந்து மூர, லன்னமென் னடையா ளின்பத்
தமர்ந்துவந் திருந்தா னன்றே. (சசு)

பொன்னடிப்பூசைசெய்தபுலவர்க்குப்பேறுநல்கி
மன்னியகயிலைநாதன்மகிமையுமனையவள்ள
னன்னிலைகொண்டுமேவுநகரினுக்கிளைசையாம்பேர்
துன்னியவழியுமெல்லைத்தொடர்புந்குறியுமெய்யீர்.
வயிரவபுரியுமற்றைவிநாயகபுரியுமாட்சி
யுயருநன்மயூரவெற்புழுதித்ததுமுரைத்தாமிந்த
பியனுசரிதம்யார்க்குமிக்கதோர் தூய்மைநல்கும்
பயிலுறுபாவமெல்லாம்பாறவேசெய்யுமன்னே. (1)

சித்தநற் றீர்த்த மாடித் திருக்கயி லாய நாதன்,
மெய்த்திரு வடிக டாழ்ந்து வியன்பரு வத்து மென்
று, மித்தகுஞ் சரிதங் கேட்போர்க் கெப்திடுஞ் செல்
வு மென்ன, முத்திற வுலகு மேத்து முத்தமிழ் முனி
வன் சொற்றான். (ருக)

மபூரகிரிப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - எடகூ.

கண்ணுவமுனிப்படலம்.

மொழிதரல் கேட்டு லோபா முத்தினை கொழுந
கும்பத், துழிதரு முனிவ நின்சீ ரொருமுக மதியி
னின்றும், பொழிதரு சரிதை யென்னும் புரிசுதைப்
பெயலே யாங்கள், கழிதரப் பருகி யின்னுங் கருத்
துறத் தெவிட்டி லேமால். (க)

பருகிய வேண்டும் காதல் பற்றியுள் ளேவு மாற்றா,
லொரு பெருங் கயிலேநாத னுயர்தரு மகிஷ மயின்னு,
மருளுகி யென்று தூயோ ரஞ்ச லித் தறைத லோடு,
மிருடிகண் முதல்வன் கேட்டே யின்னண மருளிச்
செய்வான். (உ)

வேதநன்குணர்ந்தமெய்யீர் வியன்கயிலாயநாத
வேதருமகிமைகேட்கவுளத்திடைமுயலலுற்றீ
ராதலினீரோபேற்றையுடைந்துள்ளீர் இளைசைப்பேருக்
கேதுமற்றொன்றுமுண்டா லியம்புதுமதுவுங்கேண்மின்

வேறு.

மங்கை யுடைய பெருமானே மனத்து ணிறுவீ மங்
குனிகர், செங்கை யுடைய பகீரதமன் செய்த லரிய
தவஞ் செய்யக், கொங்கை யுடைய கொன்றை மலர்க்
குழகன் புவியிற் செலவுய்த்த, கங்கை யுடைய கண்
யினொரு காலமுறைந்தா னன்ன வன்றான். (ச)

பெருமை திகழும் கண்ணுவப்பேர் பெற்றோ னோ
திப் புருகுற்சற், கருமை திகழு மொருமைந்த னமை
யுந் திரிடு தச்சியுவுக், கொருமை திகழும் பின்னோ
ன் யோக வலிமை யுடல்கொண்டோ, னிருமை திக
ழும் கருமமவை யாவு மொழுகும் வன்மையுளான். (.)

விதிவி னெவரும் போற்றவரு மேலாந் தரும நிலை
யுடையோன், முதலும் வழியுஞ் சார்புமெனு முந்
நான் முழுது முணர்ந்துடையோன், றுதி கொள் வே
த சிரங்களிடைத் தொடரும். பொருள்க டேர்ந்து
டையோன்; றதையுஞ் சடைமண் டலமாதித் தவஞ்
செய் கோலச் சால்புடையோன். (கூ)

எல்லா வியலு மியைந்தாடன் வியலு மறனுக் கே
ற்றநிலை, நில்லா வியலு நியதியின ணிகரி னிறைகொ
ள் பரானந்தை, வெல்லா வியலிற் றுணைவியொடு
மேவியனைய மாதவர்கோன், பொல்லா வியலிற் புரா
போக்கும் பொருவில் கொடிய தவம்புரிவான். (எ)

உணவை யொருவி யைம்பெற்றிவா யுதிக்கும் புல
னே யடக்கிவர, மணவு மோன முத்தியாயோ டான்

ற சின்முத் தினாயையுங்கொண், டிணையு மூக்கு து
தியின்னிடையிரண்டு விழியு முறக்கிடத்தித், தணிவி
ன் மேலேக் கீழைவளீ தடுத்து மனமாப் வாரிசமேல்.

சோதி யாகி யற்புதமாய்த் தூய பரம வெளியாகி,
யோதி யாகி யானந்த வருவா யுயிருக் குயிராகிப்,
பேதி யாத பரம்பொருளாய்ப் பிறங்கும் பரம் சிவந்
தன்னைப், பாதி யாது பதித்துநெடும் பருவ மொழி
யாத் தவத்திருந்தான். (கூ)

இந்த வாறு கந்தினசை வின்றி யிருப்பக் கடமை
முத, லந்த் மில்லா விலர்குகள்வந் தணுகி மெய்யை
யுரைத்திடுமாற், பந்த வேணிக் கற்றைமிசைப் பல
வாம் பறவை வெருவின்றி, முந்த வமைத்துக் கூண்
டனு முட்டை யோடு முவந்துறைந்த. (க௦)

யோக நாடுங் கண்ணுவன ரோங்கும் வளியை யிரு
வழியிற், போக நாடி நடத்தாது புகரி னடுவா நாடி
யினு, ளேக நாடித் தடுத்துக்க வெழிலிற் றலையி னழ
ரோன்றி, நாக நாடு விரைந்தணுகி நாகர் குழுளை வ
ருத்தியதே. (கக)

வருத்த லோடும் வானாளு மன்ன னாய மகவேந்த,
னுருத்த தவத்தி னழற்கிளர்ச்சி யூற்ற நோக்கி யுள
மாழ்கிப், பெருத்த மகிமைக் கண்ணுவனார் பேணுந்
தவத்திற் கிடையூறு, பெருத்த மதித்துப் பலவாறு
பொள்ளென் றினைய துணிகின்றான். (கஉ)

முனிவன் பழுவத் தமரிருக்கை முன்னம் வாளொன் றுறச் செய்து, பனவன் வழுவ மொன்றுமவ் படுக்க வினாந்து படர்கின்ற, சீனவும் வேங்கை வடிவொன்றுந் திறத்தி னிரண்டுங் கடிதெய்தி, யுனவு மரிய மாயயினு லுற்றே யாங்க ணியன்றிடுவன். ()

பார்ப்பா னவனைப் படுக்கவரல் ,பார்த்தும் வேங்கை தனைக்கொல்லக், கூர்ப்பா னலனா யம்முனிவன் கொன்னே யிருப்ப னதுபோழ்தின், வேர்ப்பா னவனை வெம்புலியால் விளிவித் துறினவ் வருபழியா, னார்ப்பா னவனு நலிந்துதவ மகல்வா னமது நசைமுற்றும். (கச)

அன்றே னமது பதந்தனை யாய தவஞ்செய் மா தவர்கோ, னன்றே பெறுவ னமதுயர்வு நலியு மீது தின்னமதா, மென்றே யுளத்திற் றுணிந்தவன்மு னிலங்கு மொருவா னுறச்செய்தே, யொன்றேய் பனவன் புலியுமென வுயரு மாயை கொடுவருமால்.(கடு)

பம்பு மொளிகொள் பூதியனாய்ப் பரவு மக்க மாலை யனாய்ச், சம்பு சிவமா தேவவெனச் சாற்று மொலியு முடையவனாய்க், கம்ப மடைந்து நரைமிக்கே களாயி றினாயாற் றோல்கருங்கி, வெம்பொ னனைய பற் கழன்று விழிகண் மயங்கு முருவினாய். (கசு)

தளர்ந்து தளர்ந்து தள்ளாடித் தகையுந் தாள்க னுடையவனாய்க், கிளர்ந்து புலியின் றொடர்வதையோ கிடைத்தே னின்னைப் புகலாக, வளர்ந்த கருணை மா

தவத்தோய் வலிந்து' காத்தி காத்தியென, வுளர்ந்த மனமோ மொத்தணுகி யற்றான் மாய மறையோனே.

காயு மழல்போற் றறுகண்ணார் கண்க ளிரண்டும் பொறிகாலப், பேயு மருளு முருமிடயிற் பேழ்வாய் நின்றுங் குமுறலெழச், சேயு ளடிசேர் வள்ளுகிர்க்கள் செறியும் படையிற் கூர்ந்தொளிரப், பாயு மாய் வுழு வைகிழப் பார்ப்பான் றன்னேத் தொடர்ந்தன்றே. ()

மறையோன் சரணம் புகுந்ததுவும் வயமாக் கொல்ல வந்ததுவு, முறையோ வுற்ற வொருவாண்முன்னுற்ற வாறும் பார்த்தறவோர்க்," கிறையோன் வேங்கை தொடருமிவ னெம்மை வந்து புகலடைந்தான், குறையோ தாத புலிக்கொலையும் கொடிதென் றுன்னி நின்றனனே. (௧௬)

நின்ற காலே பெய்யம்மறையோ னேர்ந்து நின்று கைவிதிர்த்தே, யொன்று முயிர்ப்பு மிக்கவனு யுணர் த்து கின்ற னருணிதியே, யின்று நின்னைச் சரணபுக்கே னென்னை யுயிர்தந் தளிப்பதற்கு, மன்ற வலிய புலிதனையில் வாளி னுலே வதைத்தருடி. (௨௦)

இந்த வகையி னுயிர்தந்தே யென்னை யளிக்கி னற னுண்டா, மந்த வகையின் வறிதுறுத லாகா தின்னே யகீங்கோடி, யெந்த வகையு முயிர்க்கோற லேன மெனினு மெனைப்புரக்கு, முந்த வகையிற் பாவமிலை யுண்மை யீதென் றுரைத்தனனால். (௨௧)

விருத்த னிசைக்கு மொழியெல்லா மேலோன்
கேட்டு வறிதுற்றா, னுருத்து வந்த குயவரியு மோடி
வந்த தவற்காதத், திருத்த முனிவன் புலேநோக்கிச்
சிறந்த வந்த வந்தணனைப், பெருத்த பாவங் கோற
வினிப் பெட்டி கா திவனை விடுகென்றான். • (௨௨)

என்ற மொழியைக் கேட்டவரி டேறு நகையா வி
வையுரைக்கும், தின்றி யாகவிவன் கிடைத்தான் நெ
ய்வத் தாறே யந்தணனை, யன்றி யெவனே யாயினு
மென் னவனைக் கொல்லிற் பெரும்பாவ, மொன்று
மென்றாய் முனிவவஃ துண்மை நூலின் கருத்தன்
றல். (௨௩)

பெரியா யுயிரின் கொலையேதும் பெருக்கும் பாவ
நினக்கென்று, மரியா மறஞ்செ யெனக்கென்று மது
வே யறமா மறிகெவனப், பரியா மனுமோ டிவையு
ரைத்துப் பாணி யாது தொடர்ந்துபுயல், சொரியா
நிற்கு மடங்கலெனும் துழனி யோடும் பற்றியதே. ()

அறனோ யறவோய் காத்தருளென் றரற்றுங் கரவி
ன் மீறையோனைத், • துறவோர் தலைவன் கொல்லலெ
னத் தொடர்ந்து பலகாற் கூறியுளம், பிறவோர் செ
யலு முறியாது பேதுற் றிருப்ப வீர்த்தோடிப், பிற
வோ ரிடையின் வினாந்துகொடு போந்த தந்த வரிப்
புலியே. (௨௪)

கண்டா னதனைக் • கண்ணுவப்பேர்க் காட்சிமுனி
வன் கருத்தி னிடைக், கொண்டா னவலம் பெரிது

முறக் கோதி லமிழ்த நெடுங்கால, முண்டான் கடு
வை யுண்டெனவே யுயங்கி மயங்கி யீதென்னே, ம
ண்டா னிகழ வந்ததென லுக்குத்து மேலு மிவைமதி
ப்பான். (௨௬)

புகலா மயபாற் புகுந்தோனைப் புலிதான கொல்ல
விட்டமையாற், றொகலா நெடும்போ துழந்த தவத்
தொன்மை தன்னான் மருவுற்றே, யகலா திருந்த பய
னெல்லா மகன்று போயிற் றென்செய்கே, னிகலா
லுயிரைச் செகுக்கைபழு தென்னு தூலைக் கடைப்பி
டித்தேன். (௨௭)

சரணம் புகுந்தோன் றனைவிட ற்க சார்ந்த வவனை
த் தாங்கும்வழி, மரணம் புகினு மறலென்ன வகுக்
கு தூலின் வாக்கினுக்கோர், முரணம் புகவே முடிந்
தமையான் முந்து மிந்தத் தீவினையான், விரணம் புக
வே விளைந்துளது விளம்பி னினியிங் கென்னாகும்.

எங்கே யெங்கே யெதுவெதுவந் தெய்த வேண்டு
மது வதுவந், தங்கே யங்கே நேர்ந்தெய்து மையுமில்
லை யென் மாட்டித், தங்கே னத்த பெருந்தீங்கைத்
தவிர்க்கத் தூரஞ் செல்வனென, வெங்கே தத்து ம
னத்துன்னி வெறுத்தே யுயிரைத் துணிந்தெழீந்து.

தந்தை தன்னை முன்னவனைத் தாழ்ந்து தன்னோர்
பன்னியொடுந், சிந்தை சேர்ந்த துயரினெடுந் செ
ல்ல முயன்று கங்கைமுத, லெந்தை மகிழ்ந் தீர்த்தங்க

ளீறில் காசி முதற்பதிக, ணிந்தை யகலு மையாண்டு
நிறையும் வரையுஞ் சஞ்சரித்து. (௩௦)

நிகழும் தவள நாவலின்கீழ் நீர்மேன் முளைத்த
பெருமானார், புகழும் படியே யடியவர்க்குப் புகலா
விருந்து நல்லருளிற், நிகழு மாணைக் காவதனிற் றெ
ய்வ வ்யத்தால் வந்தடைந்தா, ணிகழும் படிசே ரின்
னவினை யெய்தி மாழ்கு மிருந்தவனே. (௩௧)

வேறு.

அன்னபதி¹முன்னுளதா யன்னமொடு காரண்டந்,
துன்னுவதாய்ப் புண்ணியமாய்த் தாய்மைமிகு நீரு
டைத்தாய், மன்னுமிரு கலாமாலுஞ் சங்கரனும் வய
ங்குவதாய்க், கன்னிமதி கழிமதியிற் கங்கைமுத னதி
க்குயர்வாய். (௩௨)

நடுத்திகழு மரங்கத்து நாயகனை மாலிகைபோற்,
றொடித்துலவுந் தொடர்பினதாய்த் தொன்மையதாய்
ச் சையகிரி, யிடத்துதித்துப் பெருகுவதா யீறில்கட
ல் கேருவதாய்த், திடத்தமரர் கணமெல்லாஞ் சே
வைசெயுங் காவிரியை. (௩௩)

கண்டுபெரு மகிழ்வோடுங் கலந்தாடித் தனவயமா
ப், பண்டுதொடர் பாவமெலாம் பாவித்து நாவலடி,
கொண்டருளு மகிலாண்ட நாயகிதன் கோமாணை
தொண்டமையத் தோழுதேத்தித் தொன்னிகழ்வு
சொலிநின்றான். (௩௪)

அங்கதற்குத் தென்றிசைவா யடைந்துதிரு முடிமீ
து, 'செங்கதிரை யணிந்தருளித் திகழ்சுகந்த குந்த
ளையா, மங்கையொடும் வீற்றிருந்து மனைத்தாயு மாகி
யருள், சங்கரனைப் பணிந்தேத்தித் தனதுளத்தி லி
வையுன்னும். (௩௫)

இப்பதிக்குத்தென்றிசைபுக்கிராமேசஞ்சென டுபெரு
விப்பிரகத்தியைநீக்கும்வியன்புனிதவிந்கோடித்
துப்புலவும் * புட்கரத்துஞ்சுரர்முனிவர்பிறரோத்து
மொப்பரியசேதுவினுமுழுவலொடும்படிந்தாடி. ()

பத்துநிசைச் சென்னியனைப் படுத்தபழி பாற்றிட்
முன், மெய்த்திருமால் பதிட்டைசெயு மேன்மைதி
கழ் பரம்பொருளா, முத்தமனைத் தரிசித்தே யுயர்
தேவர் கந்தருவர், சித்தரொடு கின்னரர்கள் சிறப்பு
டைய திருமுனிவர். (௩௬)

அனைவோரும்போற்றுவதாயள விலருந்தீர்த்தங்கள்
வனைகந்தமாதனமாம்வரையினைக்கண்டிருந்தீர்த்த
மெனையவுமேபார்த்தாடியிருமைநலம்பெறுவனென
மனமுறமற்றிவையுன்னிவழிக்கொண்டிவந்திடுவான்.

தென்றிசைசார் வழிச்செல்லுந் திருமுனிவன்கோ
கன்ன, மென்றுபுகழ் திருப்பதிசென் றேற்றபெரு
நாயகியைத், தன்றலைமை யறியாத தன்மையனைக்
கண்டிறைஞ்சி, மென்றழைய பொழில்சூழ்மெய்ய
மெனும் வெற்படைந்தான். (௩௭)

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடலம். கடுள்

சத்தியபுட கரிணியெனுந் தடத்தாடிச் சத்திய
வெற், புத்தமனைத் தரிசனஞ்செய் துறவணங்கிப்
போற்றிடுத்தே, யத்திசைக்குத் தென்றிசையி ன
டைந்துபுரா தனகான, மெய்த்தலத்து வந்தனனின்
மேலாய புண்ணியத்தால். (சு0)

கண்ணுவமுனிப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - எசுசு

10 கண்ணுவமுனிபேறுபெற்றபடலம்.

சொல்லரியவியப்பின் தாய்த்தொன்மைமிகுமேன்மை
புல்லரியவக்கானம்புகுந்தமுனியுறநோக்கி [யதாய்ப்
யொல்லரியவுளத்தெளிவுற்றொப்பிலி றும்பூதடைந்து
வெல்லரியகற்பினளை விழித்தின்னவிளம்புறுவான். (1)

நங்காயிவ்வனத்தினிடைநண்ணியதோர் மாத்திரத்தே
யெங்காயத்திதழுந்தமிகுமிளையெல்லாமிகந்துற்ற
வங்காயந்தகைசேர்ந்தவகிந்தெளிவுபெற்றுளதா
லுங்காயகாரணமென்னுணர்கிலனாலெனக்கூறி. (2)

சிந்தித்துநின்றிடலுஞ்சிவபெருமான் நீஞ்சுவைமிக்
கந்தித்தபேரொலிகொளாகாயவாணியினற்
சந்தித்தகண்ணுவப்பேர்த்தவத்தனுளமகிழ்ப்புபப
பந்தித்தமலமகற்றும்பரமனியையருள்செய்வான். (3)

வேறு.

கண்ணுவச்செல்வநீகருத்துட்கோடியிப்
பண்ணியவனத்திடைப்புகுந்தமாத்திரத்

துண்ணிகழ்பவமெலாமொழிந்தவின்னிணிப்
பண்ணுவதினைத்தெனப்பணித்துங்கேட்டியால். (ச)

இவ்வனத்தணித்துறவிலிங்கமொன்றுந்
றிவ்வியசயம்புவாய்த்தேசினோங்கிடு
மவ்வொருகுறிக்குமுன்னனகசித்தநீர்
வெவ்வியபவநலம்விளிவித்தீந்துறும். (ரு)

அத்தகுதடத்துநீராமுநங்குறி
மெய்த்திருப்பூசனைவிதியிற்றையே
பத்தியிற்றரிசனம்பண்ணும்பான்மையாற்
சுத்தனையாகுதிதுகளில்சிந்தையோய். (சு)

என்னவேவிண்ணிடையெழுந்தவாக்கினைத்
தன்னிருசெவிகளுந்தளிர்ப்பகேட்டவன்
றுன்னிடவிழியினீர்பொடிப்புத்தோன்றிட
வுன்னருமகிழ்வெனுமுததியாழ்ந்துள்ளான். (எ)

ஆழந்திடுமருந்தவனவ்னிமீதுற
வீழந்தனனிறையருள்விண்ணின்வாக்கினைத்
தாழந்தனன்பன்முறைசென்றுசான்றவர்
வாழந்திடுமிளைசைமாநகரம்வந்தனன். (அ)

வந்திடுமருந்தவயோகமாதவ
னந்தமிலற்புதமாயவப்பதி
தந்திடுஞ்சீரினைச்சார்ந்துநோக்கிந்
ளிந்திரனியற்றியவேமக்கோயின்முன். (ஈ)

சுத்தமதாகியேதுலங்கிவைகிய
சித்தமாதடத்தினைச்சேர்ந்துசித்தமேன்

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடலம். கடுகன்

மெய்த்தெளிவெய்தியேவிளங்குதான்முறை
யொத்திடும்பன்னியோடொருங்குதோய்ந்தனன். ()

மதாயந்தபின்னரைபுகுந்தீரண்டுதூகடுத்
தாய்ந்தநன் * மறைமுடிவங்கியாதியா
வேய்ந்திடுபொருளெலாம்பற்பமேயென
வாய்ந்திடும்பூதியைவயங்கப்பூசியே. (கக)

பெருத்திடும்புங்கவர் பிழைகண்டிறை
திருத்திகழ்முக்கணுமலர்த்திச்சேர்வுற
விருத்தியொண்ணீர்வரவிளைந்தமேன்மைகொ
ளுருத்திரமணிவடமுடலிற்றாங்கியே. (கஉ)

காலையிற்றிபுகடன்கழித்துநண்பகல்
வேலையிற்செயன்முடித்துறுவர்விண்ணவர்
கோலநற்பிதிர்கணங்கொள்ளவெட்குசை
சாலவக்கதமொடுதருப்பித்தானரோ. (கங)

பின்ப்வனெழுந்துபோய்ப்பெயர்ந்துகாணிடை
'மின்பயில்கோமளவிலுலுங்களைப்
பொன்பயில்பல்வகைப்பூக்கடங்களைக்
கொன்பயில்பழங்களைக்கொணர்ந்துசார்ந்தனன். ()

ஐந்தமுதானுறுமைந்துசெம்மதுச்
சந்தனநறும்புகைதழல்கொடிகை
முந்துறுமுதமேமுதலவான்பொரு
ளந்தமில்பூசனைக்கழைத்துக்கொண்டபின். (கரு)

* மறைமுடிவு — சாபாலோபநிடதம்.

வந்தனைபுரிந்திடவந்துமெய்ம்மொழி
சிந்தனைகடந்திடுஞ்சிவன்மெய்யைந்தினுட்
டந்தனைவோருமுப்தகச்செய்மெய்யதாய்ப்
பந்தனையகற்றுநல்லிலிங்கப்பாற்செலா.

(ககூ)

பாதலமுளைத்துமேற்படர்ந்துபாயநீர்ப்
பூதலமீதுறப்பொலிந்துதோன்றிநந்
சீதலவடிவினிற்றிகழுஞ்சோதியைக்
காதலங்கிறைகொளக்கண்முவந்துபின்.

(ககௌ)

நற்றிருமஞ்சனநலங்கொடாட்டியே
பொற்றுக்கில்கோட்டிமென்போதுசூட்டியே
கற்றைகொணறும்புகைதீபங்காட்டியே
யற்றமிறிருவமுதன்பினூட்டியே.

(ககஅ)

பின்னுறவியற்றிடும்பெற்றிமுற்றியே
முன்னவனருபரியமுதன்மையாகம
நன்னெறியெண்ணிரூநலங்கொள்பூசனை
யின்னணமியற்றினூனியாவுந்தேர்த்துளான்.

(கககூ)

பேசியவண்ணமேபிரமனேமுகன்
மாசறுகீடமேவரையுயிர்க்கெலா-
மாசறுமம்மையாயருளுந்தேவியைப்
பூசனைபுரிந்தனன்பொருவிலன்பினேன்.

(ககௌ)

சந்நிதியிருந்துபின்னகிலநாயகன்
மன்னுருமனுவினையயுதம்வாழ்வரு
ளன்னைதன்மனுவினையயுதஞ்சாற்புறப்
பன்னியேசெபித்தனன்பசுத்துவங்கெட.

(ககௌ)

நமகமாம்பெயரினைநாட்டுருத்திர
மெமகமுள்பொருள்பெறவேத்தத்தக்கதோர்
சமகமொண்டிருடநற்குத்தஞ்சம்புபாற்
கமகமாமேனையகவின்கொண்மந்திரம். (௨௨)

செபித்திடுநியம்முட்கொண்டுதீவிய
கபித்தமதுகந்திடுங்கடவுள்வானுளோர்
தபித்தலின்றாகவேதந்ததற்பரன்
* கெபித்திரநீத்தருள்பதிகள்கிட்டியே. (௨௩)

அனையவர்கிருப்பெயர்த்தீர்த்தமாடியப்
புனையருளாளரைப்பூசையாற்றியெத்
தினமுமில்வகைபுரிசெயலனாய்ப்பழந்
தனையுணவருடமொன்றினைசைதங்கினான். (௨௪)

இன்னணமின்னியவினைசைமாதலந்
துன்னியங்கிருந்தவன்றோகைதன்னொடும்
பன்னிருமதியமும்பரவியீற்றினீன்
மன்னுவருவதோர்வைகறன்னிடை. (௨௫)

வேலைபெல்லெழுமுனமெழுந்துவீசியின்
மாலைகொள்சித்தநீர்படிந்துமாணுறுங்
காலைமுற்கடன்களைக்கழித்துக்கண்களாற்
சேலைநேர்சிவைக்கிறைகோயில்சேர்ந்திடா. (௨௬)

மூவரினைமுதன்மைசேர்முக்கண்மூர்த்தியைத்
தேவியாஞ்செல்வியைச்சிறப்பவென்றும்போ
லோவறப்பூசைசெய்துயர்ந்தசந்நிதி
மேவியைந்தெழுத்தினைச்செபித்துமேயினான். (௨௭)

வேறு.

அந்தவேலையினருளிணுக்குறையுளாமம்மை
முந்துசேர்முணிக்கருளவேதிருவுளமுன்னிச்
சந்தமார்நகிலிரதிகளெண்ணிலார்சார்ந்து
வந்துதோன்றியதோற்றமார்வடிவுகண்கவர். (உஅ)
செம்பொன்மாமணிப்பணிகண்மெய்திகழ்ந்தெள்ளி
வம்புராசினேர்கருணைகூர்திருமுகமலர [கால
விம்பநின்றுமேவெளிவராவியந்திடுமுணிகை
பைம்பொன்வண்டணிகாந்தளந்திருக்கரம்பற்றி. ()
சிவபரஞ்சுடர்திருமுனரருட்பெருஞ்செல்வி
யுவமையில்பெருநாயகியுயிர்க்குயிராகிப்
பவமகற்றுவாள்வேண்டிவாளுலகருள்பகவ
வவமிலின்னவற்சோதனைபுரிந்திடலழகோ. (௩௦)
கல்லியாணநன்கருளுககாரணசிவபோ
கல்லியாணநன்கருளுககண்ணுவன்றனக்குக்
கல்லியாணநன்கருளுககண்ணுவனிந்து
கல்லியாணநன்கருளடிக்கன்புளரன்காத்தி. (௩௧)
என்றுநம்பெருமாட்டியங்கியம்பியவாய்மை [தே
சென்றுதன்றிருச்செவியிடைச்சேர்ந்ததோர்பொழு
வன்றுயர்க்கொடும்பிறவிரின்றெடுத்தெமைவாழ்விற
றுன்றுவித்தருளருட்கடேறூன்றியேயருளும்! (௩௨)
கங்கைவான்பிறைகலந்திடுந்திருச்சடைக்கவினு
மெங்கும்பூசியபுண்ணியநீற்றினதெழிலு
மங்கண்மாமணியணிகளாலடைந்திடுமழகும்
பொங்குநன்மணிப்புயங்கமாம்பூணதாற்பொலிவும்.()

புலியின்றோலுடைவயக்கமுங்கோடியெண்பொருந்து
மலரிநேர்தருகார்தியுமளவிலாவனங்கர்
மலியுங்காமருமுடையதோர்வடிவொடுந்தோன்றித்
திலகவாணுதறிருக்கரம்பற்றிமுன்றிகழ்ந்தான். (௩௪)

திக்கழந்தகாலையிற்கண்டன்கண்ணுவன்றெளிகண்
ணிகழ்ந்திடும்பயனடைந்தனனீடியர்க்கிடனா
யிகழ்ந்தபாசமதிகந்தனனிகப்பறமகிழ்ந்தான் [டோ.
புகழ்ந்துசொல்வதென்னினியொருபுரையவற்குண்
கரையிலாப்பெருமகிழ்வெனுங்கடலினின்றெழுந்து
புரையினற்றிருக்கரம்படுபாணிகேழ்கூப்பி
யுரைகடன்றாவென்பெலாநெக்குநெக்குருகப்
புரையிலாததோரன்பொடும்போற்றுதலுற்றான். ()

வேறு.

பரவரிய நித்தியமாய்ப் பராபரமாய் நான்மறை
கொள் பயன தாகிப், பிரிவரிய சுசிப்பொருளாய்ப்
பரம்பொருளாய்ப் பிரமமாகித், தரவரிய வுலகினு
க்குக் கருத்தாவாய்ப் பரிப்பவனாய்த் தந்தை யாய,
பொருவரிய சித்தவுன நாயகரின் றிருவடிகள் போற்
றி போற்றி. (௩௫)

உயிரொவைக்குங் கரியாகி யுண்மைபெறு முயர்வி
னுக்கு முயர்வா யின்பச், சயமருவுந் தனிமுத்தி தரு
பவனா யளவாத சத்தி மானா, யயிரகலு மாகமங்கள்
புகழ்கின்ற பாதுகையினாகி நின்ற, புயறவழுஞ்சித்த
வன நாயகரின் றிருவடிகள் போற்றி போற்றி. (௩௬)

ஞேயமுமாய் ஞானமுமாய் ஞாதிருவாய் நிரஞ்சன
மாய் நீர சத்தே, மேயுவிதி நாடரிய வொளியாகி வி
ளையாடல் விளைக்குங் கோனாய்த், தூயசனந் தனரா
திக் துறவுடையோர் தொழுமின்பச் சோதி யாகிப்,
போயநிகர்ச் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்
றி போற்றி. (ந.கூ)

காலமெலாங் கடந்தபொரு ளாய்ப்புரங்க னூற்ற
வர்க்குக் கால னாகிச், சாலமுனி யந்தகனுக் கந்தகனா
ய்க் கலைமிலையுந் தலைவ னாகிச், சீலமுறு மங்கலநல்
லியல்பினனாய்க் கதியருளுஞ் செல்வ னாகிப், போலு
தலில் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி
போற்றி. (ச௦)

உடைகடந்த சுயம்பாகி யுணர்பெரியர் வழிபடுத
லுற்ற தேவாய், வரமெல்லாம் வேண்டுவார் வேண்டு
முறை யீந்தருளும் வள்ள லாகித், தெரிசத்தி மயமா
கி யாமயத்தைத் தீர்த்தருளுந் தீர்த்த னாகிப், புனாய
கற்றுஞ் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி
போற்றி. (சு.க)

ஔவளையுய ரொருத்தியெனப் பகுதியெனப் புரா
ணியென வீறில் வித்தை, விவிதமென விசுத்தையெ
ன விபுதர்தொழும் பதத்தியென வீறு மூன்று, நவை
மல்க்கள் கடந்தசிவ பரஞ்சுடருக் குருவமென நவில்
வார் நல்லோ, ரவளாய பரமபத நிலையுடைய பராப
ரானின் னடிகள் போற்றி. (சஉ)

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடலம். ௧௬௫

உண்மையறி வானந்த வருவினளாய்ப் பரவித்தையுணருந் தானாய்த், தண்மையரு ணிருமலையாய்ப் பரமான்ம் வடிவினளாய்ச் சரா சரங்கொ, ளெண்மைய கல் சகமனைத்து மிடையீழின் றுகியெவ ளிலங்கி நின்று, ளண்மையரு மவளாய வளவிக்கக*மெய்யாய் நின்னடிகள் போற்றி. (௪௩)

எண்ணரிய கற்பமெலா மெவளிருளின் பாசமுறு மெல்லா வைப்பும், பண்ணிடுதல் பரித்திடுதல் பரித்திடுத லிவைமூன்றும் பயின்று வேறாய், வண்ணமிடும் பரமசிவ னருள்வடிவே தனக்குரிய வடிவ மாகி, யண்ணலொளி யாய்நின்ற* ளவளாய பரசிவையின் னடிகள் போற்றி. (௪௪)

எவளுடைய விதியாகி யிருமைபெறு முலகமெலா மீண்ட லுற்ற, வெவளுடைய வெல்லையக லருளதன லவையாவு மிலங்க லுற்ற, வெவளுடைய வாதாரந் தலைக்கொண்டே வைவமுழுது மிருக்க லுற்ற, வவளாகி யருள்பரம சிவையாய தேவிரின தடிகள் போற்றி. (௪௫)

பெருமையனும் பேரிறைமை பெற்றவளு மனைத் தும்வலு பெற்றி யானு, மிருமையுறு முயிர்வக்கைய ப் புரப்பவளு மன்னையுமா யியைந்து நின்ற, வெருமையுறு மெவடனக்கு முனிவர்கள் வந்தனைக ளுருற்று வாரோ, வருகையுறு மவளாகும் பரசிவையார் தேவிரின தடிகள் போற்றி. (௪௬)

என்றுமுறு மின்பநிலை யுடையவளே யடியவருக்
கின்ப நல்கு, மொன்றருளே யுடையவளே கயிலாய
நாதனெனு முயிர்க னாதன்! றன்றுணைவி யான்வளே
விழைந்தபொருட் பேறளிக்குந் தயாவி னாளே, வன்
றகைய மனத்தடியேற் கமைந்தவரு ளேநின்னை வண
ங்கா நின்றேன். (புஎ)

இந்தவகை கண்ணுவனா மிருந்தகையோன் பன்னி
யொடு மிறைவி யோடு, முந்துறுநல் லிறையவனை
முன்னின்று போற்றெடுத்த முதிர்ந்த வன்பு, சிந்தை
நிறைந் திருகண்ணின் வழிவதென வானந்தத் தெண்
ணீர் வார, வந்தமிலா மகிழ்வினோடு மாடுற்று நின்ற
னனா லந்த வேலை. (சுஅ)

வேறு.

வேதநாயகன்வேதியர்நாயகன்

மாதினாயகன்மாதவர்நாயக

னாதநாயகனாயிர்நாயக

னோதுவானவனுள்ள முவந்திட. (சுசு)

கண்ணுவப்பெயர்க்காதலநின்னுளத

துண்ணிறைந்திடுமன்பின துண்மையை

யெண்ணிமாமகிழ்வெய்தினமாலினித்

திண்ணமஞ்சலைசெப்புதுங்கேட்டிநீ. (சுடு)

நற்றவச்செயனண்ணிநடாத்திநீ

யுற்றகாலையிலும்பர்தங்கோமகன்

பெற்றநாகம்பிழைத்திடுமென்றுளம்

பற்றியேநடுக்குற்றுப்பரிந்துபின். (சுசு)

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடலம். கசுஎ

பாயும்வேங்கையின்கோலமும்பார்ப்பனத்
தூயகோலமுங்கொண்டுதுறும்புலி
யாயவந்தணற்பற்றுதலாதியா[●]
மாயையாவையும்வல்லையியற்றினான். (௫௨)

அந்நெனப்படுகின்றவனைத்தினு
மறனிலாமையொன்றேசெறிமன்னுயிர்க்
குறுதியாயதுமற்றதற்கொத்தது
பெறுவதில்லைபிறிதொருநன்னெறி. (௫௩)

அந்தவண்ணமறிந்தனையாதலின்
முந்துவாளினுயிர்க்கொலைமுற்றிடா
திந்தநல்லறம்பேண்ணையின்னதால்
வந்ததொன்றிலைமாத்வகுற்றமே. (௫௪)

பனவன்றன்னுயிர்பாற்றிடல்பொய்மையே
யெனினுங்கண்களிற்கண்டனையின்னஸ்கூர்
துனிவினுக்கதுதோற்றுவாயாதலின்
முனையும்பரீவமதாகிமுடிந்ததால். (௫௫)

அத்திறப்புழிவன்மையழிந்ததா
லித்தீலந்தனையெய்துதலானுமிச்
சித்ததீர்த்தந்தினைத்திடலானுநம்
மெய்த்திருக்குறிமெச்சிடலானுமே. (௫௬)

மங்கலந்தனைவாய்ப்பவடைதிரின்
பங்கமில்லுளம்பற்றியநல்வர
மிங்குவேண்டுதியென்னக்கலைதிகழ்
இங்களஞ்சடைத்தேவருள்செய்யவே. (௫௭)

கேட்டுமாதவன்கேழிலில்லாளொடுந்
சேட்டிளந்திமிற்செங்கண்விடைப்பெரு
நாட்டமுன்றுடைநாய்கன்முன்றலை
கோட்டியேதொழுதின்னனகூறுவான். (ருஅ)

தேவதேவநினைத்தெரிசித்தலான்
மேவினேனிவண்மேவருமாண்பயன்
கூவிவேண்டிவதில்லையொர்கூறது
மோவினல்லருட்கோர்கடலொத்துளாய். (ருக)

ஆயினும்முலகுக்குயரப்பனய்த்
தாயினேடுந்தையுரிதற்பர
வேயுமாறுசில்லின்வரம்பேண்டினேன்
ரேயுமாறுசுரந்தருள்செய்கவே. (சு0)

மன்னுமங்கலமெற்குவழங்கிட
வன்னையாஞ்சிவைவேண்டலினன்னவ
ளுன்னுரித்தகல்யாணியென்றோர்பெயர்
தன்னையெய்துகசங்கரநாயக. (சுக)

இத்தலந்தனையெய்துறுமென்னினை
யத்தநீங்கியகன்றதையாதலான்
மெய்த்திருப்பெயர்வீறுமிளைசைமா
ப்த்தனம்மெனப்பாடுகவெங்கணும். (சுஉ)

முந்தைநாளின்முறைப்படிந்தலும்
வெந்துபரப்பவம்போக்கிவினைப்பகை
சிந்திடப்புரிதிவ்வியகங்கையி' .
னந்தலில்லதொர்நானஞ்செய்துற்றனன். (சுங)

அன்னகங்கையகன்கரைசார்ந்திட
முன்னுகாதலெழுகிலமுன்னவ
விண்ணதோர்ப்பாழுதேர்ழிகுசேதுவி
னன்னர்யாத்திரைக்காகவேநண்ணினேன். (ககக)

அங்குமெய்திட்வார்வமெழுந்தில
தெங்குணையகதீர்த்தங்களேத்திடுங்
கங்கைதன்னைக்கரைபொருசேதுவைத்
தங்கவிய்வழித்தந்தருள்செய்தியால். (ககக)

இந்தமெய்வரமீந்திடினிகினிச்
சின்தைவேறிலையென்றவன்செப்பலு
மந்திவரன்பிறையண்ணலவையெலாந்
தந்தனம்மெனச்சாற்றியருளினான். (ககக)

தேவதேவதனபின்னயர்சித்தமா
வாவிமேற்றிசைவந்துபொருந்துறக்
கூவிச்சேதுவைக்கூறருங்கங்கையை
யாவியாவுறவங்கணிநுத்தினான். (ககக)

ஓதுமன்னவையொண்கயமாகியே
மாதுபாகனருட்பெருவண்மையாற்
சேதுகங்கையெனப்படுதீர்த்தமாய்
மீதுசேர்வவெஞ்ஞான்றினுமேதையீர். (ககக)

அன்னதீர்த்தமதனிடையானமே
தன்னைநேர்செபந்தானமியையெலா
முன்னியாற்றிடினென்றேயனந்தமா
நன்னர்தந்திடுநற்றவவேதியீர் (ககக)

சேதுகங்கைவந்துற்றதிற்றத்தினைப்
 பேர்தநோக்கிப்புகழ்ந்துமகிழ்ந்துபின்
 வேதவேதியன்வேதவிதிப்படி
 மோதசங்கற்பமுன்னுறமுழ்கினான். (எ௦)

எண்ணருந்தட்டிமுழ்கியெழுந்திடுங்
 கண்ணுவன்றனைக்கண்ணுதல்கண்ணுநீஇப்
 பண்ணிறைந்தபயின்மறைவாயின
 லுண்ணிறைந்தவருளொடுமோதுறும். (எ௧)

அன்பகண்ணுவகேட்டியறைகுது
 மின்பிறங்கிடைமெல்லியலாளொடும்
 பொன்பயின்றறவிப்புண்ணியவைப்புறு
 மின்பமாதலத்தென்றுமமர்தியால். (எ௨)

பத்திமார்க்கம்பதிந்துணருள்ளொளி
 மெத்துமெம்மியலன்புருமேவியே
 வைத்தவுண்மைதெரிந்துமகிழ்ந்துநன்
 முத்தனாகிமுதத்தொடுவாழுதி. (எ௩)

ஒன்றையுற்றிடலுற்றிடலினமைதா
 னென்றிசைக்குமிரண்டினுமோர்படி
 சென்றுசாருந்துவந்துவச்செல்லலை
 யன்றியேயகத்தவ்வியமின்றியே. (எ௪)

ஆகம்பாவுமுயிர்க்குயிராம்பொரு
 ளேகம்பாவுறுநாமெனவெண்ணியே
 சோகம்பாவனைத்தொன்மையொடுந்தொடர்
 மோகம்பாவுதலின்றிமுயலுதி. (எ௫)

புண்ணியப்பதிபோற்றிநின்றோரறம்
பண்ணினன்னதுகோடிபயன்றருங்
கண்ணீல்பாவமுங்காட்டியவாறுபோ
லெண்ணுங்கோடிமடங்குறுமென்பவே. (௪௯)

ஆதலின்வா கவகையகன்கரை
மீதுந்பெறும்வெம்பவங்கோடியாப்
போதரும்மதுபொக்கமதாயினு
மோதரும்பிறப்புண்ணப்படுவதே. (௫௦)

இத்தவந்தனிலென்றுமிருந்துவான்
சித்ததீர்த்தமுஞ்சேதுநற்கங்கையு
மொத்துமூழ்கியுமையுநம்மையும்
புத்திபண்ணிப்படுத்தியப்பாவமே. (௫௧)

இம்மையாள்வினையால்வருமின்பமும்
வெம்மைசார்தருதுன்பமுமேவுநீஇக்
கொம்மையைம்புலக்கொற்றமகன்றுயர்
செம்மையாநீரொலேவித்திருசெய்கையும். (௫௨)

பொத்துமும்மலப்பொய்யுடல்பொன்றுநா
ளுய்த்துநின்றிடுமொண்பொறியாதிய
தத்தமார்க்கணங்களிற்றாமுற
வைத்துபாதிவயந்தனைநீங்கியே. (௫௩)

எங்குமாகியியைந்தமெய்ப்போதமாந்
துங்கமேனிதொடர்ந்தனைத்திற்குநல்
லங்கரித்திறமாயழிவற்றுயர்
நங்ககிப்படுன்னிலைநண்ணுகி. (௫௪)

பிரமன்மான்முதற்பேசருந்தேவரு
 மருவிவாழ்ந்திடமாதவமற்றிரண்
 டரியவிற்பவகண்ட்விருவினை
 யுருகுமுள்ஞறுத்தொப்பறவாழுதி (அஉ)
 என்னவேயருளிந்துமகேசனா
 நன்னிலைப்படுகைலைநன்னாயகன்
 மன்னுரித்தியமங்கலைதன்னொடு
 தன்னுருக்கரந்துற்றன்னுனரோ. (அங)
 நம்மையாளுடைநாயகனாகி
 நம்முருக்கரந்தெய்தலுந்தாபதன்
 விம்மிதந்துயரன்புமிகுழ்களி
 செம்மையாளொடுஞ்சேர்ந்துநின்றனரோ. (அச)

வேறு.

ஒதுமந்தவுயர்முனி
 சேதுகங்கைசெறிகரை
 மீதுபன்னம்வேய்ந்திடுங்
 கோதில்சாலைகோலியே. (அரு)
 அங்குமேவியன்றுதொட்
 டெங்கனாதனிணையடி
 தங்குமன்பின்சால்பொடு
 பொங்குநோன்புபுண்டரோ. (அசு)
 துணைகொள்வைகறோறுமவ்
 வணைகொள்கங்கையாடியே
 யிணைகொளாதவெழின்மறைப்
 பணைகொள்கோயிற்பாலுறு. (அஎ)

மின்னுசோதிமெய்யனை
மன்னுரித்தமங்கலை •
தன்னுயர்ந்ததலைவனை.

(அதி)

புசைசெயதுபுண்ணியன்
மீசில்போற்றல்வலமுறல்
கூசினின்றுகும்பிட
லாசிலின்னவாற்றியே.

(அசு)

கவைகளாறுதொடர்வுறு
மவிரிவேதமாக்கியே
சிவ்னதன்பர்சீருள
முவகைபொங்கலுட்டியே.

(சு௦)

தானுமுண்டிதகவொடு
மேனயாவுமெய்ச்சிவ
மேனியென்னவீறியங்
கூனநீங்கியுற்றனன்.

(சு௧)

காதலின்னகாதையைக்
கோதிலாதகுறுமுனி
திதிலோர்கள்செவியுற
வோதிவேறொன்றோதுமே.

(சு௨)

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடல முற்றிற்று.

1) பூம்புகார்ப்படலம்.

திருந்ததி சயத்த தேவ' செவிக்குநல் லுண்வா யு
ள்ள, திருந்தனிச் சிவன்பா லன்பை யீந்திடுந் தகை
ய தேற்றம், பொருந்துநல் வணிகர் 'நாம்பல்' பேராக்
கிய சரிதஞ் சொல்வா, மருந்தவ முனிவீர் நீவ் ரக
மொருப் படுத்துக் கேண்மின். (க)

பாவிரி திருவெண் காட்டுப் பதியினுக் கணீத்தா
த் தெய்வக், காவிரி கடலிற் சென்று கலந்திடு முகத்
தே காண்கொள், பூவிரி பொழில்குழ் கின்ற பூம்பு
கார் பொலிந்த தந்தத், 'தூவிரி நகரின் சால்பு சொற்
றிடுந் தகைய தாமோ. (உ)

அருமக மறையோ ரொங்கு மரசுரி முறையோ ரொ
ங்குந், திரவிய வணிக ரொங்குந் திரிபகல் களம ரொ
ங்கும், பிரமமா ரதத்தா ரொங்கும் பெருகுமில் லறத்
தா ரொங்கும், பரவருந் தூறவோ ரொங்கும் பரவுமன்
பதைக ளெங்கும். (ங)

மலைவிலா வுள்ளா ரொங்கு மலைவிலா வுள்ளா ரொங்
கு, மலைபயில் வேலா ரொங்கு மலைபயில் வேலா ரொ
ங்கு, மலைவரும் பொறியா ரொங்கு மலைவரும், பொறி
யா ரொங்குந், கலைமதி முகத்தா ரொங்குந் கலைமதி
முகத்தா ரொங்கும். (ச)

நல்குவதானமெங்குநலந்தருவிதானமெங்கு,
மல்குவமானமெங்குமலிகுவவிமானமெங்கும்

புல்குவஞானமெங்கும்பொலிவவிஞ்ஞானமெங்கும்
புல்குவகானமெங்கும்பலமலர்க்கானமெங்கும். (௫)

வழங்குமெல் வாத மெங்கு மாணுதால் வாத மெங்
கு, முழங்குவ சங்க மெங்கு முனிவார் சங்க மெங்
கு, மொழங்குறு விபணி யெங்கு மொருவுறு விப
ணி யெங்குந், செழுங்கவுட் கயங்க. ளெங்குந் தெளி
ந்தநீர்க் கயங்க ளெங்கும். (௬)

கருதுகந் துகங்க ளெங்குந் கடுகுகந் துகங்க ளெ
ங்கும், வருசயந் தனங்க ளெங்கும் வண்சயந் தனங்க
ளெங்கும், திருநிகே தனங்க ளெங்குந் தெள்ளுகே
தனங்க ளெங்கும், ப்ரவுசந் தனங்க ளெங்கும் பழியி
ல்சந் தனங்க ளெங்கும். (௭)

மன்மத னாட லெங்கு மாதர்த மாட லெங்கு, மெ
ன்மைசேர் சுகங்க ளெங்கு மேவரு சுகங்க ளெங்கும்,
பன்மைமங் கலங்க ளெங்கும் படருமங் கலங்க ளெ
ங்கு, நன்மைசால் பூதி யெங்கு நவிலரும் பூதி யெங்
கும். (௮)

விருந்துப சரிக்குமோசை விழவினைப் புரியு மோ
சை, மருந்துறழ் கீத வோசை மந்திர வேத வோ
சை, திருந்துபல் லியங்க ளோசை திணக்கட லே
சை தன்னை, யருந்திமே லெழுந்து கேள்விக் கருவி
ருந் தாக வோங்கும். (௯)

சொன்னிகழ் பொய்யே வஞ்சந் துயர்தரு மழக்
கா ருதிக், கொன்னுறு குணங்க ளாய கோதினி லிய

ல்வோர் நானூந், தன்னிடைப் புகாரோ யாய தன்மை
யி னாலே போலு, மந்நகர் தனக்கு வாய்ப்ப வமைந்
தது புகாரொன் றோர்பேர். (க0)

மலரய னாதி யாய வானவர் தமையு மெல்லா, வுல
கையும் பெற்ற் தொன்மை யொப்பில்லா மருத வா
ணர், நிலவுறு மகன்மை யாக நின்றன ரடிமை கொ
ண்ட, குலமிகு திருவெண் காடர் குலவிய பதியு
மஃதே. (கக)

ஓதுபல்வளத்ததாகியுற்றவப்பதியின்கண்ணே
யேதமின்றிருந்துவாழ்தலியைந்திடுமரபுதம்முண்
மீதுசேர்மிகுதியாகிமேவியதியாதோவென்னிற்
நீதறுகுணத்தின்மிக்கதேசிகர்மரபாமன்றே. (கஉ)

அத்தகு சிறப்பி னோங்கு மரும்பெறன் மரபு வாய்
ந்தோர், மெய்த்தன பதியோ வொன்பான் மேவிய
நிதிக னுள்ளான், கைத்திடு நிதிக ளெண்ணில் வகை
யுளோம் யாங்க ளென்னச், சித்தமீ தூர நின்ற செ
ருக்கொடும் வாழு கின்றோர். (கங)

சிவபெரு மாணை மேலாத் தெளிந்தநல் லுள்ள மு
ள்ளோர், சிவபெரு மானுக் கென்றுஞ் செய்வழி பா
டு பூண்டோர், சிவபெரு மானுக் கன்பர் திருத்தொ
ண்டி புரியு நீரார், சிவபெரு மானுக் கேற்ற சீரறஞ்
சிறக்கச் செய்வோர். (கச)

கொடைபொறை யடக்கம் வாய்மை குறைவிலா
விரக்க மாகி, வடுவறு குணங்கள் யாவும் வாழ்வதற்

குறையு ளானோர், படவரா வணியுஞ் சோதி பகர்ந்
தரு ளாத்த வாய்மைக், கிடருறு வண்ணந் தங்கட்
கேற்றநல் லொழுக்க நின்றோர். (௧௫)

சீரொடுமினையரன்னதிருநகர்மேவியாண்டு
மேரிசைபரவவாழ்வுற்றிருந்திடுங்காலத்தாழின்
வீரமததனூற்றங்கண்மெய்யறம்விடுத்தார்தேறிந்
பேருறுத்தொல்லையுழிப்பெருவலியாவையுள்ள(௧௬)

பொருளினையாதி யான பொலிவினுக் கெல்லாந்
தானே, தெருளுறு மேது வாகிச் சிறந்தநல் லறத்
ஐத் விட்டு, மருளுடல் வளர்த்த லாலே வறுமை
நோய்துயர முற்ற, வருளுய் ரறத்தை முன்னு வறை
ந்தன ந்தன லன்றோ. (௧௭)

தனமெலா பிழந்தார் மல்லந் றுனிய பிழந்தார்
சீதப், புனல்வய பிழந்தார் கற்றாப் பொலிநினை யிழ
ந்தார் புனகட், டினியினையடைந்தார் கள்வர் தொட
ரவும் பெற்றா ரீசன், பணிமலர்ப் பாதம் பற்றார் பழ
ங்கணுக் கீதோர் சான்றும். (௧௮)

மல்லன்மா வளங்க ளெல்லா மடிதலும் வருந்தி
மாழ்கி, யொல்லென வனைவோர் தாழு மோரிடத்
தொருங்கு கூடிப், புல்லுற வெங்கட் கீதென் பொரு
ந்திய தென்றே யாய்வா, ரல்லென் பதனை முன்ன
ரறிந்திடா வணிக மாக்கள். (௧௯)

ஐயகோ தனமும் பைங்குழாக்கமுந் தொறுவு
மாண்ட, வய்யுமா வாணி கப்பே ரொழிந்தன யாது

யாது, செய்யினும் பயனென் றில்லை சிறிதுவீட் டெ
துஞ் சோரர், கையகப் படுத்துக் கொண்டார் கடிய
வித் துயர்க்கென் செப்வேம். (௨௦)

பசியினுற் சிறுவர் வாடிப் பரிவொடுந் தாயர்ப் பா
ர்த்து, மிசைமிசை யென்ன விம்மி வேண்டுவ ரினி
மே விர்த, விசைநகர் கணப்போ தேனு மிருந்திட
லாகா தெந்தத், திசையிலே யெனினுஞ் சென்று தி
ரவியந் தேடி வாழ்வாம். (௨௧)

ஈதியாஞ்செய்தற்பாலதென்றிளங்கோக்கள்யாரு
மோதியேயுறுதியெய்தியுற்றவப்பதியைநீங்கி
யாதுலர்க்கன்னையாகும் வ்கணரருட்கணைக்கார்
தீதகல்பத்திசேரசச்சேனுயர்சையஞ்சேர்தார். (௨௨)

சையமால் வரையிற் போந்த தகலினு ரந்த வெற்
பிற், பெய்யுறு நீத்த மான பெருமைசால் பொன்னி
தன்னின், மெய்யுற மூழ்கி யந்த விபனதிக் கரையி
னோங்குஞ், செய்யகேத் திரங்கள் சென்று சிவனருள்
சிரமேற் கொண்டே. (௨௩)

வினாந்துவந் துயர்மா தேவி "மெய்த்திருப்" பெய
ரா னோடு, மிருந்தருள் சீகண் டேச னிணையடி தரி
சித் தேகித், திருந்திய கபிலே பூசை தெரிந்தருள் கபி
லே யம்மைக், கருந்துணை கபிலே சான னடிதரி சித்
துப் போற்றி. (௨௪)

சங்கமமுகத்திற்சார்ந்துசத்திதன்றவத்தால்வந்த
பங்கமில்பராசரப்பேர்படைத்திடுமுனிவன்பூசைக்

கங்குவந்தருளியாண்டேயாதிகேசவனோடுற்ற
துங்கவேதாம்பிகைக்குத்துணைவனைவழிபாடாற்றி. ()

கண்ணனும வசயன் றானுங் கருதிமுன் னருச்சித்
திட்ட, புண்ணிய வசல தீபப் புங்கவன் பழுவம் போ
ற்றித், திண்ணிய வாலி முன்னர்ச் செய்ததோர் பூசை
கொண்டே, யண்ணிய வருளோ மற்ற வகத்தியேச்
சுரனை யேத்தி. (௨௬)

பேதமில்பனானபிரகலாதனன்பூசித்த
வேதநாராயணப்பேர் விண்ணவன்றன்னை வாழ்த்தித்
திருப்புகலுற்றோர்க்குத்திருவுளமிரங்காநின்ற
வோதுசீரிகேதமேவுமொருவனைப்பணிதல்செய்யா.

தொழுதகை யிராமன் போற்றுஞ் சோதிநா யக
னைப் போற்றி வழுவிலாக் கதம்ப கான வள்ளலை
வழுத்தி யன்பின், செழுமை கொள்வலையிற் சாருந்
திருப்பிர யாணநாதன், பழுவடி பணிந்து நீலிப் பழு
வமார் பகவற் றுழிந்து. (௨௭)

அரங்மொ டகரம் வ று பண்ணலை யமுதத் தீம்
பாற்; றரங்கமா கடலை நேருந் தடவுவெண் மலையி
லுள்ள, வரங்குலாம் புருட வேந்தை வான்பொரு
ணல்கும் வண்மை, நெருங்குபுண் டரிகக் கண்ணார்
நெடியனைப் பரவ லாற்றி. (௨௮)

அட்டரு வாளைக் காவி லண்டங்க ளெவைக்கு
மன்னே, பெட்டுறுஞ் சம்பு கேசப் பெரும்பிரான்
றன்னை வாழ்த்தி, மட்டுவார் குழலி யோடு மகிழ்சி

ராப் புள்ளி மேவித், தட்டிலா பத்தைத் தீர்க்குந்
தாயுமா னவரைத் தாழ்ந்து. (௩௦)

அப்பதி யகன்று பொன்னி யகன்கரை வழியாக்
கீழ்பால், வைப்புறு திசையிற் போந்து மருங்குறு
திருமால் கோயி, லொப்பிலா வரனார் கோயி லுந்நு
று தீர்த்த மாடி, மெய்ப்பரி வோடும் போற்றி மெலி
வினை யகங்கொண் டேகி. (௩௧)

திருவிடை மருதா ரெய்திச் சிறப்பெலா மளிக்க
வல்ல, முரிவில்கல் யாண தீர்த்த மூழ்கினே ரியர்கள்
பூசைக், குருகுமா விலிங்க மாகி யுயர்வர குணப்பே
ர் மாறன், பிரமமாப் பழிதீர்த் தாண்ட பெறலரும்
பிரானே யேத்தி. (௩௨)

மாயிருஞ் சிவனா னத்தை வள்ளன்மந் திரமாச்
செய்ய, வாயன்மெய் புகுந்தோர்க் கீந்த வாவடு து
றையை வாழ்த்தி, மூய்முக் கோடி யான முனிவரர்
பத்தி செய்த, தேயமா நின்ற சீர்த்தித் திரிகோடி
காவைப் போற்றி. (௩௩)

போன்னியி னடுவு தன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்து
தோன்றுந், துன்னிய துருத்தி யென்னுந் தொல்பதி
தொழுது வெற்பின், கன்னியாங் கவுரி யையன் கழ
வினை மயூர மாகி, யுன்னியே வழிபா டாற்று முயர்
பதி வணங்கி நீங்கி. (௩௪)

புள்ளிருக் குயர்வே னாராம் பொற்பதி போற்றி
யம்மை, வள்ளமேன் முலைப்பா லேந்தி மைந்தனுக்

கூட்ட வப்ப, னுள்ளுறுங் கருணை பூத்த வுயர்தல
மிறைஞ்சல் செய்து, தெள்ளுகட் டழகு வாய்ந்த தி
ரிபுரரீம் பிகையைத் தாழ்ந்து. (௩௫)

புளிமும் பொழிலும் பொங்கப் புள்ளெலா மல
ம்பு வாழ்ந்த, தெளிதரு சுழிநீர் மீது சேலினம் துள்
ள வார்த்துக், களிகொள்கந் தருவர் தேவர் கலந்துள
முவப்பச் செல்லுங், கொளவரு நலத்த தான கொ
ள்ளிட நதியைக் கண்டார். (௩௬)

கண்டுமெய் விதியாற் றேய்ந்து கண்ணுத லரு
ணின் றுய்ப்பப், புண்டரி தாக்கன் முன்னோர் போற்
றிட வண்டப் புத்தேண், மண்டுளப் புண்ட ரீக மாபு
ரம் வைகுந் தேவைத், தொண்டுளப் புண்ட ரீகந்
தொடர்வுறத் தியானஞ் செய்து. (௩௭)

கொள்ளிட நதியை நீங்கிக் குலப்பெரு வணிக
ரெல்லா, முள்ளுறு மிளைப்பி னாலே யுயங்கியே மெ
ல்லச் சென்று, தெள்ளுறு மறைக ளேத்துந் திருப்பு
லி யூர்வந் தெய்தி, வெள்ளமார் சிவநற் கங்கை விரி
புனல் குடைந்து போந்து. (௩௮)

தெண்ணிலா வெறிக்குஞ் சென்னித் தேவுசிற் றம
ப லத்தே, பண்ணுறு யரமா னந்த பரநடந் தரிசித்
தேகித், தண்ணுறும் பசிநீர்த் தாகந் தாக்கிட வுடை
ந்து சாம்பி, யுண்ணுந் வன்னந் தேடி யொருங்குற
வீதி சென்றார். (௩௯)

வேறு.

பெர்ன்னம் பலமார் பெரும்பற்றப் புலியூ ரென்னு
மந்தநகர், தன்னி லுன்மய முகோரசிவ வாசாரியனாந்
தனி மறையோன், முன்னை மறைகண் முழுதுணர்ந்
தோன் முன்னுமகமும் புறமுமெனத், துன்னு கரண
மடக்குற்றோன் றொன்மை நிலையா மொழுக்க மு
ளோன். (சு0)

சிவனா ரடிகொள சிந்தையினான் சிவனா லெல்லாந்
தேர்ந்துணர்ந்து, தவமா நெறியி னின்றிடுவோன்
செளத மார்த்த நிலைவல்லோன், நவமார் பிரம சரிய
த்தோ னவையில் சிவனும் பாலனையோ, னெவனோ
யெனினு மிரங்குறுவோன் பொள்க லோடென் நெ
ண்ணுறுவோன். (சுக)

இந்த வகையிற் தோசுதிக ழிறைடை யுடைய வா
சானை, மைந்தர் மனையார் தம்மோடும் வாட்டும் பசி
யா லுடல்சோர்ந்து, சிந்தை மாழ்கும் வணிக லொ
லாஞ் சேர்ந்து முன்னின் நெம்மானே, வெந்த வழ
னேர் கொடும்பசியால் வெதும்பி வந்தோம் யாமென்
றார். (சு1)

என்ற மொழிகேட் டவ்வாசா னிரங்கி யவருக்
க்ருள்கூர்ந்து, தன்றன் சீடர் தமைநோக்கித் தகை
சா லரிசி பருப்புமுதற், றுன்றும் பாகப் பொருள்
கட்மைத் தொடரக் கொணராப் பாகஞ்செய், தொ
ன்றும் பாதிக்கணப்பொழுதி லுதவு மன்ன ழிவர்க்
கென்றான். (சுக2)

அந்த வாக்கு மிசைக்கொண்டே யவரு மகிழ்வினவைசெய்ய, முந்தும் பசினோய் தீர்ந்திடவே மூன்றா மரபின் வழிவந்தோர், புத்தி மகிழ வனவேவாரும் பொலிவோ டன்ன மருந்தியபின், சிந்தை தெளிந்து தேசிகனைத் திருந்தத் தொழுது முன்னின்றே. (சச)

பட்டினந்தாம் வைகியதும் பரமன் பத்தி விட்டதுவுங், கட்ட மதனால் வந்ததுவுங் கருது மிவையே முதலாகச், செட்டி மாக்க டந்ரிகழ்வு சேர வுரைத்து வேண்டிடலு, மட்டில் கருணைக் குரவனினி மாழ்க லொழிமி னெனவருளி. (சரு)

பழிசெய் வறுமை வெந்துயர்தீர்ப் பதுவாய்ப் பாவ மறுப்பதுவா, யொழிவில் சிவனார் திருவருளுக் கேதுவாகி யுயர்மனுக்கட், கழிவி லரசா யின்புருவா யமருந் திருவைந் தெழுத்தீந்து, கழியு மலநீக் கமு மெண்ணுங் கருத்து முதவு நீறுதவி. (சசு)

இவைக ணீவிர் கரங்கொள்ளா வேற்ற செய்மி னெனவோதி, நவையி டுனமே முதலசில நல்கி யவருக் கதன்பின்ன, ருவமை யகலுஞ் சூக்குமமா முயர்ந்தசைவ தருமமவை, சிவமென் பொருளே பெரு கவுளந் தெருள வருளி னோடருளி. (சஎ)

முன்பு போல துங்களது முதுமா நகர மெய்தி மிகு, மின்ப மோடு வாழ்திரொன வியம்ப லோடு மவ ரொல்லா, மன்பி னோடு மவைகேட்டங் காண மிகிழவுக் கடன்முழ்கிப், பின்பு தமக்கு வாழ்வாய பெருமை தந்த தேசிகனை. (சஅ)

மீட்டு மீட்டும் வலஞ்செய்து மெய்யா ரெட்டு விய
னுறுப்புங், கூட்டி வணங்கி யெங்கள் பெருங் குறை
கள்யாவுந் தவிர்த்தமையா, லாட்டிந் தேவு நீயேயெ
ன் றறைந்து விடைபெற் றவணீங்கிப், பாட்டிற்
கிச்சைதம் பதிசார்ந்தார் பரிவி னீங்கு மவ்வணிகர். (௧)

ஆசானீந்த பொருளாலே யமையும் பலவாம் வா
ணிகங்கள், கூசர் தியற்றி வைகிடலுங் குலவைந்
தெழுத்தின் வியனாலுந், தேசார் நீற்றி னுயர்வாலுந்
கிகழ்முற் பக்கப் பான்மதியின், மாசா ராத செல்ல
மெலாம் வைக றோறும் வளர்வுற்ற. (௧௦)

பசுவி னினைக ணிறைவுற்ற பயிரின் வகைகள் பய்
ன்மிக்க, நசைகொள் பதும ராகமுத னவமா மணியு
மாடகமுன், னிசையு நான்கு பொன்வகையும் வெ
ள்ளி முதலா வேளையவு, மசைவில் கோசத் தடங்
குற்ற வடிமை யிருமை யளவற்ற. (௧௧)

தூங்கு கரமாப் பொலிந்தனவே துரகு நெடுமா
மலிந்தனவே, யோங்கு சிவிகை தக்கனவே யுயருஞ்
சீர்கண் மிக்கனவே, பாங்கி னேழெண் டாடநிலைப்
பவனம் பலவு மான்மனேகோ, லாங்க தன்றே னிதிக்க
கிழவ னகமோ வென்ன மன்னினவே. (௧௨)

நினைசெய் குன்று நீண்மறுகு நிலவு குலவு மஃமிய
மும், வளைசெய் சிகரி வான்முதிலு மற்று முளவும்
வயங்கினவே, களைசெ யின்ன சிறப்புலவுங் கடிமா
கச மளகையினும், விளைசெய் தாருப் பதிதனினும்
விளங்கி யேர்பெற் றோங்கியதே. (௧௩)

பரம சிவனார் திருவடியிற் பத்தி விளைவின் வணிக
 றொலாம், பரம சிவனார் திருவடியைப் பழுதி லுளத்
 திற் றரிப்பாடாய்ப், பரமசிவனார் திருவடிக்குப் பணி
 கள் பண்பிற் புரிவாராய்ப், பரம சிவனார் திருவடி
 டொல் பலபுராணங் கேட்பவராய். (ருச)

வேதா கமங்கள் விதியொழுகு மெய்யா மறிவி னந்
 தணருக், கோதா நின்ற வேதனமோ டொலிய லா
 வே பூமிமுதற், நீதா காத பொருளெல்லாஞ் சிறக்க
 த் தானஞ் செய்வாராய், கோதா மியவி றிரிகரணங்
 கொண்டு பூசை முயல்வாராய். (ருரு)

தென்சார் புலத்தார் தெய்வம்விருந் தொக்க றுமா
 ஷ் செப்பியிடு, மின்சா னாந்து புலத்தாறு விழைவி
 னோம்புந் தலையினராய்ப், பின்சார் துணைவர் பிள்ளை
 யொடு பிள்ளை மனைமுற் குழுவினராய்ப், பொன்சார்
 தனதன் புலங்கொள்ளின் வெள்கும் போகப் பொலி
 வினாராய். (ருசு)

உள்ள மோடு முடலமுமே யுவகை பூரிப் புடைய
 வராய்த், தள்ளு நோயிற் றளர்விலராய்த் தாபமே
 துந் தமக்கிலராய்த், தெள்ளுஞ் சீர்த்தி தனைவிண்
 மேற் றெரிவை மார்க ணனிபாடக், கொள்ளும் வர்
 ழுவின் சீரினராய்க் குலவி னர்கண் மிகமன்னோ. ()

இன்னோர் செல்வ மீதென்னோ வென்னோ வென்ன
 விரும்போகப், பொன்னோ ருலகப் புங்கவரும் புகழ்
 காய்கர் நல் லாசான், நன்னோ ரருளிற் றயங்கினராய்

றவத்தீர் சிவனா ருருவெய்தி, மன்னோர் குருவி னருள்
சிறிது வாய்க்கின் யாதோ மற்றரிதே. (ருஅ)

பூம்புகார்ப்படல முற்றிற்று.

‘ஆ திருவிருத்தம் - கூகக.’

12 அகோரசிவாசாரியப்படலம்.

என்னவியம்பியவேலையின்வேலையினிகல்போக்கி
முன்னுறமாந்தியமுத்தமிழ்மா முனிமுனிவேந்த
ரன்னதுகேட்டுளமற்புதமுற்றன்ராகிப்பின்
றன்னிகர்மாதவனுக்கிவைதா முனாதருகிற்பார். (க)

அருடரு மாமுனி வேந்தரின் வாய்மொழி யமுத
த்தைப், பொருடரு நஞ்செவி யாங்கல மீது புகப்
பெய்துந், தெருடரு நெஞ்சு தெவிட்டில முற்பகர்
சிவவாசான், மருடரு நாயகர் துயர்த்தேறு மாட்சி
மதிக்கொண்ணு. (உ)

அத்தகு தேசிகன் யார்கதன், மேன்மை யிடைந்
ததுதா, நெத்தகை யாது பொருட்டினி னீண்ட வி
சைத், தொன்மை, யுத்தம மெய்க்குரு வாயது, சைவ
வொழுக்கத்தின், வைத்திடு மெய்யர் தமக்கு முதன்
மைகொண் மாண்பென்னே. (ங)

இங்குவினாவியபான்மைகளையர் ஓவயுமெங்கட்குப்
பங்கமின்றவவன்மையகத்தியபரபோதா

வங்கவனம்புவிதோன்றியவண்ணமடிக்கொண்டே

அவ்வனாகேட்டரிமெய்யினையங்கணரருமெய்யாஞ்
செவ்வுருவாக்கியசெந்தமிழந்தணன்செம்மைத்தா
முங்விவல்லசாலுமுயர்ச்சியிருள்ளமொருங்காகி
யிவ்வனாகேண்மினெனத்தவருக்குராய்குற்றான். ()

வேறு.

போகமாருருக்கொடுபோகநல்கியும்
வேகமாருருக்கொடுவினைகள்வீட்டியும்
யோகமாருருக்கொடுயோகமாக்கியும்
பாகமாருருவுயிர்க்கருளும்பண்ணவன். (சு)

இன்னுயிர்த்துணையெனவிருந்துமன்னுயிர்க்
கன்னையாவருளுமன்னைதன்னொடு
முன்னமோர்வைகளின்முறைகொள்கையெயிற்
றன்னரியணையினுந்தணந்துபோந்தனன். (எ)

போந்தருள்புண்ணியன்பொருப்பின்மீமிசை
யாய்ந்திடுபல்வகைமாக்களற்புதம்
வாய்ந்திடுங்குவடுகள்வாழநோக்கினை
யீந்தருள்கின்றதோரினையவெல்லையாய். (அ)

அகவிநின்றென்றுமேயுடிகொஞ்சனாக
டகைபெறமொழிதருசுகங்கள்சாரிகை
பிகமுதற்புட்குலம்பிறங்கும்பொற்பது
வகைமிகுந்தாதுசேர்த்தொளிருமாண்பது. (சு)

நிறந்தருபொன்னியற்கமலநீடியே
வறந்திடலென்றுமில்வாவிடையசும்
புறைந்தநீர்க்கயந்தலையுலவுமொள்ளிது
செறிந்திடுதேனுக்கர்தேன்கொள்சீரது. (க௦)

காணுகற்பகக்காணங்காமநற்
மேனுவின்னாகஞ்சிறந்துசேர்குவ
தானியமாறினுமலரும்போதளாய்
வானிமிர்சிதுவளியசையுமாணது. (க௧)

பூண்டகுசிற்தைசான்மணிகள்பொற்பது
மாண்டகுமங்கலவடிவமாயது
காண்டொறுங்காண்டெற்றுங்கண்களோடு
மீண்டிடாவகையின்மேவச்செய்வது. (க௨)

உரைதருஞ்சிறப்பினையுடையதாயுய
ராதனமயமதர்யமருமோர்குவ
டிரதன்மொழியொடுமெம்மையாளுடை
வரதனங்கெய்தியம்மாதைநோக்குறா. (க௩)

மேம்படுவாமமார்மங்கைமேதக
வோம்பியபொம்மலினுயர்வதாய்மனக்
காம்பெருமகிழ்தருமிந்தவுற்புதத்
தேம்யயில்கோட்டினைத்தெரிந்துகாண்டிநீ. (க௪)

என்னவேயெம்பெருமாட்டிக்கெம்பிரான்
முன்னுறுமணிமயமுடியைக்காட்டியவ்
வன்னமோடருள்விளைபாடலாற்றுபு
மன்னெடும்பொழுதவட்பயிலுற்றுழி. (க௫)

பொன்றிகழ்புரிசடைப்புனிதநாயகன்
 நென்றிசைசிறந்திமிகோரச்சீர்முகத்
 தொன்றொருவேர்வையின்றிவ்வேயுற்றதா
 லன்மகதனைமுழுதருளுநாயகி.

(க்ஞ)

திருக்கையினவாங்கியேதிகழுங்கங்கையிற
 பொருக்கெனவிடுத்தருள்செய்யப்பொற்புறு
 முருக்கிளர்மதலையாயுதித்ததாலஃ
 திருக்கிணைப்பொருளெனுமேகணையால்.

(கஎ)

வேறு.

இங்கிதன் முன்ன ராக வெம்பிரான் முடிவோர் கா
 திற், துங்கமார் குடிவே பேசும் தொல்பதிக் கணித்தா
 வுற்ற, கங்கைமா நதிக்கு மேல்பாற் கரையினிற் கரு
 லா நின்ற, வங்கொராச் சிரமத் துற்றோ னங்கண
 ருள்வாய்ந் துள்ளோன்.

(கஅ)

சிவதரு மங்க ளாய்ந்தோன் றிருந்துநற் பொருள்க
 டேர்ந்தொ, னவமில்லோ விந்த சாமி நாமமார் மறை
 யோர் வேந்த, னுவமையி லொளியான் மிக்கோ னு
 யர்ம்கு விலாமை யாலே, தவமுழந் தனனாற் பன்னா
 டன்மனை சுசீலே யோடும்.

(கக)

இவ்வகை தவஞ்செய் துற்றோ னேழ்பரித் தே
 ரோன் முந்நீர்ப், பவ்வமே லெழுமு னன்னீர் பழந்
 திடப் பன்னி யோடு, மெவ்வம தகல மாற்றி யிகபர
 முதவா நின்ற, தெய்வத் கங்கை யென்னுந் திருநதி
 சேர்ந்தான் மன்னோ.

(௨௦)

அப்பொழுததன்கூ லத்தி லணிகெழும் புளின
மொன்றின், மைப்பெரு மிடற்றுப் புத்தேள் வதனம்
வந் துதித்த மைந்தன், சேய்ப்படுஞ் சதைகொள்
சேர்ம விம்பநேர் முகமு மீன, மொப்புறும் விழியுங்
குந்த முறழ்ந்திடு ஓகையின் பொற்புடி. (உக)

தொண்டையங் கனிச்செவ் வாயுஞ் சரிமுகக் கள
முங் கஞ்சக், தண்டினர் தோளுஞ் சாம்பூ நதமெனத்
தயங்கு மெய்யுங், கொண்கொல் விரல்வாய் வைத்
துக் குரனல்யா ழினிமை வெல்லும், பண்டர வாய்
விட் டாரப் பன்முறை யழுதுந் றுனால். (உஉ)

ஆங்குவந் தடைந்த வந்த வந்தனை னுளமுப் கண்
ணும், வாங்கின மதலை தன்னை மகிழ்ந்துகண் டதென்
கொல்லென், றேங்கதி சயத்த னாகி யுயிர்த்துணை
யாகித் தன்னோர், பாங்குற நின்ற தொன்மைப் பன்
னிக்குக் காட்டி னானே. (உங)

காட்டலுங் கந்த வேள்போற் கட்டழ குடைய
சேயை, வீட்டருந் தவமீ தூர மெய்ப்பதி யோடுஞ்
செய்தா, ணட்டம தாரக் கண்டா ணணுகினு ளெடு
த்தாள் புல்லி, மாட்டுறு மடிமேல் வைத்தாள் வதன
ம்பன் முறையும் பார்த்தாள். (உச)

உச்சியை மோந்தான் மெய்யி னுற்றதோர் பூழி
தன்னைக், கச்சணி கொங்கை யாடன் கலையினுற்
றுடைத்தாள் பின்னர்ப், பச்சிளங் குதலைப் பிள்ளை
பசியினுற் கலுழ்த னோக்கி, யிச்செல லுகலு மாறு
யாதென வவலங் கூர்ந்தாள். (உரு)

மதலைபாற் றுன்வைத் துள்ள மறுவறு முன்பி
னலை, பதலைபோற் பருத்த கொங்கை பால்கரந்
திட்ட வாற்றும், நிதலைசேர் மெய்யா னுள்ளந் திகழ்
ந்துவிம் மிதத்த ளாகிக், குதலைசேர் மகவு கொள்ளக்
குநுக்கட்பா லிருத்தி னுளே. (உ௬)

பாலினையருந்தா கின்றபாலனுக்குவந் துநல்குந்
சேலினேநேருங்கண்ணாட்கியம்புவான் தோந்தமெய்ய
னலினேநேரக்கட்டாயாரதுசேயோவின்றே
னலினையுடையசாநிநடுவினுள்யாதோவின்றும். ()

குலத்திற னேதோ வின்ன கூறுபாடு னெரா திந்த
ப், புலத்துறு மகவைப் போற்றல் புனையதாம் விடுத்
தி யென்னச், சொலத்தகு மொழியைக் கேட்டுத்
தொல்லழகுடைய சேயை, நிலத்திடை விடுக்க லா
ற்றா னெஞ்சிடைத் துயரங் கொண்டாள். (உ௮)

வேறு.

அனையபொழுதருமறையுமயனரியுங் சாணரிய
புனிதனருளாலருளும்பொற்புறுமோரசரீரி
பனவார்சி கர்மணியிந்தப்பாலனமதிடத்துதித்தோன்
றையுனுக்காத்தவஞ்செய்தநினக்கிவனைத்தந்தனமால்:

இப்பொழுதேபன்னியொடுமிருங்கங்கைநீர்படிந்து
மெய்ப்பதிசார்ந்தையரொடுஞ்சாதமுதல்வினைமுடித்
செப்பிழிமும்பத்தாநீள்கோரசிவனெனவோது [தி
யப்பெயரையிடுதியிவனனுக்குமேன்மையதாம். ()

என்னவிரு விசும்புகிழித் தெழுந்ததொரு திருவா
க்கைத், தன்னுடைய விருசெவியுந் தளிர்ப்பெய்தி
யுறக்கேட்டுப், பன்னரிய லானந்தப் பரவையீடைப்
படிந்தாழ்ந்து, சென்னிமிசைத் திருமொழியைச் சே
ர்த்துமனேக் கிவைபேசும். (நூக)

துடியிடைகேண் மகவின்றித் துயருமெமக் கருள்
கூர்ந்து, விடைமருவும் பெருமானோர் வியன்மகவை
யருளினனாற், கடலுலகு தனிற்காணுங் கணிப்பரிய
பாக்கியத்துட், படியரிய நாம்பெற்ற பாக்கியமே டா
க்கியமாம். (நூஉ)

என்னுவம்மறைபாளனிசைத்தும்கிழ்பன்னியொடும்
பொன்னாரும்வரகங்கைப்புண்ணியநீர்புகுந்தாடி
மின்னருமெழின்மகவைவிரிகரங்கொண்டெடுத்தே
தன்னாரும்னைபுகுந்துசங்கரனார்பணிவழியே. [ந்தித்
சாதவினைமுதனிரப்பித்தகுதியொடுமந்தணர்க்குப்
பீதமுதற்பலவாயபெருந்தானமுவந்தீந்தி
கோதகலத்திருந்துவிழாக்கொண்டாடிச்சிவம்பெரு
மோதமிருநாமவினைமுடித்துமனமகிழ்பூத்தான். ()

இவ்வகையதிருச்சேயையெய்திமலர்மறையோர்க
ளவ்வகையதாதையினாலுற்றதெலாமுணர்ந்துள்ள
மெய்வகையகளிதூங்கிவேளெனவேவியந்தெண்ணிச்
செய்வகையவாசிகளாற்சிறப்பித்துச்சென்றனரால்.

மறைதெளியு மந்தனானு ம்மந்தனுக்கவ் வுப்பொ
ழுதே, யறைகொளுப ிட்டான மன்னவினை கேச

வினை, முறைதிகழ நிகழ்வித்து முப்புரிதூற் பெருஞ்
சடங்கைக், குறைவகலு மெட்டாண்டிற் குணம்பெ
ருகப் புரிந்தனனே. (௩௯)

சொன்ன தொரு காலத்திற் றென் மறைகள் கூற்
பித்த, வன்னி யெனு மொழுக் குடையோன் மறை
களைநன் கோதுறுவா, னின்னு மறை யங்க மொடுமு
பாங்கமவை யிதிகாசம், பின்ன மிலாப் புராணங்கள்
பிற்தூலுங் கற்றனனூல். (௩௭)

குருவழியாக் கொள்க வெனுங் கொள்கை யினு
லந்நிலைநின், றெரு வழியா தூல்களெலா முளங்கொ
ண்டான் பத்தாண்டு, வருஷழியே வளர்த்தபிதா, வது
வைசெய மனை யோகிம், பெருவழியிற் பிறந்த வொ
'ரு பெண் ணரசைத் தெரிந் துற்றான். (௩௮)

வேறு.

ஆனவேலையினலரின்மேயினேன்
மானதத்தினின்வந்தமாண்பினேன்
ஞானபோதிகத்தலைமைநண்ணினேன்
மானமாரசனற்குமரமாமுனி. (௩௯)

காமிகும்முதறகழறநின்றிடுந்
தோமிலாசுமத்தொகைகள்யாவையுங்
காமனைப்பொடிகண்டநாயனார்
தாழ்கைத்திடத்தானடைந்தரோ. (௪௦)

அனையநாயனாரணமேற்கொடே
துனையவந்துநற்காசித்தொன்னகர்
தனையனூடந்துசீர்தங்கவாழ்ந்திடும்
பனவர்மேலவன்பவனம்புக்கனன். (௪௧)

புக்கதொன்முனிபுங்கவன்பொலிந்
தொக்கவாரழகொழுஞ்சேயினைப்
பக்கமேவியேபார்த்துத்தன்னுள
மிக்கதோர்பெருவியப்புமேவியே.

(சஉ)

அந்தமில்லொளியமையவந்திடு
மிந்தமைந்தனையெய்தப்பெற்றது
பந்தநீங்கிடும்ப்னவர்மேலவன்
சிந்தைநார்க்ககல்செல்வமேயென.

(சங)

எண்ணியேபெரும்புகழையெய்தியோ
னண்ணனல்கியவாகமங்களை
மண்ணின்வந்திடுமைந்தன்றேர்வுறப்
பண்ணியேயிதுபரிவினாற்றுவான்.

(சச)

அம்மையோடுறுமப்பனைத்தனோர்
சைம்மையாகிப்பிந்தையிற்கொளீஇ
மெய்ம்மைமந்திரமிடலின்பூதியைக்
கொம்மைமெய்யினோன்கொள்ளநல்கியே.

(சரு)

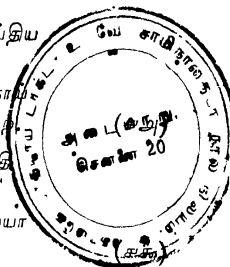
ஆகுமாகிகளருளிநஞ்சிவ
யோகியாகெனவேரதியேநம
தேகநாயகனிணையிலாணைசெய்
யோகைமாமுனியொல்லேபோயினான்.

(சசு)

பிரமசாரியாம்பெரியனும்மவ
னுரைசெயுற்றநல்லுண்மைதூலெலாங்
கருதியோர்முறைதன்னிற்கண்டனன்
விசுவநானமாவேலையாயினான்.

(சஎ)

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பையெய்திய
வித்தகன்பினேமேவுமாறெலாஞ்
சித்தமேற்கொடுதேர்ந்துதந்தைய
வைத்தசேவடிவணங்கிப்பன்முறை
ஆன்னர்தம்மொடுமனையதொல்த
தன்னேநீங்கியேதவங்கள்சித்திக
ளென்னுமின்னவையியலுந்தில்லையா
நன்னர்மாநகர்நண்ணினானரோ.

வேறு.

அத்தலை வந்தடை சிவனுமணரி பெருகு மிருக்கை
யதொன் றமைத்துக் கொண்டு, நித்தவினை நிமித்த
வினை நிகழ்ச்சி யெனும் பூசைசெப நியதி யாதி, பை
த்ததழி லோம மொடு தருப்பணமே வைகறொறும்
பரிவிற் செய்யு, மெய்த் தகைய பார்ப்பனமா வுண்டி
யிவை விதியோடும் விளங்க வாற்றி. * (ரு0)

மக்திரமோ டடந் தார நாத்மில் யத்தினொடு வரு
க்க நின்ற, பந்தமிலா விராசநிலை யோகமெனு மிவந்
றினையும் பூயிலத் தக்க, நிர்தை யகல் பிறநிலையு நிக
ரந்நன் முயல்வினொடு நிகழ முற்றி, யந்த மிலாப்
பெரும்புகழை யடைவுற்றான் பெருஞ் சித்த னாகி
மன்னே. . (ருக)

சிவனடிக ளுளத் திருத்தித் திருத்தகைய சிவயோ
கந் திருந்த முற்றி, யுவமை யகல் சிவயோகி யாய
மறை வள்ளலுய ரோழுக்கந் கூறி, எனவி ரொளிய
முக்குறிகொள் பூதியொடு மக்கமணி யணியு மெய்

யா, ன்வை யகலுஞ் சிவலிங்க பூசையினை நியதியுற
நடத்துந் தூயோன். (௫௨)

பரவரிய சிவோக மெனும் பாவனையின் வழுவா
தோன் பரனார்க் கன்ப, ருருவமதி லன் புடையான்
மந்திரமுந் தந்திரமு முயரும் வேத, வரமுடிவுந்
சோதிடமு மற்றையவும் வடித்த பெரு வன்மை யுள்
ளான், நெரி வரிய தன்மையவாந் திரிகால நிகழ்வெ
ல்லாந் தெரிய வல்லோன். (௫௩)

நிக்கிரக மனுக்கிரக நிகழ்விப்போ நிக ரகல்சீர்
நிறைய நின்றோ, நெனக்கதிய வுயிர்மீது மிரக்கமுளோ
நெனவர்க்குநல மீயுநீரா, 'னக்குரவன் மனிதர் தமக்
கரியதொரு பெருமையினி னன்மதல் கண்டு, மிக்க
திருத் தில்லைநகர் மேவியுளா ரனைவோரும் வியந்தே
யுற்றார். (௫௪)

பொறிவாயி லைந்த வித்திர் புகலும்வினாத் தனக்கு
விடை போதும் வண்ணம், பிறைவாழும் திருச்சுடை
யார் பெரு முகத்திற் பிறந்தகுருப் பெருமை சொன்
னஞ், செறிவாய செல்வமிகு தேசிகர்கள் சேர்வுற்ற
சிரம நீங்கி, மறைவாழு மிளைசை தனின் மன்னிய
தோர் செய்தியினி வகுக்க லுற்றும். (௫௫)

வேறு.

ஆயன்றோடை வந்தோராகிய வணிகரணி பெறு
பூம்புகார் நகரிற், பயன்றரு திருவின் வாழ்ந்திடு நா
ளிற் பனிமலர்த் தாதகிப் படலை, முயன்றிசை வண்
டர் மொய்த்திட வணிந்த மூரிமா நேரிவெற்பரசன்,

வியன்றகு குடை வாழ்விரி புனனாட்டின் விளைந்தது
குறுவிலை வெம்மை. (௫௬)

வான்முகில் பொய்த்து நதியெலாய வருநீர் வறந்
திட வந்தமை யாலே, தான்மரு வுயர்பேர் தவறவு
மெங்குந் தன்னிடைச் சார்ந்திடுங் குடிக, னூன்மறை
யுடல்சோர்ந் துடல்பசி யுடற்ற வுறுதலாற் சோறு
டைத் தென்னு, மேன்மைகொள் பழைய மொழிவ
ழு விடவு மேயது தண்புன னாடு. (௫௭)

இவ்வகை குடிக ளிரங்குத னோக்கி யிரங்கினான்
பொன்னியந் துறைவ, னவ்வகை யாயு மருங்குரு
வருந் மங்கண ரன்புமஞ் செழுத்தின், செவ்வகை
விளைவு நீற்றொடு கண்டிச் செல்வமுஞ் சிறந்தசீர்
வணிகர்க், குவ்வகை யுறுக னுறுகில சேய்மை
யுள்ளதீ வுயர்ப்பாரு ணிறைந்த. (௫௮)

இப்பெரு வணிக றெல்லையில் செல்வ றென்பது
செவிப்புலப் படவே, மெய்ப்படு வேல்கொ ணேரிய
னிவரை நெருக்கியே பன்முறை பொருள்கள், கைப்
படுத் திடலும் பெருந்தொகை யீந்தார் காவலன் கடு
ந்துயர் பின்னு, மெய்ப்படப் புரிந்தான் குடிக்கருள்
வேந்தன் மிடல்செயின் யாரது தவிர்ப்பார். (௫௯)

பகல்வரு படிற் ராமெனக் கொள்ளை பயிலுறும்
பார்த்திவன் பண்ணு, மிகல்வரு துயருக் காற்றல ரா
கி யிடரினுண் மூழ்கிய வணிகர், மிகல்வரு கிளையோ
டந்நகர்த் தொடர்பை மெல்லவே நீக்கிமுன் றமக்

குப், புகல்வரு கோமான் புகழொடு மிருக்கும் பொ
ற்புறு தில்லைவந் தடைந்தார். (கூ௦)

அடைந்துளார் யாருந் தங்குரு விருந்த வருநிலை
புக்குமுன்றாழ்ந்து, மிடைந்ததம் பொருளின் செல
வொடு வேந்தன் வெம்மையு முறைப்பட விளம்பிக்,
கொடுத்தகையரசு னாட்டிடை வாழ்தல் கொடியது
கொடியதா மெங்கட், கிடந்தரு வேறு தலத்தினைக்
குறிக்கொண் டெம்பிரான் விடுத்தரு ளென்றார். ()

என்றனர் வேண்டிஞ் சீடர்சொற் கேட்ட விறைவ
னு மனையரை நோக்கித், துன்றருள் செய்து சிவப
ரஞ் சோதி தொல்லருள் வலத்தினு லேயே, நன்றுறு
தான மிவர்தமக் கின்னே நண்ணிட வேண்டிமென்
றுன்னிப், பொன்றிகழ் சடையார் புராணதூல் பல
வும் புகன்றனன் புலத்திறந் தெளிய. (கூஉ)

பெருகிய தலங்கள் பற்பல வற்றின் பெருமைகள்
பேசிடக் கேட்போர், திருவுறை யிளைசை மான்மிய
மதனைச் செப்பிடும் பொழுதினிற் செறியும், புரிவு
நன் மகிழ்வும் புந்தியுட் டோன்றப் பொலிந்தன ரா
கியே கேள்வி, மருவுறும் பெரியோர் வாழ்வுறு மி
ளைசை, மாநகர் வதிந்திட விழைந்தார். (கூக)

சீடர்க ளின்ன கருத்தின ராத றெரிந்துள முவப்
புற லெய்திக், கூடுறு *தோற்ற மாதியாம் வகைகள்

* தோற்றமாதியாம்வகைகள்;—தோற்றம் அழிவு பூதங்களி
ன் போக்கு வரவு வித்தை அவித்தை யென்னு மிவை.

குறைவறக் குறிக்கொளுங் குருவு, நாடிமே னிகழ்வு முழுவதுந் தூக்கி நாய்கரோ டேகிட வலீத்துப், யீடுறு மிளைசை யாண்டைமீ தென்னப் பேணியே யாய்வுறும் போதில். (சுச)

பொதியம்மலையிற் பொருநையந் நிழிந்து பொன்னொடு மணியுநன் முத்துந், ததையகில் சந்துந் திசையினால் வாரித் தராதர மாமென்க் குவித்துக், கதிபெறு புனலாற் பயிரொலாம் வளர்க்குங் கழகெழு பாண்டிநன் னாட்டிற், றுதிமிகு படியிற் கயிலையா மிளைசைத் தொன்னக ருளதெனத் தெரிந்து. (சுரு)

பாண்டிநாட் டரசன் பார்த்திவர் கோமான் பயிலுநல் லொழுக்கமிக் குடையான், மாண்டகு கருணை பொறைகொடையமைதி வாய்மையே யாதியாங் குணங்கள், பூண்டவன் செங்கோன் மனுமுறை நிகழப் புரந்திடும் புண்ணிய சீலன், றுண்டவம் புரியு மற்புத மூர்த்தி தானாறு மன்பினிற் றலையான். (சுசு)

மதுமாநா நகரம் வாழ்வுறு கின்றோன் மற்றவ னென்பது மனையாற், கிதந்தரு மாசான் றன்னுள நட்புக் கிசைந்தவ னெல்லையில் லாத, துதிசெழு ஞானந் தனக்கொரு நிதியாய்த் தென்மைசேர் சீடர்கட மக்குக், கதிதரு மீசா னாசிரியப்பேர் கலந்தவ னென்பதுந் தேறு. (சுஎ)

கயிலைநா யகனார் திருமுக மதனிற் கவினுறவந்த வாசிரிய, னயமுறு சீட ராகிய வணிகர் நாற்புறஞ் சூழ்வுற நடந்து, சயிலமுங் கடமும் பல்வகை நதியுந்

தன்னிகர் செந்நெனற் கன்னல், பயிலுறு நிலமுந் த
ணந்துசென் றெவரும் பரவிசை யாலவா யடைந்
தான். (சுஅ)

சுடர்மதி மருமா னாகிய சோம சுந்தரக் கடவுணற்
சோதி, யடர்முடி யீந்த வரசியே யான் வங்கயற்
கண்ணியா ரோடும், படர்புக மெண்ணெண் டிருவி
ளை யாடல் பரிந்துசெய் தருளியே யெங்க, எரிச்செ
டக் கோயில் கொண்டுவிற் றிருக்கு மெழிலின தால
வாய் நகரம். (சுஅ)

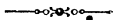
அப்பெரு நகரத் தாரண வொலியு மாகம வொலி
யுமீ ரொன்பான், மெய்ப்படு புராண வொலியுநீங்
காது மெய்யுணர் வுடையவர் சாரும், திப்பிய தரமா
ய்த் திகழ்ந்திடு தெய்வத் திருவெண்ணீர் றொளிகொ
ளு மழகி, னொப்பரும் பொலிவி னொளீர்வதா யமரு
மொருபெருந் திருமட முண்டால். (எ௦)

அத்திரு மடத்தி னமர்ந்திடு கின்ற வரும்பெற்ற
பாண்டிநாட் டாசான், வித்தக வீசா னாகிரி யன்றா
ன் விழுத்தகுங் கேண்மைமீ தூருஞ், சித்தமோட் டங்
க ணுபசரித் திடவே திகழ்ந்துவந் தளவளா யிருந்
தான், சுத்தநீர் கெழுமும் வரந்தி தன்னிற் றோன்றி
ய் வகேரவா சிரியன். (எக)

அகோரசிவாசரியப்படல் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௧௦௦.

ஈசானசிவாசாரியப்படலம்.

மாசியனீக்கியமா தவனின்ன
பேசியகாலேபெருந்தவராணே
ரீசனெனுங்குருயாவனவன்றூன்
மேசொடுதோன்றியசெய்தியதெங்ஙன். (க)

பெரியவர்காதைகள் பேணுத நூய்மை
தருமதனாவைசாற்றுதியென்ன
வொருமையினோடுமுளங்கொருமன்னோன்
வருமுறைசெப்புதுமென்னவகுப்பான். (உ)

தொலைவறுசெய்யதுவாபரமென்னு
கலியுகவீற்றினினைல்லையின்மாசு
பொலிதரலுற்றுநலத்தியல்பொய்த்த
கலியுகம்வந்துகலந்ததையன்றே. (ங)

கலத்தலுமாந்தாகலங்கங்ங்ங்
நலத்தகுக்கண்டிகைநல்லெழுத்தஞ்சாச்
சொலத்தகுமிப்பொருண்மேனசைசோர்ந்து
வலத்தகுபத்திதணந்தனர்மாதோ. (ச)

விடுத்தனர்கோயில்வியன்பணிதன்னை
விடுத்தனர்வாவினொடுங்குளம்வெட்டல்
விடுத்தனரன்னமிசைந்திடநல்கல்
விடுத்தனரோனையமெய்யறமெல்லாம். (ரு)

இவ்வகையாகியிருந்திடுமோர்நா
ளுய்வகைசெய்தருளம்மையினோடு

மவ்வரமூர்த்தியருள் விளையாட்டான்
மெய்விடைமீமிசைவிண்ணிடைவந்தான். (௬)

வந்தருள்காலேமருங்குறையம்மை
யிந்தநிலத்தினில்யாருமறத்தின் .
சிந்தனைபத்திமைதீர்ந்தமைநோக்கி
முந்தருளோடுமொழிந்தருள்கின்றான். (௭)

என்னுயிர்நாதவிரும்புவிமீது
மன்னியுறைந்துமொனவொல்லாம்
வெந்நிரயம்புகவெவ்வினையீட்டித்
துன்னுகின்றனர்தொன்மையினீங்கி. (௮)

இன்பருள்செய்திடுமெந்தையையின்னை
மன்புனைதேசிகமாவடிவாகிக்
கொன்பயில்பத்திசூலாவநிறுத்தி
யன்பினருள்புரிகென்றனளையை. (௯)

என்றமைகேட்டெமையாளுடையெம்மா
னன்றருள்கூர்ந்துயர்நண்முகமைந்து
ணின்றதொர்மேன்முகநின்றபுவிக்க
னென்றொருநற்கலையுய்த்தனனென்ப. (௧௦)

அக்கலையாரணமாகமமோங்கத்
தொக்கதொர்கண்டுகைநீறுதுலங்க
மிக்கதொர்ஞ்செழுத்துண்மைவிளங்கத்
தக்கதொர்வைதிகசைவநிலாவ. (௧௧)

நினைவருசைவநெறிப்படுமுத்தி
வினைஞர்குலத்திடைமாண்டவியப்பேர்

புனைமிகுகோத்திரத்தேர்மிகுபோதா
யனமுனிசுத்திரத்தின்னருள்செய்து. (௧௨)

சிவனடிசிந்தைதிருந்துறவைத்துத்
தவமுயலந்தணர்வேந்துதனக்கோ
ருவமையிலாதவுயர்மதவாகி
'யிவணவதாரமியைந்ததுமன்றே. (௧௩)

வந்தருண்மாமதலைக்குமகிழ்ந்தே
தந்தைசெயத்தஞ்சார்விதிசெய்ய
வந்தநன்மைந்தனுமாயொடுதந்தை
உ

வளர்வுறுகின்றவன்மாமறைநூல்கண்
மிளிர்வுறுசெவ்விவிளைந்திடுமேல்வைத்
தளிர்வுறுநூல்வலதந்தையினன்முற்
குளிர்வுறுமாச்சிரமத்தியல்கொண்டான். (௧௪)

அருமறையேமுதல்விதவையனைத்துங்
குருமுகமாகவேகொள்கவெனுந்தொல்
வனையறைகாத்திடமற்றவைகொண்டா
னெருகரியாபுறுமோர்குருவின்பால். (௧௫)

வேறு.

ஐதுறுகின்றனயாவையுமேயோதுமுனைந்தெளி
யொள்ளறிவா, நீதியி*னவதியில்பிரமநிலைநின்ற
தொர்நன்முறைதலைநின்றேன், வேதமொடாகம

* அவதியில்பிரமநிலை—நிரவதிகப் பிரமசரியம். நிரவதிகப்
பிரமசரியமெனினும் ஐந்திகப் பிரமசரியமெனினு மொக்கும்.

மெனுமுன்னூல் விதிவழி யொழுகு மொழுக்கத்தா,
இதி பராபர முதல்வன்ற னடியினை பூசைசெ யமை
வுற்றான். (௧௭)

பற்றிய லற்றதொர் பான்மையினுன் பயிலருண்
மிக்க பராசத்திக், கற்றமில் வந்தனை செயலாலே யரு
ள வழிக்க வடல்கொண்டோன், முற்றனை யீந்திடு
முகமென்று முதன்மையின் மேலுறு முறையாலே,
வெற்றிகொ ணூர்த்துவ சிகைகொண்ட மெய்க்குரு
வாகி விளங்குற்றான். (௧௮)

முதுசிவ நூலரு ளீசான முகமதின் வந்திடு முறை
யானும், பதிசிவ தத்துவ வுபதேசம் பாங்கொடு செ
ய்திடு மியலானும், திதிதரு முண்மைய வீசான சிவ
மரு வாசிரியனெனும், துதிபெற வெய்தின னுயர்
சைவத் துறையுல கோங்கவு தித்துள்ளோன். (௧௯)

அத்திரு மெய்க்குரு 'வவனிதனி லமர்'ன்று மானு
ட ரனேவோரும், பொய்த்தலில் வேந்தனுள் வசமா
கிப் பொலிதரு தன்மையி னலர்நிம்பக், பொத்துயர்
தாரணி மீனவனைக் குலவுறு சீட னெனக்கொண்டு,
பத்தியெ னப்படு நற்செல்வம் பயில விளைத்தவன்
முகமாகு. (௨௦)

மாந்தர்கள் யாராயுஞ் சிவபத்தி வாய்ந்தவ ராக
வியல்வித்துத், தேந்தொறுந் தேந்தொறு முறவேகி
ச் செறிதரு மானவர் திருநீறு, கார்திகொள் சுண்டி
கை சிவவடிவாக் கருதுறு மைம்பொறி சிவநாம, மே

ய்ந்திடு மிவைகளின் மிகுபத்தி யிசைவுறு மாறு நிறு
த்துற்றே. (௨௧)

பின்புயர் தண்டமிழ் வளநாட்டிற் பெட்பொடு
வந்து திருக்கூட, லென்பெய ரெய்திய நகரத்தி லில
குறு திருமட யிசைவுற்றே, மின்பட்டி மீதிதரு குல
வேந்தன் மெய்யுறு சிந்தையின் வழிபடவே, யன்பு
று பாண்டிய நாட்டாசா னுமென விசையொடு திகழ்
வுற்றான். (௨௨)

• கேத்திர யாத்திரை யமையத்திற் கிளர்புலி யூருறு
மாசாற்கு, மீத்திகழ் கூடலி னுசாற்கு மித்திர பாவ
மிசைந் ததுவா, லாத்தனிவன்றமிழ் மதுரைதனி லம
ருறு தின்றதொர் டிபாழுதின் கண், வாய்த்திடு புண்
ணிய வணிகரொடும் வந்தனன் றென்முகம் வருமா
சான். (௨௩)

வேறு.

இன்னவண்ணமிசைத்தன மீனென்
றுன்னுதேசிகவுற்பவவுண்மையை
மின்னுசெஞ்சடைமெய்யுறுமாதவீர்
பின்னருற்றன பேசுவங்கேண்மினோ. (௨௪)

நன்முகந்தருளுநன்னாயகன்
றென்முகந்தருதேசிகன்மேலதா
மன்முகந்தரவந்திடுபுங்கவன்
றன்முகந்தனோக்கித்தகவொடும். (௨௫)

நட்புமிக்கநயந்தருவாய்மைகள்
பெட்டினங்கவட்பேசுறுபோழ்தினிற்

றிட்பமெய்வலிக்கிள்ளிசெய்தீத்துய
ரொட்பீமெய்தியவைசியர்க்குற்றதும். (௨௬)

விளைசெயின்பவியனலநல்கிடு
மிளைசையென்னுமெழில்பெறுமாநகர்
கிளைசெயன்னவர்கிட்டிவசித்திடத்
திளைசெய்காதல்கொள்செய்தியுஞ்செப்பியே. (௨௭)

சிதம்பரம்மெனுந்திவ்வியகேத்திரத்
திதம்பரந்திடும்வண்ணமிருந்தியா
னிதம்பரந்தருநேரில்சமாதியின்
முதம்பரம்புறவெய்திடமுன்னினேன். (௨௮)

ஐயவென்னுயர்சீடர்களாகிய
துய்யவிந்தவணிகரைத்தொண்டுகொள்
செய்யநின்னுயர்சீடர்களாகவே
மெய்யுறக்கொளல்வேண்டுநன்னண்பிடுனாய். (௨௯)

பான்மையின்னபகர்வுறக்கேட்டிறை
மேன்முகம்வருமெய்யனுமங்ஙனே
தான்மலர்ந்துதகவுறுசீடரா
வான்மையெய்தும்வணிகரையேற்றனன். (௩௦)

அங்கதற்பினரசவைசேர்ந்துதன்
நுங்கமித்திரன்நூயவர்தங்களைத்
திங்கண்மாமரபுற்றிடுதென்னவன்
பங்கமின்றித்தெரிவுறப்பண்ணினான். (௩௧)

பண்ணலோடுமப்பார்த்திவ்புங்கவ
னண்ணியேவருநற்கூவன்றனைத்

தண்ணுறுந்தகைத்தன்குருவேயென
வெண்ணியேயுயர்பத்தியியற்றினை.

(௩௨)

ஈசனேசர்களாகியிருந்திடு
மாசில்வைசியர்மீதுவரங்குலாந்
தேசெனுஞ்சிவஞ்சேர்ந்திடுசிந்தைகொ
ணைசம்வைத்தனனிம்பவலங்கலான்.

(௩௩)

பின்னர்தன்குலப்பின்னவராயினோர்
தன்னொர்நாட்டிற்றலையுவிளைசையிற்
றுன்னிவாழத்தொடர்ந்தனரென்பது
முன்னர்மன்னனறிந்துமகிழ்ந்தரோ.

(௩௪)

நாமுமாங்கடைதும்மெனநாய்கருக்
கேமநாரவியம்பியவரொடுஞ்
சேமநேருறுதேசிகர்தம்மொடும்
பூமிவேந்தன்புறப்படலுற்றனன்

(௩௫)

ஊர்தியின்வகையொய்யெனவந்தன
வார்திகழ்முரசாதுகள்வந்தன
பார்திகழ்ந்தபரிசனம்வந்தன
வேந்திகழ்ந்திடுமேனவும்வந்தன.

(௩௬)

வந்தகாலைவழுதிசுவருக்
குந்துமூர்தியுரியனவூருறத்
தந்துவைசியர்தங்களுக்குங்கொடுத்த
தந்தமன்னனுமேறினனாண்டரோ.

(௩௭)

தூரியங்கடுவைபபதுதைந்திதழு
சீரியல்கள்சிறக்கம்துரையின்

வாரிநீங்கிவழிக்கொடுவல்லேவந்
தேரினோங்குமிளைசையெய்தினான். (௩௮)

தொல்வரங்கெழுதோன்றல்பட்டாரகர்
செல்வவைசியர்தம்மொடுசேர்வுழி
நல்விழாவுறுநாள் துவாதலிற்
பல்வளத்தொடுபல்கியதந்நகர். (௩௯)

வேறு.

அந்தணர்சங்கமுமரசர்குழலும்
வந்தசீர்வணிகர்தம்வகையும்பின்னவர்
தந்தொகுதியுமயற்சார்பினோர்கே
ஊந்தியகுழவுமோவுறுவவவ்வுழி (௪௦)

இருடிகள் கணங்களுமிலேகரீட்டமும்
தருமெழில்கெழுமுகந்தருவர்கூட்டமு
மருவுறுகின்னரர்வயங்குசாலமும்
பெருகியேயெங்கணும்பிறங்குமென்பவே. (௪௧)

எழுவகையோசைகொளினியபாடலுங்
குழுவியவியங்களின்கோதிலோதையும்
வழுவறவெழுவனவவற்றைமாணுறும்
பழமறையோசைகள் பதித்துமேலெழும். (௪௨)

கணிகளுநாணுறுங்காட்சிகொண்டிடு
மணிகளுமணிகளாழைத்தமாழைகொள்
பணிகளுமேனவாம்பகரும்பல்பொரு
ளணிகளும்விளங்குவவாசைகொள்ளவே. (௪௩)

மண்டபரினாகனும்வயங்குமன்றமும்
விண்டொடுமாடநீள்விமானபந்தியு
மண்டருமழகினுக்கழகவாயெய்தீர்
கொண்டவர்கண்ணெலாங்கொள்ளைகொள்ளுமே. ()

வீடுகொடாறுங்குலாய்மேவும்வாய்தொறு
மாடுபல்சுடர்மணிவிளக்கமாதியாய்
பீடுறுமங்கலப்பொருள்கள்பெட்டிறக்
கூடுறுபூரணகும்பமோங்குமே (சுரு)

ஓவியவகையையினொளிர்ச்செய்திடும்
பாவைகளாயினபலவும்பஃனொழின்
மேவியங்குறுவனவிண்ணின்மாதரா
ராவயின்வருபவரகத்துள்வெள்கவே. (சுசு)

கொடியினமானவுங்குடைகளானவும்
வடுவகல்கவரியின்வகைகளானவு
நெடியநற்றேரணநிறைகளானவு
மிடைவுறணிபடுத்தங்குமேயின. (சுஎ)

பரிமுகநேர்குலைபரித்துநீண்டுறு
மரிநிறவாழையுமரியுபுகமு
நிறையுற்றிதுத்தவேநின்றுபூந்துணர்
விரைகெழுதொடையொடுமிளிருகின்றன. (சுஅ)

சங்கரனார்மகிழ்தசாங்கமோடியர்
குங்குலுவாலெழுக்கோதிநீம்புகைத்
துங்கநல்விழைமணந்தொடர்ந்துமேற்கொளப்
பொங்கியெம்மருங்கினும்பொலிந்துவிம்முவ. (சுசு)

அருந்தினரருந்தியேசெல்லவன்பொடி
மருந்துகின்றார்களுமருந்தப்பின்முறை
யருந்தவேண்டுமவளையருந்தநோக்கி
மருந்துறுசாலைகளளப்பிலாதுவே.

(௫௦)

வந்தவரிளைப்பின்மற்றுந்தன்செயன்
முந்துமத்தலம்வெளிமுயலக்காட்டல்போற்
சிந்தைகொண்மந்தமாருதநற்சீதரீர்ப்
பந்தர்களாயினபரந்துமல்குமே.

(௫௧)

நிலத்துறுகண்ணடிநிலாகளாமெனச்
சலத்துறுமேன்மைசாறடாகமாதிய
நலத்துறுகின்றனநண்ணுவார்க்கிலாம்
புலத்துறுபயன்கொளப்பொருந்தித்தேங்குமே. (௫).

பீடுறுவிழவினின்மகிழும்பெற்றிபா
லாடுகின்றார்களுமாயைகொண்டெழீஇப்
பாடுகின்றார்களும்பரமன்காட்சியை
நாடுகின்றார்களுமெங்குநண்ணுவார்.

(௫௨)

ஒப்பனைசெய்திடலுறுகின்றோர்க்கெலா
மொப்பனைமுன்வகையுணர்த்துமிந்நக
ரொப்பனையொப்பனையாகுமுங்கிதை
'யொப்பனையாகுமாலாழிந்தவொப்பனை.

(௫௩)

எம்பிரானெங்களுக்கியற்றுழின்னருண்
மங்கலப்பொலிவெனமாண்பினைங்குறுந்
துங்கநல்லுத்தமமாகுந்தொன்னக
ரங்குறவடைந்துளானகிலமாள்பவன்.

(௫௫)

4

என்னையின்றி துவெனவெங்குநோக்கியே
மன்னதசயத்தினன்மகிழ்ந்தசிந்தைய
ன்னவர்யாவருமருகுசார்ஷீச்
சென்னிகைகூப்பியேசெழியனின்றனன்.

(௫௬)

சின்றிடுமெல்லையினுயிருணின்றிடு
நன்றியுமறுகுணநலமுமும்பருள்
வென்றியுமிக்கருள்நயிலேமேலவன்
மன்றிருநீர்விழாக்கொள்ளச்சாருமே.

(௫௭)

வேறு.

பயனுறு வீரிங்கொல்லைப் படர்மினீ தமய மெ
ன்னு, வயமொடு தெரிப்பார் போல வான்முர சறை
ந்து செல்ல, வுயர்மறைப் பொருளா மீச னெண்புகழ்
வெவ்வேறேதி, யியல்பல புராண, மென்ன வியம்
பல வியம்பிப் பொங்கு.

(௫௮)

அன்பருக் கெளியான் வந்தா னமரருண் முதல்
வன் வந்து, னின்பருள் பெருமான் வந்தா னென்று
பொறி சின்ன மார்ப்ப, மன்பனி யமுதங் காதிற் றரு
வியால் வாக்கு மாபோற், றென்பயி லினிய காணந்
திவவியாழ்க் கையர் செய்ய.

• (௫௯)

கோங்குக ளரும்பிக் கஞ்சம் பொறிவரி முரல்ப்
பூத்த, பூங்கொடி யுசைந்தா லென்னப் பூவையர் பா
டியாட், வீங்குவெள் ளிடமின் றென்ன வெள்ளிட

வெங்கு மொய்த்துப், பாங்குறப் பணிவார் யாரும்
பரிவொடு பணிந்து ழோத. (கூ௦)

மூவகை மறையுந் தத்த மூர்த்திகொண் டிசைத்தா
லொப்ப, ஈவிடூ லவற்றைக் கொண்டோர் நலந்தர
முறையி னோத, வாவிடக் காவியான வங்கணன்
றானே யார்க்குந், தேவெனக் கொண்ட வன்பர் சிவ
சிவ முழக்கஞ் செய்ய. (கூ௧)

திருமுடி யியல்பு தன்னைத் தெரிசுவன் செவ்வே
யென்னாப், பிரமன்பல் லெகின மாகிப் பேணல்போ
ற் கொடிகண் மல்கப், பரமனம் விழாக்கொ ணுளின்
றவனையாம் பணிந்து கொண்டு, வருதுமென் றடை
ந்த சிந்து வகையெனக் கவரி துள்ள. (கூ௨)

பணிகெழு பணிகொண் மேலோ யெம்மையும்
பணியாக் கொள்கென், றணுகிரின் றசையும் பாந்த
ளாமெனப் பீலி மொய்க்க, நணியதோ ரருளனைத்து
நலந்தரு முடிமே னின்று, மணிநிழல் புரிதன்மான
மதிக்குடை நிழற்றி யோங்க. (கூ௩)

தெய்வத தருக்கள் விண்ணிற் சிந்துபூ மாரி யேய்
ப்ப, மெய்வரு மன்ப ரோச்சுமென்மலர் மீது வீழக்,
கைவரு படைக்குண் மேலாய்க் கடவுளர் யாரும்
வைகும், வைவரு குலப் புத்தேள் வான்படை முன்
புசெல்ல. (கூ௪)

மூலமார் நிலையு ணின்ற மூர்த்தியொண் மணிப்
பொன் னோடைப், பாலமா முகங்கொண் டிள்ள பண்
ணவன் வலத்திற் சாரச், சேலுறு விழிகொள் யாண
ர்த் தெரிவையர் மருங்கு சேர, வேலொரு தடக்கை
கொண்ட மேயவ னிடத்திற்சார. (சுரு)

சிவவரசேவைக்கேற்றதிகழ்பயனளிக்கவல்ல
நவமகல்பெருமைச்சண்டநாயகன்பின்புசார
வுவமையில்கயிலையின்னவுருவினோற்றொலொத்த
தவலருஞ்சிறப்பின்மிக்க தனிப்பெருவிடையின்மீதே

நித்தகல் யாணி நாம நிகரறத் தனக்கே கொண்
ட, வுத்தமி யோடு மெம்மை யுயர்பரா னந்த வாரி,
வைத்திடு மறிவா னந்த வடிவுடைக் கயிலை வள்ளன்,
மெத்துநல் வணப்பிற் றோன்றி வெளியுறக் காட்சி
தந்தான். (சுஎ)

மறந்துபெர்முதின்மனனமறறையேராடுமங்ங
னுற்றறிபொறிகளெல்லாமொள்ளியவிழியேயாகப்
பெற்றுநீர்கோலக்காட்சிபெட்டமுதூரக்கண்டு
பற்றிய்சிவரூனந்தானுபவத்தினிற்படிந்தானம்மா. (சு)

காட்சிதந் தருளு மூர்த்தி காண்புறு பவருக் கெல்
லா, மீட்சியின் மகிழ்க்கி நல்கி வீதிவாய் வலங்கொ
ண் டேகிச், சூட்சியின் வந்து சித்த தடத்தினிற்
றொன்மை யார, மூட்சிநீர் விழாக்கொண் டிற்றான்
மன்னுயிர் யாவும் வாழ. (சுசு)

ஒப்பிலாவின்பவாரியுயிர்களையழுத்தறோன்ற
 விப்பெருநீர்யிழாக்கொண்டருளியவெல்லேதன்னி
 லப்பரவின்பந்தன்னிலழுந்துதலியையயாருஞ்
 செப்பியசித்ததீர்த்தந்தினைத் தன்னர்மகிழ்வுகூடா. (௭௦)

வணிகர்கள் யாரு மங்கண் மற்றிது கண்டு நங்கள்,
 பணிவரு பாக்கி யந்தான் பாக்கிய மென்று மும்மை,
 துணிபொடு கூறிக் தம்மைத் தோற்றுமெய்ப் புளகம்
 போர்ப்ப, வணிமகிழ் வுததியாடி யாடினா ரனையதீர்த்
 தம். (௭௧)

இவையெலா நிகழ்ந்த ின்ன ாம்பெரு மாட்டி
 யாகுஞ், சிவைவர கங்கை தன்னிற் சேர்த்ததோர்
 சுவேத நின்று, நவையகல் பான்மை தோன்று நற்
 குரு நாய்கர் தம்மைக், குவையொடு நோக்கி யின்ன
 குளிர்மொழி கூறலுற்றான். (௭௨)

வேறு.

இன்றுநம்பிறப்பெய்தியதரும்பயனேற்ற
 மின்றுநந்தவமெய்தியதரும்பயனேற்ற
 மின்றுநம்மறிவெய்தியதரும்பயனேற்ற
 மின்றுநம்பெருந்தேவனார்தரிசனவியலால். (௭௩)

விடையின்றிங்களின் விசாகநாண்மேவியவுவாவி
 னடையுமுற்சுவத்தீற்றினிலங்கணனருளாற்
 படியினற்கயிலாயமார்டண்ணவனருமை
 வடிவின் காட்சியைப்பெற்றனம்பாக்கியவசத்தால். ()

அருமையாகியவினேசையையடைதலுஞ்சித்தப்
 பெருமையாந்தடத்தீசனெட்டூடலும்பெற்று
 மிருமையாமியறெரிந்தவரீசனெட்டாட
 லொருஸ்மதூறு*மாமடிப்பயன்றருமெனவுரைப்பர்()

இவைகளையாவையுமுங்களாலெய்தியவென்ன
 வுவுகையாலுனாசெய்தனனுலகருளாசா
 னவைகள் கேட்டுநல்வையியரனைவருமகத்திற்
 தவ்மகிழ்ந்தனராயினர்தலைசைக்கொண்டே. (எசு)

பின்னொம்பிரான் பூசனைபெருகவேபுரிதற்
 குன்னியேபெருநியதியோடுறுபொருளெல்லாந்
 தன்னுமாறவட்டொகுத்திருகுரவருஞ்சொற்ற
 மன்னுநான்முறைவிதிவழிவழுவறச்செய்தார். (எஎ)

கயிலேநாயகன்களாயிலாக்கருணையையெய்தச்
 செயலரும்பெரும்பூசனைசெய்திடுஞ்செல்வர்
 பயிலுநான்மறையந்தணர்மகிழ்ந்திடப்பரிவா
 லயிலுவித்துமேலயின்றனர் தாங்களுமன்றே. (எஅ)

பின்னர்நன்னெறிமன்னவர் பின்னவர்கின்றான்
 மன்னியவகவணத்தர்தாம்வகுத்தருணெறியே
 யுன்னிநின்றதொல்லொன்பதுசித்தருமுழுவ
 றன்னொடும்வழிபட்டிடுந்தனிக்குறிகளையும். (எசு)

விதிவழாவகைவழிபடலியற்றியேவேண்டும்
 புதியநற்றிருப்பணிகளும்புரிமுறைபுரிந்து
 நதி கொள்செஞ்சடைநம்பனார்நல்லடிக்கன்பு
 பதியுநஞ்சராய்முறையின்றுணர்நிலைபயின்றார். ()

இத்திறத்தியல்சிரோட்டிகள்யாவருமீண்டிச்
சத்தியத்தெளிவின்பமாந்தனிவடிவுடைய
சுத்தசோதியாயேகமாந்தொல்பரசிவத்தைச்
சித்தப்பங்கயத்திருத்தியேதியுநமேற்கொண்டு. ()

யோகபீடமுற்றிருந்திடுஞ்சிவபரயோகி
பாகுநற்றிருத்தில்லைமாநகர்வருமாசான்
வாகைசேர்ந்துலாந்திருவடிசிரமிசைமருவ
வாகமேதினியொன்றவீழ்ந்தறைகுவாரிதனை. (அஉ)

மூன்றுகாலமுமுணர்ந்துயிர்க்கிதஞ்செயுமுதல்வ
வான்றவைம்புலவேடரையடக்கியவைய
சான்றநின்னதோராணையெத்தரித்துறுமெங்கட்
சேன்றினிச்செயத்தகுவதென்னருளுகவென்றார். ()

என்றவேண்டுகோகேட்டருளிறைசிவஞான
மொன்றிநன்மைச்செய்விருப்புறுமுளத்தினிரினிமேற்
றுன்றுகாரியநிகழ்ச்சிகளைத்தையுஞ்சூழ்ந்து
மன்றவோதுதுங்கேண்மினென்றின்னவகுப்பான.

நீங்களிவ்வுயர்வைப்பினினிகழநீழீழி
யோங்கிவாழும்பின்கயிலைநன்துதஞ்ஞொருபேர்.
பாங்கினுற்றிபெரம்பொருளாகியபகவன்
ஞங்குசேவடிதகவொடுபுகியின்சால. (அடு)

நவடுபரும்பெயர்ச்சித்தர்செய்யருச்சனைநயந்து
சிவனமர்ந்தருடிவ்வியக்குறிகண்மற்றுளவா
மெவையுமாங்குயர்தீர்த்தங்களைவையுமுறைழி
னுவகையன்பொடுஞ்சேவையையுநற்றுமினுரவீர். ()

ஈசநற்சிவகுரவணையீசனாவுன்னிப்
 பூசைசெய்மினென்றும்மவனானையப்பேற்ற
 லாசீஸ்ததுஞ்சீரினுக்கடிதிகாரணமாம்
 பேசினிங்கிதன்மேலுழைபெருகுறுஞ்செல்வம். ()

யாமிங்குற்றபீராதியாவுநன்றிருந்தனவதுபோ
 லாமிங்கின்னுமுங்களுக்கிலையையமேநமக்குக்
 காமங்கன்றியவில்லறவிருப்பிலைகாமுற்
 றேமங்கைவருயோகமேலெங்கெனுமுறுவாம். ()

என்னவியம்பிச்சிவயோகமியற்றுந்தீர்த்தன்
 முன்னாவணங்கும்வணிகர்க்கொளிமுந்தும்பூதி
 ினாகநல்கிப்பெருகாசிபலவும்பேசித் [ன்.
 தென்னாடுசோலைத்திருத்தில்லையிற்சென்றுசேர்ந்தா
 தாவாதநீர்மையரசன்மகிழ்தக்கசெல்வர்
 காவாருநல்லவிளைசைத்திருக்கன்னிமுதூர்க்
 கோவாதுமிக்கதொருசேய்மையின்றேங்கும்பாங்கர்
 தாவாழிருக்கைகுரவற்குவகுத்துவைத்தே. (௯௦)

தேசாருகின்றசிவனானந்திகழவந்த
 ஷ்சுன்னதேவனிருபாதமிறைஞ்சிநல்ல
 நேசாதிக்கொண்டிருவைந்தெழுத்தென்னீடிப்
 பேசுாதியானமனுவுண்மைமுதலபெற்றார். (௯௧)

பாராளுமன்னுமகிழ்பூததுவைபாாததுயாக
 வேராளுஞ்சித்தரியல்பூசனையேற்றவொன்பான்
 சீராளுமூர்கடமையும்மவர்சேரநல்கி
 நீராளுஞ்செல்வமதுராபுரிநேர்ந்துவாழ்ந்தான். ()

மெய்யாதிமுன்றுமளித்தன்றுதொட்டாகமேலே
யையானனங்கொளமலன்வடிவானவையன்
செய்யாணையன்பிற்றலைக்கொண்டுசெயல்கொல்லா
மெய்யாநடத்திவதிந்தார்பயுன்முந்துநாய்கர். (கூ௩)
தேவோங்குசிந்தைத்தனிசுந்தமசெல்லமெல்லா
நாவோங்குவாய்மைக்குருபுங்கவனன்மையாலே
மாவோங்குகின்றவளரும்மதிமாட்சிபோலப்
பூவோங்கவைகறொறுமோங்கிப்பொலியவாழ்ந்தார்.

வேறு.

என்னவே கடத்தில் வந்தோனிசைத்தனன் முனி
வர்க் கென்ன, வன்னிசேர் குண்டம் வந்தோன் மற்
றவை யாவுங்கூற, வன்னவை கேட்டு நைமி சாரணி
யத்து மேலோர், பன்னரும் புராணம் வல்ல பகவ
னைப் பூசை செய்தார். (கூ௫)

இந்தநற் புராணங் கேட்டோரிசைப்பவர் யார்க்கு
முண்மை, தந்தநான் மறைக ளேத்துந் தனிப்பா
சிவன்மேற் பத்தி, செந்திருச் செல்வ முள்ளத் திகழ்
வொடு மரோக மென்ன, வந்தநற் பயன்க ளேடிங்
பதந்தொறும் வளருந் திண்ணம். (கூ௬)

மகவினை விழைந்தோர் சேர்வர் வான்மொருள்
வட்டோர் சார்வர், புகழினை நசைந்தோர் கொள்
வர் பொற்புறு கன்னி தன்னை, யகமுற விரும்ப லுற்
றே ரடைகுவ ரிளைப்பி னீங்கூந், தகவினர் துயர
மெல்லாந் தணந்துநன் மகிழ்வின் வாழ்வார். (கூ௭)

அந்தணராக் கள்வாழ்கவடைவின்வான்மாரிபெய்க
நதலில்வளங்கண்மல்கநாட்டுநல்லரசன்செங்கோ
லுந்துகவுயிர்க்ளெல்லாமோநீங்குவறங்கள்யாவு
முந்துகசைவநீதிமுதிருகபுவனமுற்றும். (கூஅ)

கீளிதருங்காட்சிமேயகயிலைநாயகனாச் செம்பொ
ளளவில்சீரடிகள்வாழ்கநித்யகல்யாணியம்மை
யொளிர்திருமுகத்திற்பூத்தவொப்பிலாக்கருணைவாழ்க
விளைசைமாநகரம்வாழ்கவிசைநகரத்தார்வாழ்க. ()

ஈசானசிவாசாரியப்படல முற்றிற்று.

ஆட கிருவிருத்தம் - ௧௦௯௦.

இளைசைப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

